

DVD

2 PEŁNE
WERSJE
GIER!

GUILTY GEAR X2 RELOAD
HITMAN: CODENAME 47

NOWA
BIJATYKA

TYLKO 6,40 zł

CLICK!

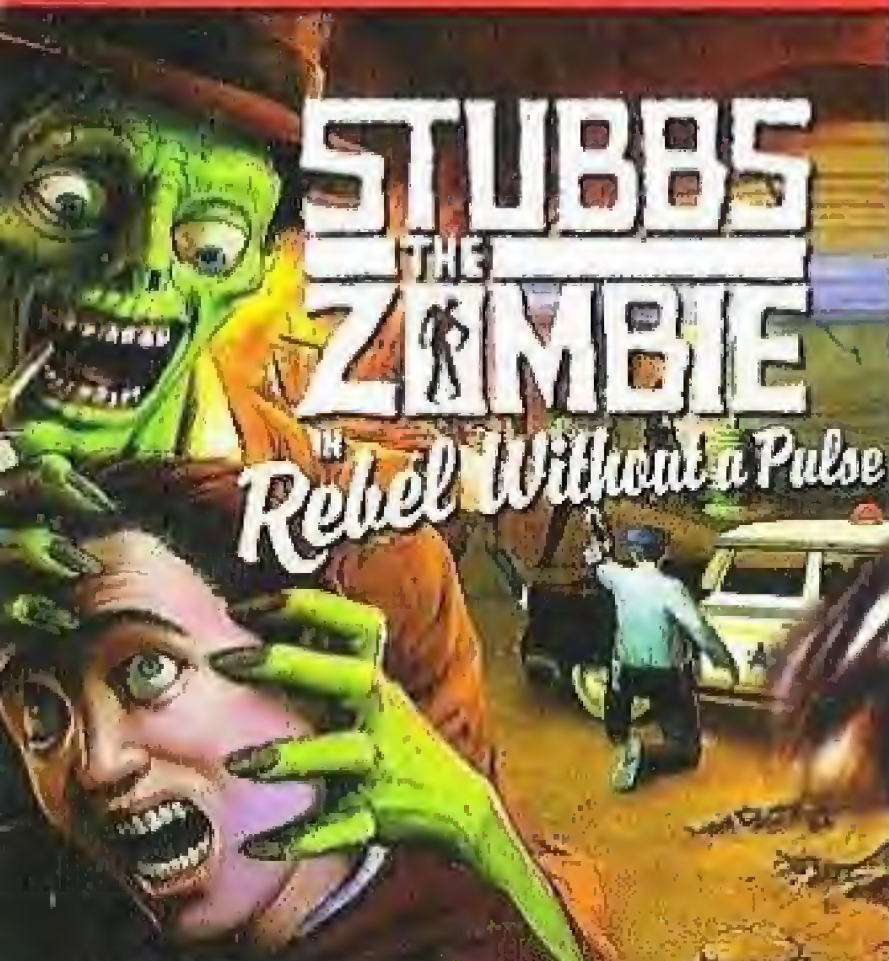
Cena
6,40



HEROES V

OF MIGHT AND MAGIC

Mamy informacje,
jakich nie znajdziesz
nigdzie indziej!



STUBBS THE ZOMBIE

Rebel Without a Pulse

Nowa gra twórcy Halo!
Kosmitów zastąpiły
zombiaki...



PRINCE OF PERSIA

THE TWO THRONES

Najlepsza gra akcji na
PC? Sprawdź w naszej
megarecenzji!



Pierwsza recenzja w Polsce!

Gra równie
dobra jak
kinowy
przebój?

- OPOWIEŚCI Z -

NARNIA

LEW, CZAROWNICA I STARA SZAFKA

Kompletny poradnik do **Civilization IV!!!**



INDEX: 351555 ISSN: 1509-0558



9 771509 055617 02

Mutacja 1 Nr 02/2006 Cena 6,40 zł (w tym 7% VAT)

DZIAŁY STAŁE

Spis treści	04
Co na CD/DVD	05
Listy	64

ZAPOWIEDZI

Heroes of Might & Magic V	06
Dirt	08
Rogue Trooper	10
Diabolique	11
El Matador	12
Driver: Parallel Lines	13
Dreamfall	14
Frater	15
Splinter Cell: Double Agent	16
SWAT 4: Syndykat	18
Newsy	20

TEMAT NUMERU

Prince of Persia: Dwa Trony	26
-----------------------------------	----

Rewelacyjne zakończenie trylogii o akrobatycznych przygodach Księcia Persji. Trudno znaleźć lepszą grę akcji na PC – nawet jeśli trzecia część cyklu nie jest bardziej udana od poprzedniczek.

RECENZJE

Cold War	30
Battlefield 2: Jednostki Specjalne ..	31
Stubbs the Zombie	32
Nowa gra twórcy Halo – tym razem nie o kosmitach, a o... żywych trupach. Jak Alex Seropian podzielił sobie z tą tematyką?	
World Racing 2	34
UFO: Decydujące starcie	36
Shattered Union	38
Crazy Frog Racer	39
Vietcong 2	40
Dyplomacja	42
And Then There Were None	43
Opowieści z Narnii	44
Gra na podstawie kinowego przeboju, o dziwo przeznaczona nie tylko dla dzieci. Czy będzie to licencja równie udana jak niedawny Peter Jackson's King Kong?	
Crime Life	46
Land of the Dead: RtFG	48
Breakquest	49
Trackmania Original	49

ZAPOWIEDZI



Heroes of M&M V s. 06

TEMAT NUMERU



PoP: Dwa Trony s. 24

RECENZJE



Stubbs the Zombie s. 32

EXTRA

Gry roku 2005	24
---------------------	----

PORADNIK

Tipsy	50
Civilization IV	51
Poradnik do najbardziej rozbudowanej gry strategicznej minionego roku. Z naszą pomocą twoja cywilizacja szybko poleci w kosmos!	

NIE TYLKO GRY

Nowa rodzina ATI	58
Koncern ATI podejmuje walkę z NVIDIA o prym na rynku kart graficznych. Nowe modele Radeonów oferują dużą moc w całkiem rozsądnej cenie.	
Nowości sprzętowe – testy i nowinki.	60

Zima, panie, zima...

No i nastała zima. Jesteśmy już po świętach, mamy nowy rok i jak zwykle okazuje się, że w pierwszych miesiącach każdego Anno Domini branża zapada w sen (zimowy?). Gra-cze mają dobrze, bo przed gwiazdką wychodzi za-zwyczaj tyle gier, że bawić się można nimi spokojnie do marca. My jesteśmy w dużo gorszej sytuacji, bo trudno przygotować atrakcyjny numer, kiedy premier jest jak na lekarstwo. Ale czego się nie robi dla czytelników! Sięgnęliśmy po specjalne środki – przy pomocy tego dżentelmena z prawej – i przygotowaliśmy kolejny numer, napakowany zapowiedziami, recenzjami i poradami od okładki po ostatnią stronę.



Gdyby nie pomoc jednostek specjalnych, byłoby trudno zdobyć gry do recenzji...

W tym numerze warto przede wszystkim zwrócić uwagę na zapowiedzi. Mamy informacje na temat gier **Heroes of Might & Magic V** oraz **Splinter Cell: Double Agent**, które trudno będzie wam znaleźć gdzie indziej. Dalej recenzujemy ostatnią część trylogii **Prince of Persia** (noszącą podtytuł Dwa Trony), nową grę twórcy Halo zatytułowaną **Stubbs the Zombie**, ścigamy się w rewelacyjnej samochodówce **World Racing 2** i skradamy w **Cold War**. Testujemy też grę wykorzystującą licencję kinowych „Opowieści z Narnii” – sprawdź sam, czy jest równie dobra jak film. Zapraszamy także do konkursu, w którym wybieramy najlepsze gry minionego roku – warto zagłosować na ulubione tytuły, nawet jeśli zwycięstwo GTA: San Andreas jest niemal pewne...

Redakcja

Następny Click w sprzedaży już 14 lutego!

A w nim na pewno*:

- recenzje m.in. Knights of the Temple II, X3: Reunion, Neuro Hunter, Gene Troopers i wielu innych,
- zaskakująco dobre pełne wersje gier oraz wiele innych ciekawych materiałów!

*na pewno – chyba że po sylwestrze wszyscy długo będą dochodzić do siebie...

KONKURSY

Gadżety z filmu „Opowieści z Narnii” ..	11
Konkurs na grę roku 2005	24
DVD „Alone in the Dark”	60
Gadżety od firmy Monolith	61
Myszka Razer Copperhead	63
Sprzęt firmy Action	66



Chcesz wygrać ten film? Zajrzyj na stronę 60!

Guilty Gear X2 Reload

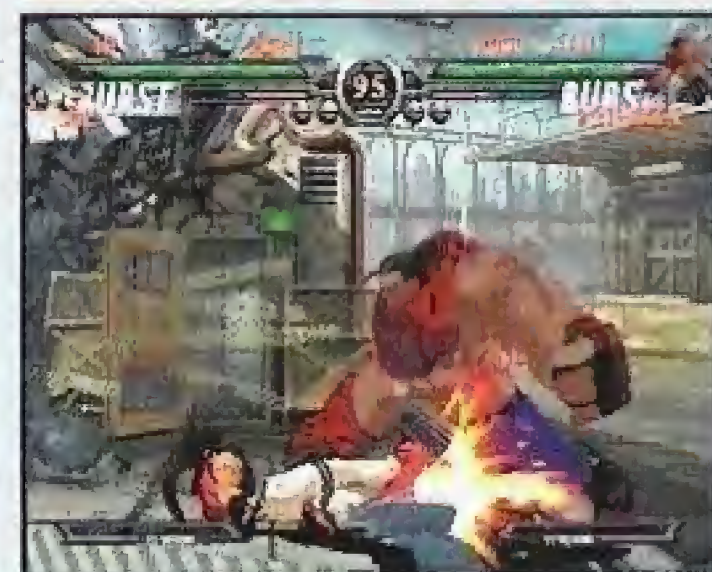
PEŁNA
WERSJA

Takiej gry jeszcze w Clicku nie było – **Guilty Gear X2 Reload to najlepsza dwuwymiarowa bijatyka dostępna na PC**, godny następca kultowej serii Street Fighter. Ta gra dziedziczy po wielkim pierwowzorze podstawy rozgrywki, ale wzbogaca je o szereg nowych elementów, jak również o **niezwykłych, szalonych bohaterów**.

Wśród wojowników dostępnych w Guilty Gear X2 Reload znaleźć można m.in. piratkę wymachującą gigantyczną kotwicą, ubranego w biały garnitur chudzielca z papierową torbą na głowie, **wiedźmę, która lata na elektrycznej gitarze**, oraz Angolę korzystającego w walce z yo-yo. Najważniejsze jest jednak to, że choćby wojownicy byli totalnie zwariowani, każdym z nich gra się doskonale, a **Guilty Gear X2 Reload to przykład na perfekcyjnie wyważoną bijatykę** (a miłośnicy gatunku wiedzą, jak trudne jest to zadanie).

Wśród wielu trybów rozgrywki, jakie oferuje Guilty Gear X2 Reload, znajdują się również opcje pozwalające na grę w multiplayerze. Jednak **nawet wtedy, kiedy grasz sam, Guilty Gear X2 Reload nie nudzi** – poza prostymi walkami jeden-na-jeden gra wyposażona jest również w tryb Story, w którym poznajesz historię każdego z jej bohaterów!

Lepszej bijatyki na PC nie znajdziesz nigdzie indziej. **Wyciągnij płytkę Clicka i instaluj Guilty Gear X2 Reload.**



Minimalne wymagania gry
Guilty Gear X2 Reload
procesor 800 MHz, 256 MB pamięci
RAM, karta graficzna z 64 MB pamięci,
system operacyjny WIN
98/2000/ME/XP.

Hitman: Codename 47

PEŁNA
WERSJA

Klasyczna gra akcji i produkcja, dzięki której dostaliśmy **jednego z najbardziej charakterystycznych bohaterów w całej historii gier komputerowych**.

Bohater ten to skrytobójca, morderca na zlecenie z kodem paskowym wytatuowanym na karku. W tej części gry poznasz zaledwie kilka faktów na jego temat, dopiero w późniejszych odsłonach cyklu szczegółów tych pojawia się więcej. To jednak pozwala skupić się na stawianych przed zabicą misjach oraz **eliminowaniu wyznaczonych celów bez żadnych skrupułów**. To właśnie twoje zadanie!

Minimalne wymagania gry
Hitman: Codename 47
procesor 300 MHz, 128 MB pamięci
RAM, karta graficzna z 12 MB pamięci,
system operacyjny WIN
98/2000/ME/XP.

Sprawdź koniecznie!

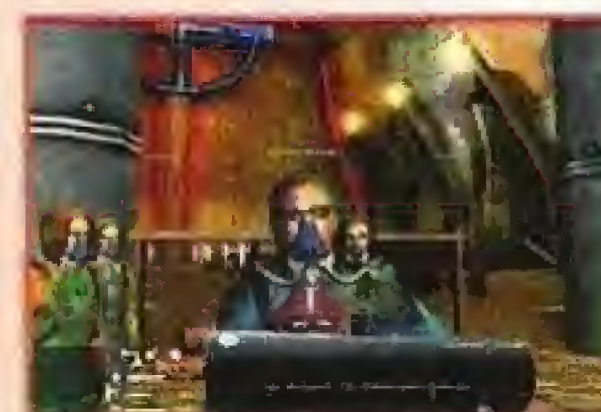
ATI Catalyst 5.13

Najnowsze sterowniki do kart graficznych firmy ATI – dzięki nim nowe gry działać będą szybciej i bardziej stabilnie.



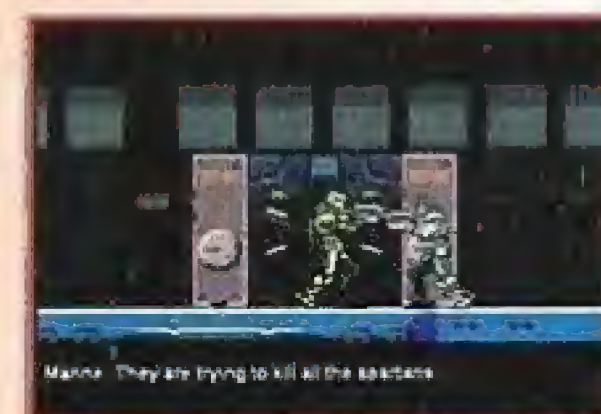
Neuro Hunter

Wersja demo FPS-a nawiązującego do kultowej produkcji Deus Ex. Już za miesiąc zamieścimy recenzję tej gry!



Halo: Zero

Freeware'owa produkcja stworzona przez fanów gry Halo – przedstawia poziomy i postacie znane z oryginału w oldskulowej grafice 2D. To trzeba zobaczyć!



Zawartość płyt CLICK! 02/2006

CD1

- **Pełna wersja:**
Guilty Gear X2 Reload
- **Dodatek:**
ATI Catalyst 5.13
- **Wersja demo:**
World Racing 2

CD2

- **Pełna wersja:**
Hitman: Codename 47
- **Wersja demo:**
Neuro Hunter
- **Freeware:**
Halo: Zero
- **Tapety:**
Battlefield 2: Jednostki Specjalne
Crazy Frog Racer
Heroes of Might & Magic V
Stubbs the Zombie
World Racing 2

DVD

- **Pełna wersja:**
Guilty Gear X2 Reload

Hitman: Codename 47

- **Extra:**
S.W.I.N.E. (wersja świąteczna)
- **Wersje demo:**
And Then There Were None
Atomic Battle Dragons
Deluxe Ski Jump 3
Hammer & Sickle
Neuro Hunter
Quake 4
TOCA 3 (nowe demo!)
- **Freeware:**
Halo: Zero
Ultima V: Lazarus
- **Trailer:**
Tom Clancy's Splinter Cell: Double Agent
- **Tapety:**
Battlefield 2: Jednostki Specjalne
Crazy Frog Racer
Heroes of Might & Magic V
Stubbs the Zombie
World Racing 2

Jeśli coś nie działa

Wszystkie gry zamieszczone na naszych CD zostały sprawdzone przed wysłaniem do tłoczni. Mimo to nie możemy zagwarantować prawidłowego działania programów na wszystkich konfiguracjach komputerowych.

Problemy z uruchomieniem gier są zazwyczaj związane z nieprawidłową konfiguracją PC lub niepoprawnym działaniem sterowników karty graficznej lub DirectX.

Przypominamy, że biblioteki DirectX muszą być zawsze instalowane jako ostatnie. Wskazana jest też ich reinstalacja po wgraniu nowych sterowników karty graficznej.

Wiele problemów może rozwiązać instalacja najnowszych wersji sterowników do kart graficznych, jednak w wypadku starszych modeli jest to często niezalecane! Przed instalacją sprawdź, które wersje plików są wskazane dla twojej karty!

By upewnić się, czy problemy związane są z wadliwym tłoczeniem płyty, czy z niewłaściwą konfiguracją komputera, sprawdź działanie gry na innej maszynie (np. u kolegi).

Jeśli problemów nie udaje się rozwiązać i powtarzają się one na więcej niż jednym komputerze, dzwoń:

(0-71) 341-20-83 wew. 100
w dni powszednie od 11.00 do 15.00.

Reklamacje pocztą prosimy wysłać na adres:

Wydawnictwo Bauer
ul. Sukiennice 6
50-107 Wrocław

koniecznie z dopiskiem:
„REKLAMACJA CLICK!”

Klasyczne patenty na grywalność w nowej, miłej dla oka oprawie – HoM&M V ma szansę zdobyć serca zarówno weteranów, jak i nowych graczy.

HEROES V

OF MIGHT AND MAGIC

Piąta część Heroes of Might & Magic (poprzednio pisaliśmy o grze w numerze 06/2005) od początku zresztą zapowiada się bardzo dobrze. Rzadko kiedy zdarza się, by zespół programistów (w tym wypadku rosyjskie studio Nival, twórcy m.in. Etherlords czy Silent Storm) sam zgłosił się do właściciela tytułu (Ubisoft) z propozycją przygotowania nowej części cyklu. Dla Rosjan HoM&M V to projekt ważny z dwóch względów. Po pierwsze stanowi okazję, by wejść do pierwszej ligi i zacząć przyjmować zlecenia od największych koncernów w branży, po drugie zaś daje sposobność stworzenia nowej odsłony serii, w którą spora część rosyjskich koderów

zagrywała się w młodości. Ten **entuzjazm i zaangażowanie w projekt autentycznie widać!**

Fanom grającym w „hirołsów” niezbyt przypadła do gustu ostatnia, czwarta część cyklu. Ucieszy ich więc wiadomość, że **HoM&M V będzie bazował przede wszystkim na rozwiązaniach z trzeciej części serii, wciąż uważanej za najlepszą.** Istota zabawy jest w obu grach niemal identyczna – to turowe strategie fantasy, w których na mapie królestwa zarządzasz miastami i przesuwasz armie dowodzone przez bohaterów o specjalnych zdolnościach, w warstwie taktycznej zaś rozgrywasz bitwy, które są nieuniknionym, a jedno-

ześnie najważniejszym elementem każdego scenariusza.

Tym razem **gra będzie podzielona na sześć kampanii** – po jednej dla każdej z frakcji, tj. Haven, Inferno, Necropolis, Academy, Sylvan, Dungeon – **z pięcioma misjami każda.** Dużą zmianą, którą do serii wprowadza najnowsza część „hirołsów”, jest zastosowanie trójwymiarowego silniczka graficznego, zarówno na poziomie strategicznym, jak i taktycznym. Kamery będzie można tak manipulować (obracać, przybliżać itd.), by **widoczne były wszystkie szczegóły jednostek.** **Warto dodać, że zaprojektowano je na podstawie grafik Olivera Le-**

Kiedy Janko przybył do najbliższego hipermarketu, okazało się, że promocja dawno się skończyła. Nie będzie PSP na te święta...

droita, znanego francuskiego rysownika komiksów (twórca m.in. serii Kroniki Czarnego Księżyca).

Teraz garść informacji dla weteranów cyklu. Podobnie jak w trzeciej części „hirołsów”, **bohaterowie nie będą obecni na aktywnym polu bitwy (stoją poza siatką, po której poruszają się jednostki)**, chociaż będą mogli atakować lub rzucać czary na jednostki biorące bezpośredni udział w starciu. Będą natomiast zdobywali w walce doświadczenie, po przejściu na kolejny poziom automatycznie wzrosną im jeden z parametrów (m.in. szczęście, obrona, atak), będą także mogli wybrać którąś z czterech dostępnych w danym momencie umiejętności specjalnych. Wykonując questy, pokonując niektórych przeciwników lub po prostu znajdując je na mapie strategicznej, herosi będą również zdobywać specjalne artefakty, dodatkowo zwiększające ich umiejętności.

Ważniejsze od możliwości atakowania wrogich jednostek będą jednak czary rzucające przez bohaterów. **Szkół magii w nowej części „hirołsów” będzie sześć, z przynależnych do nich czarów będzie mógł korzystać każdy z bohaterów, niezależnie od frakcji.** Tak przynajmniej jest w chwili obecnej, choć Erwan Le Breton, jeden z producentów gry, przyznaje, że te mechanizmy rozgrywki cały czas się zmieniają i finalna wersja może różnić się od tego, co nam zaprezentowano.

No właśnie... Właściwie wszystkie podane do tej pory informacje można było znaleźć już wcześniej, my jednak **wybraliśmy się do siedziby Ubisoftu w Paryżu, by zdobyć trochę najświeższych wieści na temat HoM&M V.** Było warto, bo praca wre, a nowe rozwiązania znacząco różnią się od tego, co programiści zapowiadali nawet kilka tygodni temu.

Najważniejszą z najnowszych zmian jest ostateczne ustalenie wielkości pola walki w trybie taktycznym. Wcześniej planowano wprowadzenie obszaru zależnego od wielkości armii biorących udział w starciu, **ostatecznie zdecydowano**

Pole bitwy

Po wielu testach pole bitwy zmienione zostało ostatecznie na „szachownicę” o wymiarach 8x10.

Bohaterowie nie mogą stać się obiektem ataku, sami mogą natomiast atakować jednostki przeciwnika, rzucać czary ofensywne i defensywne.

Kiedy wybierzesz dynamiczne rozgrywanie bitew, masz tylko kilka sekund na wykonanie kolejnego posunięcia. Ile? To pokazuje liczba na wizerunku aktywnej jednostki.



Przed rozpoczęciem bitwy, w tzw. Tactics Mode, gracze rozmieszczają swoje jednostki, każdy w dwóch pierwszych rzędach odpowiedniej strony pola walki.

Każdy z potworów atakuje w nieco inny, charakterystyczny dla siebie sposób – np. koncentruje się na przeciwnikach stojących w drugiej linii lub jednym uderzeniem trafia trzy jednostki znajdujące się przed nim.

Pasek inicjatywy pokazuje kolejność ruchu jednostek, zależną od ich współczynnika inicjatywy, rzuconych czarów itd.

A w tym gaju tak ponuro, że aż przeraża mnie...

Niektóre jednostki zajmują więcej niż jedno pole.

Biblia HoM&M

Twórcy nowej części „hirolsów” doszli do wniosku, że świat znany z poprzednich odsłon serii jest zbyt pogmatwany, postanowili więc stworzyć nowe uniwersum, do wykorzystania w Heroes of Might & Magic V, nadchodzącej grze akcji Dark Messiah of Might & Magic i wszystkich późniejszych produkcjach z Might & Magic w tytule. Zespół kierowany przez Erwana Le Bretona opracował całą historię nowego świata (wymyślone wydarzenia obejmują łącznie okres 2000 lat!!!), stworzył frakcje, kreatury itd. **Całość została zawarta w tzw. „world bible” (biblia świata), która liczy ponad 100 stron.** Jest ona wykorzystywana przez programistów, dostaną ją również autorzy planowanych książek osadzonych w świecie Might & Magic, część materiałów gracze znajdą zaś na oficjalnej stronie internetowej gry oraz w instrukcji.

się jednak na szachownię o wymiarach 8 na 10, niezależnie od liczby jednostek i rodzaju bitwy (np. zdobywanie miast również będzie rozgrywane na mapie o standardowej wielkości). Dzięki temu modele jednostek będą na tyle duże, by gracze mogli im się dokładnie przyjrzeć, a walki prowadzone armiami różnej wielkości będą równie ciekawe.

Duże zmiany zaszły również w trybie multi. Poza jego standardowymi wersjami (w tym także trybem hot-seat do gry

Jeszcze ciekawszy jest tryb Ghost Mode, który ma rozwiązywać problem z nudnym oczekiwaniem na zakończenie tury przez innego gracza. **Zamiast patrzeć w sufit, będziesz kierował duchem – początkowo jednym, później kilkoma – którego zadaniem będzie eksplorowanie mapy i śledzenie aktywnego gracza.** Im dłużej będzie on zwlekał z zakończeniem rundy, tym większa będzie energia ducha. Może on ją spożytkować na wzmocnienie sześciu różnych umiejętności – haunt, posses, curse, devour, guard i vision. Pozwolą one np. „rzucić

Nowych pomysłów jest tu sporo, a biorąc pod uwagę aktywność rosyjskich programistów, w dniu premiery HoM&M V może zaskoczyć jeszcze bardziej.

na jednym komputerze) **dodano dwa nowe warianty – Duel Mode i Ghost Mode.** Ten pierwszy przeznaczony jest do szybkich, kilkunastominutowych rozgrywek. Twórcy porównują go do takich gier jak... bijatyki Tekken czy Soul Calibur. Dlaczego? W Duel Mode gracze będą wybierali po jednym herosie (każdy z ustaloną armią, umiejętnościami i artefaktami) i rozgrywali między sobą bitwy na mapie taktycznej. Najlepszy gracz po trzech bitwach-rundach wygrywa całe spotkanie.

klątwe” na innego bohatera, co obniży wartość jego parametrów, lub też „opętać” neutralne jednostki i przejąć nad nimi kontrolę w kolejnej bitwie. Tę drugą opcję możesz wykorzystać, by ułatwić sobie zwycięstwo (bo walczysz... sam ze sobą), albo by sprawić niespodziankę przeciwnikom (bo nie wiedzą, że walczą z człowiekiem, a nie AI).

Nowych pomysłów jest więc sporo, a biorąc pod uwagę aktywność rosyjskich programistów, w dniu premiery HoM&M V

Metra tutaj nie zbudujesz...

Robin Troop: Szkielety w rajtuzach

może zaskoczyć jeszcze bardziej. Będzie to jednak raczej zaskoczenie pozytywne – gra wygląda cudnie, a robią ją doświadczeni developerzy. Czekając na premierę nowych „hirolsów”, możemy więc spać spokojnie, choć dla bardziej niecierpliwych fanów tej zacnej, liczącej ponad 15 lat serii będzie to chyba trudne.

Magiczna zbroja Smocza Winorośl chroni przed ciosami miecza, ale trudno w niej zachować higienę...

Heroes of Might & Magic V

Producent: Nival	Dystrybutor PL: CD Projekt
http://www.mightandmagic.com/	
Premiera: marzec 2006	
Gatunek: strategia	
	doskonała oprawa graficzna • wzorowana na najlepszej części cyklu • oryginalne tryby dla wielu graczy
	powolne tempo rozgrywek • zmiany wprowadzone w ostatniej chwili mogą wpłynąć na jakość beta testów
Heroes of Might & Magic V zmienia w bardzo dobrym kierunku. Szykuje się gratka zarówno dla tych, którzy dopiero poznają serię, jak i starych wyjadaczy.	

Autor: Foch77

Gracze wielokrotnie udowodnili, że lubią, gdy bohaterkami gier są dojrzałe, „wykształcone” (zwłaszcza z przodu) kobiety, często posługujące się gadżetami sado-maso. Jak więc przyjmą nastolatkę z plecakiem w kształcie pluszowego misia?!

D.I.R.T.



W pogoni za Dirty...



A ciebie nazwę Pimpus...

Gra studia Nu Generation początkowo miała zwać się Origin of the Species, później tytuł zmieniono na D1rT, by w końcu za ostateczną (przynajmniej w chwili pisania tego tekstu) uznać nazwę D.I.R.T. (B.A.R.D.Z.O. oryginalny tytuł. Niedługo chyba zaczniemy obniżać oceny produkcjom, których autorzy prezentują tak wielką „inwencję”). Założenia się za to nie zmieniły: **tak czy inaczej jest to gra akcji w TPP, z leciutkim ukłonem w stronę RPG (w postaci bardzo prostego systemu punktów do-**

Dirt, bo tak zwie się bohaterka tej gry, nie jest jednak młodą, infantylną dziewczyną w różowych ciuszkach. To ostra, ubrana w czarny, obcisły strój siks, w kilku miejscach poprzekłuwana kolczykami. **Ten plecak został dodany chyba tylko dla niepoznaki, żeby jakoś odróżnić ją wizualnie od Blood Rayne.** A na pierwszy rzut oka damy mają ze sobą wiele wspólnego.

D.I.R.T. to szybka gra action adventure, w której wcielisz się w... Dirt – bohaterkę z przypadku. Dziewczę wyrusza wraz ze znajomymi na wycieczkę i jakimś sposobem trafia na pustynię do Nevady, gdzie akurat odbywa się supertajny wojsko-

wy eksperyment o kryptonimie G.I.Ants. Oczywiście coś idzie nie tak, przez co **małe żuczki i inne latające robaczki zamieniają się w gigantyczne, krwiożercze bestie.** Do bohaterki oczywiście będzie należało uratowanie swoich przyjaciół i świata.



Czy jednak to, że dokonać tego musi akurat Dirt, jest całkowitym zbiegiem okoliczności? Niekoniecznie, być może odpowiedzi dostarczy zgłębienie jej ponoć mrocznej przeszłości...

Co bierzemy na wycieczkę, jeśli to miś służy za teczkę?!

karabinami i wyrzutniami rakiet do rąk dostanie też narzędzia mniej typowe, np. Gravition beam, być może będzie też mogła korzystać z mocy PSI.

Bardzo istotny dla walki będzie też zakres ruchów bohaterki. Autorzy zaprojektowali ponad dziesięć specjalnych ofensywnych i defensywnych zachowań, które sprawią, że akcja będzie znacznie efektowniejsza i bardziej naturalna.

Przeciwnikami Dirt będą przede wszystkim wielkie, zmutowane robale, ale na tym oczywiście nie koniec. Jak przystało na eksperyment wojskowy, do akcji włączą się również specjalnie wyszkolone oddziały komandosów, które również będziesz eksterminować. **Nie wszystko, co żyje, będzie jednak twoim wrogiem. W grze napotkasz również wielu NPC-ów, których będziesz mógł uratować, dowiadując się przy okazji od nich o istotnych, pchających akcję wydarzeniach.**

Czy jesteś zwolennikiem skradanek, czy ostrej strzelaniny – powinieneś znaleźć w D.I.R.T. coś dla siebie.

świadczenia). Autorzy na potrzeby D.I.R.T. opracowali specjalny system „Play as you want”, który pozwala na ukończenie każdego z poziomów w sposób, jaki ci najbardziej odpowiada. Czy jesteś zwolennikiem skradanek, czy ostrej strzelaniny – zawsze powinieneś znaleźć coś dla siebie.

Nieco przydatnych liczb. Gra podzielona jest na 14 poziomów osadzonych w różnych sceneriach. Dirt będzie miała do dyspozycji ponad 20 rodzajów broni. **Poza standardowymi pistoletami,**

Niewiele można na razie powiedzieć o technikaliach. Nu Generation zapowiada oczywiście rewolucyjny i znakomity silnik fizyczny, dobry ragdoll, realistyczne zachowanie pojazdów (choć nie wiadomo, czy będzie można nimi jeździć, czy tylko je obserwować) itp. **Ogólnie gra zapowiada się na przyzwoitą zręcznościówkę, która jednak nie ma szans na zrewolucjonizowanie gatunku.** Ciekawe tylko, czy Dirt okaże się na tyle interesującą postacią, by dołączyć do Lary i Rayne... Plecak-miś całkiem nieźle nadawałby się na okładki niektórych komputerowych pism... ☺



Wolałbym chyba ją widzieć z czymś innym w ręku, ale nie będę narzekał.



Zakrwawionego, ooo-o, burego misia, aaa-a, który w oczach ma tylko...

D.I.R.T.

Producent: Nu Generation	Dystrybutor PL: Nicolas Games
http://www.dirtthegame.de/	
Premiera: I kwartał 2006	
Gatunek: akcja	
	duże możliwości ruchowe bohaterki • szczypta RPG
	banalna fabuła • czy męsko część graczy będzie chciała grać zbuntowaną nastolatką?
Nietypowa bohaterka, zmutowani wrogowie i szybka, płynna akcja. Tego brudu nieprędko będziesz się chciał pozbyć!	

ROGUE TROOPER

Klimat na planecie
Nu Earth jest
toksyczny...

...a Rogue jeszcze
go podgrzewa...

Kiedy twoi koledzy z oddziału giną w pułapce,
nie ma czasu na łzy. Po prostu wyciągasz im
z głowy chipy i ruszasz dalej...



Gier opartych na licencjach komiksów było już całkiem sporo, większość z nich jednak wykorzystywała postacie albo klasyczne (X-Men, Spider-Man), albo takie, które zyskały popularność dzięki filmowym adaptacjom (Constantine). **Nowa produkcja studia Rebellion to także „gra komiksowa”,** tym razem jednak sięgnięto po albumy rysunkowe praktycznie nieznanego poza ich krajem pochodzenia (Wielką Brytanię) – serię Rogue Trooper publikowaną przez wydawnictwo 2000 AD.

Tytułowy bohater, **Rogue Trooper to członek oddziału genetycznie zmutowanych żołnierzy, wysłanych do walki na planetę Nu Earth.** W trakcie lądowania – w wyniku zdrady ukrywającego się w cieniu wojskowego oficjela

– oddział bohatera zostaje zdziesiątkowany, a w pułapce giną jego najbliżsi kompani: Gunnar, Bagman i Helm. Rogue nie robi sobie jednak z tego nie robi – z ciał kumpli wyciąga chipy, na których zapisana jest ich osobowość i umieszcza je w swoim ekwipunku. Gunnar trafia do karabinu, Bagman do plecaka, a Helm do... hełmu. Pomysłowe, prawda?

Rogue Trooper to pod wieloma względami **typowa gra akcji z widokiem przedstawionym z perspektywy trzeciej osoby.** Bohater przede wszystkim eksploruje kolejne lokacje i ostrzeliwuje przeciwników, a **obecność Gunnara, Bagmana i Helma sprawia, że zabawa jest bardziej zróżnicowana i po prostu ciekawsza.** Karabin-Gunnar można ustawić we wskazanym miejscu, by automatycznie strzelał do każdego pojawiającego się wroga. Plecak-Bagman potrafi leczyć bohatera, a hełm-

Życie bakterii pod
mikroskopem jest
bardzo fascynujące.

Helm zostawiony przy zamkniętych drzwiach łamie w kilkadziesiąt sekund kod dostępu, a poza tym umożliwia także stworzenie holograficznego odpowiednika bohatera.

Równie interesująca jest broń, z której korzysta Rogue. Poza podstawową pukawką, czyli Gunnarem, możesz również likwidować wrogów z niewielkiego pistoletu, a także z moździerza, który wystrzeliwuje pociski obejmujące sferę wybuchu całkiem duży obszar. W arsenale zmutowanego żołnierza znajdują się również granaty w kilku różnych rodzajach – jedne paraliżują systemy elektroniczne wokół miejsca eksplozji, inne przyklejają się do celu i wybuchają dopiero po chwili, a jeszcze inne to tradycyjne granaty odłamkowe.

Choć poziomy gry są rozległe, **dużo ważniejsze od eksploracji będą strzelaniny,** dlatego też twórcy dodali do systemu walki kilka ciekawych smaczków. Dla przykładu: możesz tutaj chować się za przeszkodami terenowymi i ostrzeliwać na ślepo, wystawiając zza osłony samą broń. Gra rozpoznaje również hitboxy i np. możesz trafić wroga w znajdujący się na jego plecach pojemnik z tlenem (atmosfera na Nu Earth jest bardzo toksyczna), który po chwili eksploduje, zabi-

jając przeciwnika. Czasem też warto będzie uniknąć walki, by nie wywoływać niepotrzebnego alarmu – wtedy gra zaczyna przypominać proste skradanki, jak np. Stolen czy Second Sight.

Kolejnym elementem, który odróżnia Rogue Trooper od setek gier akcji/TPP, jakie widzieliśmy już na PC, jest to, że **z każdego zabitego przeciwnika można zebrać trochę...**

Dzięki kilku rozwiązaniom – np. w ekwipunku – Rogue Trooper wyskakuje ponad przeciętność.

złomu (w oryginale „waluta” używana w grze to właśnie „salvage”). Można potem, w dowolnym momencie misji, dokupić dodatkową amunicję, granaty, apteczki, a także, jeśli znajdziesz plany ją przedstawiające, również nową broń. Mało to realistyczne, ale przypominam, że Rogue Trooper powstał na podstawie komiksu... **Szkoda natomiast, że rodowodu gry nie widać w jej grafice** – ekipa Rebellion nie pokusiła się o cel-shading, oprawa jest więc standardowa. Taka byłaby też sama gra, jednak dzięki kilku pomysłom wyskakuje ponad przeciętność. Jak bardzo? O tym przekonamy się już na wiosnę.



Skrzyżowanie
policjanta
z syfonem.

Rogue Trooper

Producent: Rebellion Software Dystrybutor PL: Cenega

<http://www.rebellion.co.uk/>

Premiera: II kwartał 2006

Genre: akcja, TPP

ciekawe gadzety i broń – pozwala poznać mało znanego komiksu

gra powstaje równolegle na konsolę i PC, że PS2 i Xbox to platformy dla twórców najważniejsze

Mało znana gra na podstawie mało znanego komiksu – może jednak zaskoczyć dzięki kilku oryginalnym pomysłom. Gadający karabin? To coś dla nas!

DIABOLIQUE

LICENCE TO SIN

Pogrześć każdy może. Ale mieć licencję na grzeszenie – to dopiero coś!

Dzieci nie powinny tego oglądać...

I stała się jasność...

Z życia recenzenta: dobra ocena, chyba że ci życie niemiłe.

W ygląda na to, że taką licencję posiadać może jedynie demon, a po Ziemi stąpa już tylko jeden z nich – Dark Eaville (ciekawe nazwisko, nieprawdaż?). To właśnie on jest bohaterem Diabolique: License to Sin. Mało tego, właśnie dostaje doskonałą okazję, by na niebieskiej planecie trochę poszaleć. Rzecz wygląda następująco... Raz na tysiąc lat planety układają się tak, że Szef Szefów nie widzi, co się na Ziemi dzieje. Wówczas agencje Dobra i Zła rozpoczynają bezpardonową walkę o dusze śmiertelników. Anioły – wiedząc, że Tatuś nie patrzy – pogrywają nie fair, stawiając diabły przed poważnym zagrożeniem. Szatan wysłał więc do walki Dark Eaville'a, aby przywrócił równowagę między Dobrem a Złem. A właściwie: Złem a Dobrem.

Kim jest diabeł?

Słowo „diabeł” pochodzi od łacińskiego „diablos”, czyli „oszczerca”. W chrześcijaństwie i judaizmie nazywa się w ten sposób upadłych aniołów. Biblia głosi, że diabeł to istota duchowa, będąca wrogiem Boga oraz jego wyznawców. Nie jest równy Bogu i – co ciekawe – został przez niego stworzony. Na lekcjach religii mówi się o diable jako o złej istocie kuszącej do popełniania grzechów. Kim więc może być ten diabeł? Diabli wiedzą...

Na piątkowych imprezach zawsze było gorąco.

jak na wysłannika szatana przystało, nadnaturalne zdolności. Potrafi na przykład w chwili zagrożenia zmienić się w ducha, po czym uciec z pola walki. Iście szatańską zdolnością Eaville'a jest miotanie ogniem piekielnym. Nie dosyć, że jest on skuteczny, to i nad wyraz efektowny. No i kotleta można odgrzać...

Niestety, zabawa szatańskimi mocami skończy się, gdy do zera spadnie poziom mądry bohatera. Eaville posiada jednakże umiejętność regeneracji. Aby odnowić pulę magicznej mocy, wystarczy postać chwilę w mrocznym miejscu. Z drugiej jednak strony manę zaczynasz ponownie tracić, gdy znajdziesz się w miejscu oświetlonym promieniami słonecznymi lub w pobliżu krzyża. Z kolei nadwątłone zdrowie bohater potrafi regenerować, wsysając dusze zabitych przeciwników.

Raz na tysiąc lat planety układają się tak, że Szef Szefów nie widzi, co się na Ziemi dzieje.

W czasie zabawy dostanie w swoje ręce rozmaite gadżety, między innymi skaner wykrywający w najbliższym otoczeniu anioły. Ale co najważniejsze – poza standardową bronią posiada,

Diabolique: License to Sin będzie obfitował w nasączone szatańską mocą rozwiązania techniczne – obsługę pixel shader 3.0, normal mapping zwiększający realizm modeli postaci, pełnokolorowe efekty typu postprocessing, nadające obrazowi filmowy charakter, a także liczone w czasie rzeczywistym oświetlenie i cienie. Będzie też zaawansowany model fizyki, chociaż to akurat informacja, która niewiele mówi – w większości najnowszych gier korzysta się z symulacji zasad fizyki, jednak tylko w niewielu (np. Half-Life 2) ma to wpływ na grywalność.

Cyrograf na stworzenie Diabolique: License to Sin podpisało z szatanem rodzime studio Metropolis Software. Oby nasi chłopcy nie zawiedli jego oczekiwań, bo mogą wylądować tam, gdzie cały czas grzeje w tyłek. Czego im nie życzymy...

Diabolique: License to Sin

Producent: Metropolis Software Dystrybutor PL: brak

<http://www.diaboliquegame.com/>

Premiera: 2006

Gatunek: akcja

- postać Dark Eaville'a • ciekawy klimat • oprawa graficzna
- czy starczy pomysłów?

Zapowiada się kolejna udana produkcja warszawskiego studia. Czy osiągnie popularność Painkillera?

7164 konkurs SMS

NARNIA

- OPOWIEŚCI Z -

LEW, CZAROWNICA I STARA SZAFKA

Otwórz drzwi starej szafy i przeżyj niezapomnianą przygodę w świecie Narnii! Narnia to miejsce niezwykle, pełne tajemnic i magii, gdzie w każdym zakątku na odważnych czeka wielka przygoda. Nie możesz zmarnować tej szansy!

Narnia © Disney/Walden

Wygraj jeden z 5 zestawów zawierających grę „Opowieści z Narnii”, unikalny plecak i koszulkę. Ruszaj do walki! Magiczny świat Narnii czeka na ciebie!

Aby wygrać nagrodę, wystarczy odpowiedzieć na pytanie konkursowe:

Z kim walczy Aslan, prawowity władca Narnii?

- A. Z Białą Czarownicą
- B. Z Babą Jagą
- C. Z Ognistym Smokiem

Odpowiedź wpisz według schematu: **CL.NA.X**, gdzie X to prawidłowa odpowiedź na pytanie konkursowe (A, B lub C) i wyślij SMS-em pod numer **7164**!

Koszt wysłania SMS-a to 1,22 zł brutto (1 zł netto).

Na zgłoszenia czekamy do 15 lutego 2006 r.

Fundatorem nagród jest CD Projekt

CD PROJEKT

www.gram.pl

Autor: Roland

Przemycamy pomarańcze z Sycylii, co?

Ups, mydelko mi się wyslizgnęło! Podniesiesz?...

I rozbiór Polski w 1772 roku zakończył potęgę naszego państwa.

EL MATADOR

Masz szansę powstrzymać najgroźniejszych przestępców... o ile wcześniej nie staniesz się jednym z nich.

Przygotowywana przez studio Plastic Reality gra El Matador pozwoli ci wcielić się w rolę agenta DEA, czyli amerykańskiej organizacji antynarkotykowej. **Zadaniem głównego bohatera będzie – jakżeby inaczej – rozbić Narkomafię, potentata w dystrybucji nielegalnych specyfików.** Motywować go będą jednak nie tylko rozkazy przełożonych, ale i chęć pomśzczenia śmierci brata, brutalnie zamordowanego przez jednego z członków Sicarios. Jest to współdziałający z Narkomafią elitarny oddział płatnych zabójców, goszczący w swoich szeregach największych zwyrodnialców.

Wystarczy dodać, że wśród nich znajdują się takie indywidualności, jak psychopata posiadający zamiast dłoni ostry hak czy pomagający sobie dwoma mieczami miłośnik wschodnich sztuk walki. To oczywiste, że w takim razie **misja nie będzie należała do najłatwiejszych.** Jednak El Matador to nie tylko strzelaniny z odrażającymi przeciwnikami, równie istotny jest tu wątek fabularny. Walcząc z bezwzględnymi kryminalistami, początkowo **sumienny, działający zgodnie z przepisami agent DEA, będzie upodabniał się do swojej pozbawionej moralnych zasad zwierzyny.**

Ten – jak mówią o nim autorzy – pełen akcji dramat psychologiczny rozegra się na terenie Ameryki Południowej. Choć przy tworzeniu każdej z piętnastu rozległych lokacji programiści korzystali z tysięcy zdjęć i inspirowali się takimi real-

nymi miejscami jak Kartagina czy Bogota, miasto, które przyjdzie ci zwiedzić, nie istnieje naprawdę. Chodziło raczej o oddanie odpowiedniego klimatu, odtworzenie tamtejszej atmosfery. Służy temu także odpowiednia warstwa dźwiękowa. **Muzyka kolumbijskiej miejsciny oddaje realia Ameryki Południowej** w równym stopniu co

produkcji sprzed kilku lat. Zawiedzeni mogą być również ci, którzy lubią beztrudno zwiedzać teren gry w poszukiwaniu rozmaitych sekretów: **do większości lokacji będziesz mógł udać się dopiero wtedy, kiedy pozwoli ci na to fabuła.** Z drugiej strony, zapewnia to większą dramaturgię, a na brak wrażeń i tak nie będziesz narzekał – autorzy obiecują, że zlecane ci zadania będą bardzo zróżnicowane.

Na trupach do celu?



Pod względem fabularnym i pomysłów na samą rozgrywkę El Matador zapowiada się bardzo ciekawie.

odgłosy miejscowej flory i fauny podczas pieszych wycieczek przez gęstą dżunglę.

Niestety, grafika wyraźnie ustępuje oprawie audio. **W zaprezentowanej wczesnej wersji gry szczególnie uwagę zwracały rozmaite tekstury i toporne modele wrogów,** przypominające bohaterów

Oprócz strzelania do bandziorów przyjdzie ci również prowadzić różnorodne pojazdy, a także zakradać się – niczym Sam Fisher – na teren wroga. Tej części rozgrywki poświęcono szcze-

gólną uwagę, zwłaszcza jeśli chodzi o sztuczną inteligencję przeciwników. Kiedy zostaniesz zauważony, staną się oni bardziej ostrożni, wezwą posiłki, a kilku z nich rozpocznie aktywne poszukiwania. Jeśli jednak nie uda im się ciebie odnaleźć, alarm zostanie odwołany – wrogowie dojdą do wniosku, że opuściłeś teren, co ponownie umożliwi przeprowadzenie ataku z zaskoczenia. **Pojawią się też sceny reżyserowane: w jednej z misji będziesz musiał strzelać z autobusu** do goniących cię przestępców, podczas gdy twoja towarzyszą siadzie za kierownicą.

Konkurencja w gatunku reprezentowanym przez El Matador jest ogromna i trudno powiedzieć, czy twórcom gry uda się przebić. **Dużo będzie zależeć od grafiki, która obecnie wypada blado wobec produkcji takich jak Far Cry czy F.E.A.R.** Lepiej, by w tej kwestii gra nie zawiodła, bo zarówno pod względem fabularnym, jak i pomysłów na samą rozgrywkę El Matador zapowiada się ciekawie.

El Matador

Producent: Cenega Dystrybutor PL: Plastic Reality Technologies

<http://www.elmatador-game.com/>

Premiera: II kwartał 2006

Gatunek: akcja

zróżnicowana rozgrywka • ciekawy wątek fabularny

jak na razie – grafika

Kolejna gra akcji, która pomimo ambicji jej twórców może zagiąć w potopie podobnych, ale lepiej zrealizowanych produkcji.

Po spektakularnej porażce najbardziej przereklamowanej gry ostatnich lat, Driv3ra, jej twórcy najwyraźniej poszli po rozum do głowy.

DRIVER Parallel Lines

The Kid jeszcze jako dzieciak...

Reflections wzięło się wreszcie za robotę, której efektem będzie wydany już niedługo Driver PL (coż za mile łechcący skrót!), mający na celu wyprowadzić tę serię na prostą. Wiele wskazuje na to, że się to uda!

miesz udział m.in. w odbijaniu więźnia, wyścigach itp. Co ciekawe, w tych ostatnich twoim celem nie zawsze będzie zwycięstwo – czasem będziesz musiał sprawić, by wygrał jakiś konkretny „przeciwnik”...

Driver PL (ciekawe, czy polski dystrybutor spolszczy grę – Driver PL PL brzmi jeszcze

(np. nitro, kuloodporne szyby) oraz oczywiście stuningujesz je wizualnie.

Zdzierać opony będziesz w kilku najbardziej znanych dzielnicach NY (między innymi Manhattan, Harlem, Bronx, Queens, Brooklyn) i części New Jersey. Co prawda **obszar do zwiedzenia będzie mniejszy niż w Driv3rze, ale w zamian autorzy obiecują, że po uruchomieniu**

cjonowane, ale ich różnorodność powinna to zrekompensować. **Motory, samochody sportowe, ciężarówki, autobusy, buldożery, nawet czołgi – wszystkie je będziesz mógł gromadzić w swoim garażu, nie będzie tu żadnych (!) ograniczeń liczbowych.**

Spore nadzieje wiąże też z multiplayerem. Spośród trybów, o których mówiło Re-



Agenci PZU będą mieli kłopot, komu potracić z OC.



W tym garażu możesz trzymać swoje fury albo... urządzić lodowisko.



Zwykle klepanie nie wystarczy...

W przeciwieństwie do niesławnego poprzednika, **Parallel Lines skoncentrowany będzie przede wszystkim na szalonej jeździe. Kierowanie przeróżnymi pojazdami stanowić będzie około 90% gry**, zaś aktywność bohatera poruszającego się na własnych nogach ograniczy się właściwie do przechodzenia między samochodami. Misje, w których będzie on musiał brać broń do ręki, będą tylko przyprawą do całego.

Akcja Drivera PL (wspominałem już, że mi się podoba ten skrót?) będzie umiejscowiona w Nowym Jorku pod koniec lat 70. i... w roku 2006. Na początku wcielasz się w chłopaka o ksywce The Kid, który właśnie pojawił się w mieście i chce rozpocząć wspinaczkę po szczeblach gangsterskiej kariery. A że kierowca z niego nieprzeciętny, mafiozi dość szybko zaczną go angażować do coraz poważniejszych zadań. Kiedy chłopakowi zdaje się, że już podbił świat, ktoś go wrabia, przez co The Kid trafia do więzienia na 28 lat. Z pierdła wychodzi dopiero w 2006 roku – oczywiście z silnym pragnieniem zemsty.

Na brak różnorodności nie będziesz narzekał – **poza typowym przyprowadzeniem komuś konkretnego wozu w nienaruszonym stanie weź-**

lepiej) ma mieć **całkowicie otwartą strukturę – podobnie jak w GTA, do misji będziesz mógł podchodzić w każdej chwili, tyle razy, ile będziesz chciał.** Poza zadaniami pchającymi fabułę dostępne będą również poboczne (wszelkiej maści wyścigi, kradzieże, morderstwa i wiele innych), za które dostawać będziesz pieniądze. Spożytkować je możesz w garażu, w którym poprawisz osiągi wozów, dokupisz do nich masę użytecznych drobiazgów

Reflections nie może sobie teraz pozwolić na wpadkę. Wóz albo przewóz, panowie!

gry ani razu nie natkniesz się na sztuczny przestój. Wszystkie lokacje i misje ładowane będą „w locie”.

Ogólnie w grze napotkasz około 80 rodzajów pojazdów. Nie będą one licen-

flections, warto wymienić odpowiednik CTF-a, czyli przechwytywanie samochodów, death-match oraz destruction derby.

Nowy Driver zapowiada się więc całkiem ciekawie, jest tylko jedno ale... Póki co Reflections jeszcze oficjalnie nie potwierdziło, że Parallel Lines pojawi się na PC. Ale to pewnie tylko droczenie się – z Driv3rem było przecież tak samo.

Jedno jest pewne – Reflections nie może sobie teraz pozwolić na wpadkę. Wóz albo przewóz, panowie!

Drugs, sex & rock'n'roll, bracie!



Driver: Parallel Lines

Producent: Reflections Dystrybutor PL: brak

<http://www.atari.com/>

Premiera: marzec 2006

Gatunek: akcja samochodowa

powrót do korzeni • otwarta struktura • wiele pojazdów

Driv3r też się nieźle zapowiadat...

Pozycji GTA na pewno nie zagrazi, ale ma duże szanse powtórzyć sukces pierwszej, najlepszej części sagi. A jeśli się nie uda – coż, The Kid szybko skończy karierę.

DREAMFALL

THE LONGEST JOURNEY



Jako skrytobójca Kiam będziesz często sięgał po miecz.

Baśniowe królestwo Arkadii jest w niebezpieczeństwie. Czy zdołasz je uratować?

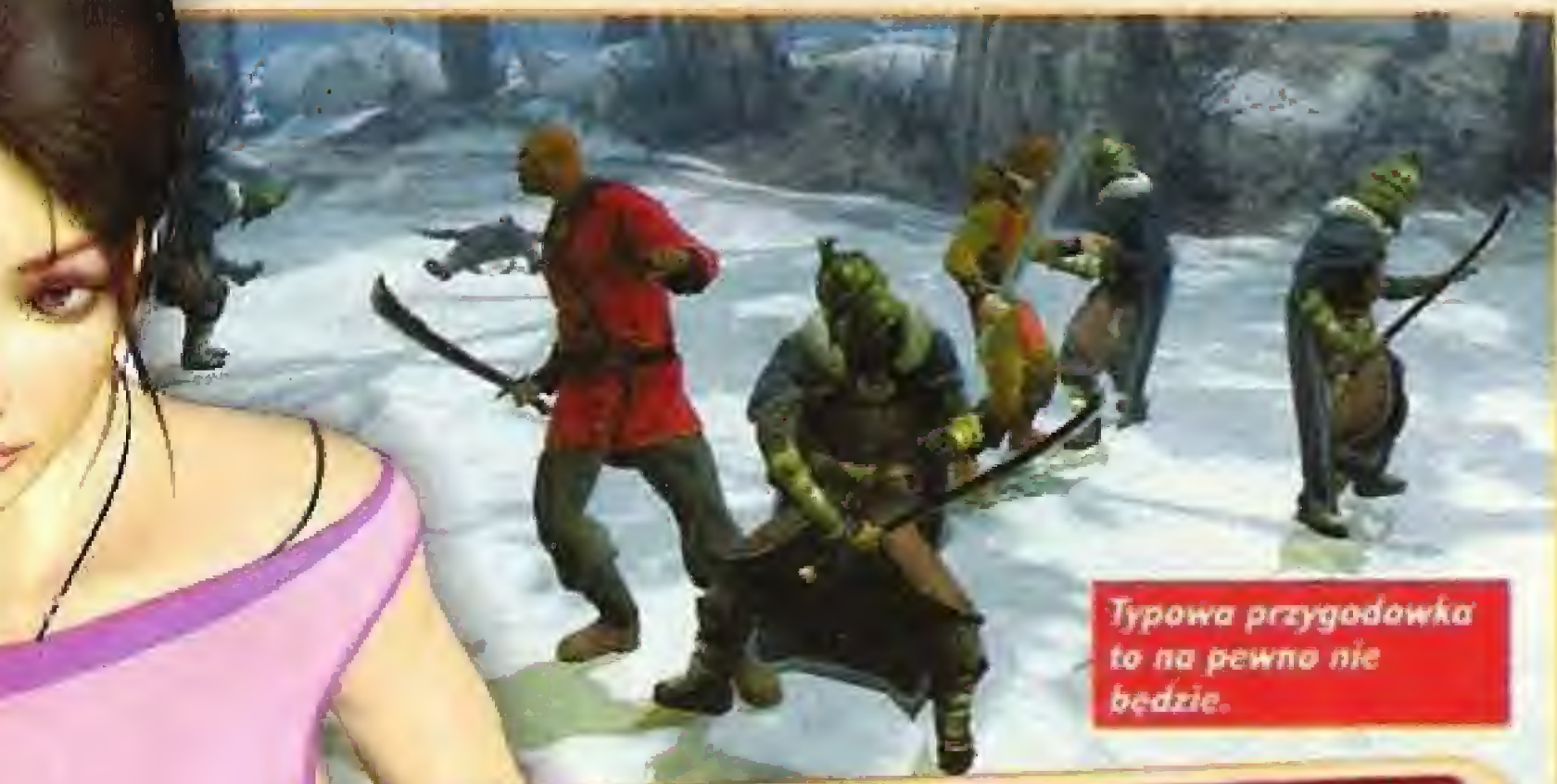
Nie będzie to łatwe zadanie. Nie przyjdzie ci bowiem kierować – przynajmniej na początku – typowym herosem o niezrównanej sile, a niejaką Zoe Castillo. **Panna Zoe oblała niedawno studia, rozstała się z chłopakiem, ciągle mieszka z ojcem.** Do cudownej krainy jest jej zresztą nie po drodze – dziewczyna żyje w Stark, wymiarze równoległym do Arkadii, w którym zamiast bajkowych stworzeń i magii królują wielkie korporacje i technologia. Kiedy jednak nad Arkadią zawisnie widmo zagłady, to właśnie Zoe będzie zmuszona ratować sytuację.

Brzmi znajomo? Niektórym graczom **powyższy opis skojarzy się zapewne z The Longest Journey** – klasyczną przygodówką z dwutysięcznego roku. **Nie bez powodu – Dreamfall jest luźną kontynuacją tamtej produkcji.** Luźną, bo fabuła tylko częściowo nawiązuje do tej z oryginału, a i konwencja, w jakiej utrzymana będzie zabawa, nieco się zmieniła.

Twórcy Dreamfall postawili sobie za cel dotrzeć z grą do jak najszerszego grona odbiorców. W związku z tym do elemen-

tów czysto przygodowych dodano także sekwencje zręcznościowe, zmuszając bohaterów do walki i skradania się. Bohaterów – a nie bohaterkę, bo **oprócz Zoe w grze pokierujesz także Kiamem, skrytobójcą ze świata wiecznej zimy, i znaną z pierwszej części April Ryan.** Wprowadzie większość problemów będziesz mógł rozwiązać na kilka sposobów, bez konieczności używania przemocy, ale poszczególne postaci mają mieć „preferowane” sposoby radzenia sobie z trudnościami. Jako młoda Castillo skupisz się raczej na efektywnym wykorzystaniu zdobytych przedmiotów, w ciemnej skórze Kiamu rzucisz się w wir walki, a doświadczoną April przeprowadzisz bezszelestnie przez pełne niegodziwców korytarze.

Ragnar Tornquist, główny projektant, zapewnia jednak, że miłośnicy The Longest Journey nie będą mieli powodów do narzekania. **Dla twórców wciąż najważniejsza jest rozbudowana fabuła i interesujące postacie.** Zastwardziałych PeCetowców ucieszy zapewne, że choć interfejs tworzone z myślą o padach (gra wyjdzie też na konsole),



Typowa przygodówka to na pewno nie będzie.

Jak to się robi w Norwegii

Ragnar Tornquist, szef projektu i scenarzysta, jest postacią znaną i cenioną w przemyśle gier komputerowych. Jeśli chcesz dowiedzieć się o nim więcej, a przede wszystkim przyrzeć się produkcji Dreamfall od kuchni, zapraszam na stronę: www.ragnartornquist.com. Znajdziesz tam niedostępne nigdzie indziej informacje, próbki muzyki i unikatowe screenshoty, a także refleksje Tornquista na temat kontynuacji The Longest Journey i gier w ogóle.



w wersji na blazaki dostępna będzie opcja sterowania poczynaniami bohaterów za pomocą myszki. Nie zmienia to jednak faktu, że grupą, do której studio Funcom chce dotrzeć przede wszystkim, są gracze, którzy do tej pory nie mieli styczności z przygodówkami. Głównie ze względu na nich tyle uwagi poświęcono

standardy tekstury i uproszczone modele postaci. Nie można jednak odmówić autorom wyobraźni. Projekty ubrań i fantastycznych stworów budzą uznanie, a **architektura baśniowej Arkadii, futurystycznego Stark czy czepiącego ze skandynawskich legend świata Winter świadczy o niezwyklej kunszcie grafików** pracujących nad grą.

Grupą, do której twórcy chcą dotrzeć przede wszystkim, są gracze, którzy do tej pory nie mieli styczności z przygodówkami.

uproszczeniu interfejsu i oprawie audiowizualnej (która dla żadnych intelektualnych wyzwań „awanturników” nie jest przecież najważniejsza).

Mimo tego na obecnym etapie praca ostatnia nie wydaje się na tyle zachęcająca, by zwabić przyzwyczajonych do graficznego przepychu koneserów gier akcji. **W Dreamfall pojawią się wprowadzić takie efekty, jak dynamiczne cienie, bump mapping czy animacja szkieletowa,** ale w obecnej wersji gry straszą słabe jak na PeCetowe

Ogromne wrażenie robi natomiast muzyka. Słuchając udostępnionego na oficjalnej stronie utworu tytułowego, trudno oprzeć się wrażeniu, że mamy do czynienia z zapomnianą kompozycją Johna Williamsa. Podobieństwa są tak znaczące, że Leona Willeta, autora ścieżki dźwiękowej Dreamfall, trudno pochwalić za oryginalność – ale już jego doskonale rzemiosło należy zdecydowanie docenić.

Mimo starań twórców **Dreamfall ma małe szanse, by powtórzyć sukces najbardziej popularnych FPS-ów czy RTS-ów** – wyniki sprzedaży Fahrenheita czy Broken Sword 3 wykazały, że o ile współczesne przygodówki znajdują odbiorców, rzadko przynoszą krociowe zyski. Grunt, że nowa produkcja Funcom może okazać się po prostu bardzo dobrą grą dla fanów gatunku. ☺



Interfejs ma być przejrzysty i prosty w użyciu, ale funkcjonalny.



Umówiłem się z nią na... wiosnę 2006.

Dreamfall: The Longest Journey

Producent: Funcom Dystrybutor PL: CD Projekt

<http://www.dreamfall.com/>

Premiera: wiosna 2006

Gatunek: przygodówka akcja

zagadki mają więcej niż jedno rozwiązanie • dwa sposoby sterowania postacią • fantastyczne światy i ich mieszkańcy

ciągłe przekładanie daty premiery złe grze wróży • grafika dostosowana do możliwości konsol

Poprzednie próby przywrócenia grom przygodowym dawnej chwały nie przyniosły zamierzonych efektów. Czy autorzy Dreamfall przełamią złą passę?

Polacy zrobili już FPS-a, który zawojował świat. Czas na RPG-a, którego nie będziemy musieli się wstydzić nawet w porównaniu z Diablo.

FRATER

Wbrew pozorom to nie zapowiedź Wiedźmina (The Witcher), czyli najgłośniejszej powstającej obecnie rodzimej gry. Równolegle bowiem Polacy z Rebelmind, twórcy m.in. Space Hacka, pracują nad erpegim zatytułowanym Frater. Porównanie ich nowego dziecka do Diablo czy Dungeon Siege nie jest wcale żartem. Frater będzie typową grą action-RPG, nastawioną na dziesiątkowanie przeciwników, zdobywanie punktów doświadczenia i rozwijanie postaci. Polska produkcja może jednak stawać w szranki z wymienionymi wyżej tytułami nie tylko ze względu na przynależność do tego samego gatunku...

Zastosowane mechanizmy rozgrywki pozwalają zaklasyfikować Fratera do gatunku hack & slash, twórcy podkreślają jednak, że duży nacisk położony zostanie na rozbudowane fabularnie questy. Cała przygoda rozegra się w alternatywnej rzeczywistości ukazującej Europę przełomu XIX i XX wieku. Świat gry wypełniony jest potworami, których usuwaniem zajmuje się zakon, założony specjalnie do walki z tym bardzo mate-

rialnym złem. Równocześnie wielu alchemików stara się rozwiązać zagadkę kamienia filozoficznego. **Udaje się to potężnemu magowi – Marcusowi, który dzięki mocy swojego odkrycia staje się nieśmiertelny**

Silnik Space Hacka zapewnia niewysokie wymagania sprzętowe przy szczegółowo oddanych lokacjach i modelach postaci.

i chce przejąć władzę nad światem. Ponieważ nie może dokonać tego sam, przyzywa na pomoc demony z najgłębszych czeluści piekieł. Zakon mobilizuje wszystkich swoich braci („frater” to z łaciny „brat”), by utworzyć armię



zdolną pokonać demoniczną watahę Marcusa.

Rozpoczynając zabawę, dostaniesz do wyboru trzech bohaterów, a każdy z nich będzie oczywiście posiadał charakterystyczne tylko dla niego cechy i umiejętności. Brat Simon, siorota, która dorastała wśród mnichów, biegle włada magią i jest sławnym w całej Europie pogromcą demonów. **Wychowana na Syberii przez myśliwych z tajgi Elena specjalizuje się w eksterminacji wilkołaków.** Ostatnim bohaterem jest zaś Tong Wong – pochodzący z gór Tien-Szan mistrz wschodnich sztuk walki, władający zabójczym Ostrzem Wiosennego Deszczu.

Sam wybierzesz, który z tych herosów stanie do walki z siłami maga Marcusa. **Pochodzące głównie z wierzeń i podań ludowych różnych narodów stwory oraz demony liczone będą na setki.** Co ciekawe, we Fraterze zobaczysz zmieniające się pory dnia, a niektórzy przeciwnicy będą inaczej zachowywali się nocą, a inaczej w świetle słonecznym – np. wampiry za dnia unikają walki, a po zmroku stają się bardzo silnymi przeciwnikami.

Na szczęście twój bohater będzie miał do dyspozycji **liczne miecze, topory, łuki, zbroje, przedmioty magiczne, a także... strzelby i karabiny maszynowe.** W laboratoriach zakonu będziesz mógł nie tylko kupować nowy ekwipunek, ale także łączyć znalezione przedmioty i broń, by stworzyć (wytopić?) na ich podstawie nowy, silniejszy oręż. Ma to zapewnić różnorodność uzbrojenia używanego przez graczy, co brzmi ciekawie, zwłaszcza w kontekście gry sieciowej – tym bardziej że wyprodukowaną broń będziesz mógł nawet nazwać!

Podczas rozgrywki będziesz mógł także – wydając na to tzw. punkty wiary – rzucać czary specjalne,



Idą w świat!

Space Hack (znany także jako Maximus XV Abraham Strong – Space Mercenary) trafił właśnie na rynek amerykański (z tytułem rozszerzonym do Meridian 4 Space Hack). Od jego sukcesu zależeć może, czy również Frater znajdzie wydawców poza granicami naszego kraju. Polskim grom często daleko jest do światowych standardów, ale programistom znanym z Wisły i Odry woli walki nie brakuje!

w tym również takie, które przyzywają demony. Jednym z zaklęć jest np. Neferkar, który umożliwi ci korzystanie ze starożytnej, egipskiej broni i energetycznej tarczy ochronnej. Inny pozwala przyzwać Golema, który osłoni cię przed napierającym przeciwnikiem. Odpowiednio wysoki poziom wiary umożliwi nawet przejęcie kontroli nad zabitym lub schwytanym podczas gry demonem!

Frater będzie posiadał bardzo kolorową, efektowną grafikę 3D, napędzaną zresztą rozbudowanym silnikiem znanym ze Space Hacka. Engine ten ma zapewnić niewysokie wymagania sprzętowe przy

szczegółowo oddanych lokacjach i modelach postaci. Porządna oprawa graficzna, bardzo ciekawa fabuła i wciągające zasady rozgrywki sprawiają, że mamy przed sobą kolejną polską grę, na którą warto czekać. Pytanie tylko, czy będzie na tyle dobra, by powtórzyć sukces Painkillera?

Frater

Producent: Rebelmind	Dystrybutor PL: brak
http://www.rebelmind.com/	
Premiera: czerwiec 2006	
Gatunek: RPG	
	ciekawy pomysł na alternatywny świat • przyzywanie demonów
	oby nie okazało się, że będzie to kolejny action-RPG żywcem skopiowany z Diablo
Frater zaskakuje ciekawym światem rozgrywki i efektowną, nieobciążającą systemu oprawą graficzną. Czekamy na finalny efekt prac grupy Rebelmind!	

W 2006 roku Sam Fisher postawił na image „Zły macho po przejściach”.

Od zera do bohatera? Nie w przypadku Sama Fishera. Do niego dużo bardziej pasuje powiedzenie „od agenta do delikwenta”.



Tom Clancy's

SPLINTER CELL 4

DOUBLE AGENT

Kto tu napisał „Gópi kaowiec”?!



Szykują się zmiany. I to spore. **Seria Splinter Cell**, jak chyba żadna inna, z każdą kolejną częścią ewoluowała, zbierała coraz wyższe oceny, chwalili ją zarówno recenzenci, jak i gracze. Można nawet powiedzieć, że stała się wyznacznikiem, do którego zaczęto porównywać wszystkie gry z gatunku skradanek. Mimo tego odpowiedzialna za cykl ekipa ze studia Ubisoft (a dokładniej trzy najlepsze zespoły Ubisoftu: z Szanghaju, Montrealu i francuskiego Annecy) doszła naj-

Płonie ognisko w lesie, la, la, la...



Ku-ku, ku-ku, kukuleczka kuka!



Gadaj! Jaka będzie pełna wersja w następnym Clicku?!?

widoczniej do wniosku, że najnowszej, czwartej części serii potrzebna jest nie ewolucja, a rewolucja. Co więc zrobili? **Wrzucili Sama Fishera do więzienia...**

Fani serii Splinter Cell mają prawo czuć się zdezorientowani, oglądając screeny udostępnione do tej pory przez Ubisoft. Fisher, zazwyczaj ubrany w czarny kombinezon z charakterystycznym „zielonookim” noktowizorem na czole, nosi na nich więzienny, pomarańczowy uniform. Co się stało? Początek Splinter Cella jest chyba najbardziej mroczny i przygnębiający w całej historii serii – a przecież już we wcześniejszych jej odsłonach światu zagrażało niebez-

pieczeństwo, które tylko Sam Fisher mógł powstrzymać.

Tym razem nie będziemy jednak ratować zachodniej cywilizacji, a samego Sama. W 2008 roku, kilkanaście miesięcy po wydarzeniach przedstawionych w Chaos Theory, w tajemniczym wypadku samochodowym ginie jego córka. Niedługo później odchodzi on z tajnej formacji Third Echelon (podlegającej amerykańskiej Agencji Bezpieczeństwa Narodowego) i znika na jakiś czas. Wkrótce potem nazwisko Fisher znów pojawia się w aktach służb bezpieczeństwa – **Sam zostaje oskarżony o napad z bronią w rękę i zabójstwo, trafia do więzienia z wyrokiem skazują-**

cym go na 20 lat odsiadki. Ale nie oszukujmy się – człowiek, który niepostrzeżenie zakradał się do najpilniej strzeżonych wojskowych kompleksów, nie będzie miał raczej większych kłopotów z ucieczką z celi.

To właśnie wystrychnięcie na dudka więziennych strażników będzie treścią pierwszych zadań wykonywanych w Splinter Cell 4. Na tym początkowym etapie **rozgrzywka w niewielkim tylko stopniu będzie przypominała to, co znamy z poprzednich części serii**. Sam Fisher, pozbawiony ekwipunku, będzie musiał polegać wyłącznie na sile mięśni i prymitywnych narzędziach, jakie uda mu się zdobyć w więzieniu. Z pomocą przyjdzie mu Jamie Washington, kryminalista powiązany z organizacją przestępczą John Brown's Army z Nowego Orleanu, dobrze rozeznany w więziennym świecie. W zamian za wsparcie nakłoni Fishera, by ten pomógł w ucieczce również i jemu. Już na wolności razem trafią do Emile'a Dufraisne'a, szefa John Brown's Army, a potem...

Tu niestety – jak mówią policjanci – ślad się urywa. Wiemy na pewno, że Sam przyłączy się do zorganizowanej grupy nowoorleańskich kryminalistów, nie znamy jednak jego motywów. **Podtytuł nowego Splinter Cella brzmi Double Agent (z ang. Podwójny agent)** i może oznaczać, że to, co dzie-



Banda Fishera

Strona internetowa www.bewaresamfisher.com przedstawia więzienne portrety przestępców, z którymi Sam będzie współpracował w John Brown's Army. Oto banda Fishera:

Emil Dufraisne

Szef szajki, twardy, zawsze opanowany. Od samego początku podejrzewa Fishera i zanim zaufa mu w pełni – na swoją zgubę – wystawi go na kilka prób.

Enrica Villablanca

„Chemik” grupy, zajmuje się przygotowaniem materiałów wybuchowych wykorzystywanych przez John Brown's Army do terroryzowania spokojnych obywateli. Trzeba ją złapać, najlepiej za...

Jamie Washington

To jemu Fisher pomaga w ucieczce z więzienia. Jest tylko jednym z szeregowych żołnierzy John Brown's Army, ale być może to właśnie z nim przyjdzie ci wykonać kilka misji.

Sam Fisher rzeczywiście trafia do więzienia po to, by zdobyć zaufanie terrorystów z John Brown's Army, później jednak będzie mógł – czy nawet będzie musiał – wybrać, czy wykonywać rozkazy Dufraisne'a (lub jego zwierzchników), czy swoich przełożonych z Agencji Bezpieczeństwa Narodowego. Jeśli w wyniku jego działań akcje kryminalistów będą kończyć się niepowodzeniem i dużymi stratami w ludziach, szefowie zbrojnej organizacji szybko zorientują się, że mają w szeregach kapusia. Jeśli zaś Fisher zbyt zaangażuje się w działania grupy przestępczej, zacznie być traktowany jak zwykły bandyta – a poza tym zginą miliony (dosłownie!) niewinnych ludzi. Dzięki temu **Double Agent będzie najprawdopodobniej dużo ciekawszy pod względem fabularnym od swoich poprzedników**, z tego też powodu będzie miał kilka różnych zakończeń i nieliniową strukturę misji.

Zadania, które będziesz musiał wykonać – czy sabotować – mają być rozgrywane na kilku kontynentach. Szczegóły nie są jeszcze znane, lecz na pewno część misji będzie

Double Agent ma szansę wniesić nową jakość nie tylko do przygód Sama Fishera, ale i całego gatunku skradanek.

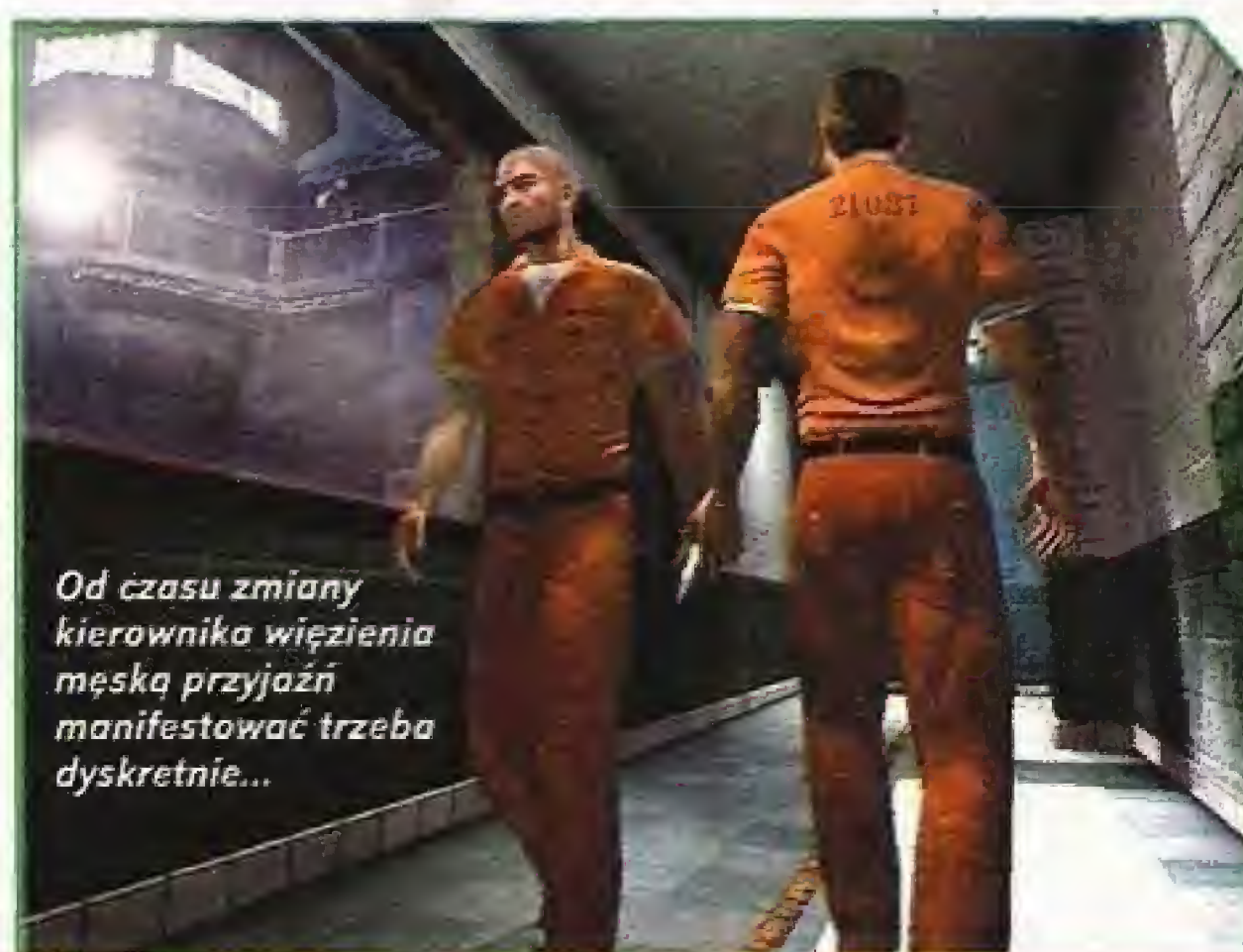
ziomów pojawi się interaktywna sekwencja skoku na spadochronie. To wszystko zupełnie nowe elementy w serii, w zdecydowany sposób zmieniające jej charakter. Same pomysły wydają się ciekawe, pytanie tylko, czy Double Agent nie utraci ducha cyklu?

Musimy wracać!
Nie wyłączyłem żelazka...



player (niestety nie wiadomo, w jakiej postaci). Na pewno nie zmieni się engine napędzający grę, choć oczywiście ma być trochę unowocześniony, szczególnie jeśli chodzi o efekty świetlne – ma to być szczególnie widoczne podczas scen pożaru, jaki wybuchu w więzieniu, a który Fisher i Washington wykorzystują podczas swojej bravurowej ucieczki.

To, co już wiemy na temat czwartego Splinter Cella, zdecydowanie budzi ciekawość, a **zapowiadane zmiany prezentują się bardzo interesująco**. Jeśli tylko uda się w wystarczająco przekonujący sposób pokazać dyalematy, przed jakimi stoją autentyczni podwójni agenci w prawdziwych akcjach szpiegowskich (a to właśnie obiecuje nam Ubisoft), Double Agent nie tylko wniesie nową jakość do przygód Sama Fishera, ale i do całego gatunku skradanek. Czekamy!



je się w więzieniu, to tylko podpucha, a zadaniem Fishera będzie w rzeczywistości rozpracowanie niebezpiecznej grupy przestępczej – bo istnieje podejrzenie, że za John Brown's Army stoi jakaś większa organizacja. Jak będzie naprawdę? Trochę tak i trochę tak – a dużo będzie zależało od samego gracza.

toczyć się w Stanach Zjednoczonych, inne przeniosą graczy do Azji i Afryki. A choć twórcy gry nie powiedzieli, gdzie dokładnie będziesz działać, wiemy, z jakimi wyzwaniem przyjdzie ci się zmierzyć. **Fisher nauczył się nurkować i z tej umiejętności skorzysta w kilku misjach**, w Afryce będzie musiał przedrzeć się przez pustynię w trakcie burzy piaskowej, a w jednym z po-

W zapowiedziach twórców, przynajmniej w tych informacjach, które do tej pory zdecydowali się ujawnić, właściwie nie ma już nic więcej. Jest tylko mowa o nowym ekwipunku – zarówno zaawansowanych technicznie zabawkach Third Echelonu, jak i pochodzącym z czarnego rynku sprzęcie terrorystów – oraz o tym, że **Double Agent będzie wyposażony w tryb multi-**

Splinter Cell: Double Agent

Producent: Ubisoft	Dystrybutor PL: Cenega
http://www.bewaresamfisher.com/	
Premiera: II kwartał 2006	
Gatunek: skradanki	
	prawdziwie rewolucyjne zmiany + nieliniowa struktura misji
	zmiany mogą pójść za daleko i klimat serii zostanie utracony
Pochwała za odwagę – zamiast zaserwować kolejny zestaw misji, Ubisoft przygotowało sporo dużych zmian. Oby trafionych!	

Od tych światełek można zawrotów głowy dostać.

Gdy byłem małym chłopcem, chciałem zostać policjantem...

SWAT 4

Syndykat

Dlaczego? Chyba dlatego, że każdy dzień w życiu policjanta to wyzwanie, każdy kolejny jest zupełnie inny od poprzedniego. Tę cechę pracy gliniarza mogłeś poczuć w SWAT 4, gdzie co misję trafiałeś w nowe miejsce, spotykałeś nowych przeciwników itd. W pierwszym oficjalnym dodatku do gry sytuacja ta się zmieni. Poświęcisz się tylko jednej sprawie – ruszysz na wojnę z tytułowym Syndykatem (w wersji oryginalnej podtytuł dodatku to The Stetchkov Syndicate), gangsterską rodziną kontrolującą handel bronią i narkotykami w Los Angeles. **Czas najwyższy, by chłopcy ze SWAT wkroczyli do akcji!**

ki której również będziesz mógł trzymać bandytów na dystans. Przestępcy z kolei dostaną do brudnych łap lekki karabin maszynowy kalibru 5,56 mm.

Poza nowymi rodzajami broni otrzymasz takie gadżety, jak noktowizor, race do oznaczania „oczyszczonych” pomieszczeń czy sakiewka na dodatkową amunicję. Arsenał ten nie będzie dostępny od razu w całości – za to przed każdym nowym zadaniem pojawiają się przydatne do jego wykonania elementy ekwipunku.

Wspomniana wyżej nowa broń dla przestępców przyda się podczas zabawy w trybie multiplayer – a opcji gry wieloosobowej twórcy dodatku poświęcają sporo uwagi. Przede wszystkim **w multi pojawi się nowy tryb, zwany snatch-and-grab**. Jeżeli wcielisz się w bandytę, otrzymasz zadanie przechwycenia umieszczonej w losowym miejscu walizki i dotarcia z nią do punktu ewakuacji w wyznaczonym czasie. Niosąc ją, nie będziesz mógł biec ani korzystać z broni głównej (a jedynie dodatkowej np. pistoletu), reszta zespołu będzie więc musiała cię w tym czasie chronić. Jako SWATowiec będziesz musiał powstrzymać przestępców, najlepiej skuwając ich w kajdanki. Aresztując oprycha, zmniejszasz o 30 sekund czas, jaki ma na wykonanie zadania drużyna przeciwna.

Aby zwalczanie przestępczości poszło im sprawniej, dostali nowe wyposażenie. **Podobnie jak w podstawce, będziesz miał do czynienia z prawdziwymi cackami**. Pierwszym z nich będzie strzelba firmy Colt, przeznaczona do ostrzału z dużych odległości. **Kolejna nowość to wyrzucanie granatów kalibru 40 mm**, dzięki

Dobra, to ją biorę rower.

Też byś chciał taką kokardkę, co?

Ruszysz na wojnę z syndykatem Stetchkovów, gangsterską rodziną kontrolującą handel bronią i narkotykami w Los Angeles.

Wiele czasu specjaliści z Irrational Games poświęcają poprawie tych elementów, które w multiplayerze dotychczas kulały. W wersji podstawowej wiele problemów sprawiali gracze, którzy strzelali do swoich kolegów z drużyny i ogólnie zachowywali się niesportowo – bo mogli ich usunąć z rozgrywki tylko administratorzy. Teraz każdy będzie się mógł z takimi jegomościami rozprawić (a do tego zmienić mapę czy tryb gry). Twórcy dodatku wprowadzili też opcję umieszczania w grze opracowanych przez graczy modeli twarzy – wcześniej zdecydowanie za często się one powtarzały.

Jedną z ciekawszych nowości jest **wprowadzenie do multiplayera komunikacji głosowej w standardzie VoIP**, która powinna zdecydowanie usprawnić współpracę graczom. Jeżeli zechcesz przemówić do swojej drużyny, przycisniesz tylko odpowiedni klawisz i... zaczniesz wydawać rozkazy.

Zaimplementowanie komunikacji głosowej przyczyni się niewątpliwie do podniesienia jakości trybu co-operative. W SWAT 4: Syndykat opcja ta pozwoli zaangażować aż dziesięciu graczy

w jednym zespole. W opcji kooperacji znajdziesz edytor do szybkiego tworzenia nowych misji, który poprzednio był dostępny tylko w singlu. Przed rozpoczęciem zabawy ustalisz z innymi graczami liczbę przeciwników i cywilów, rodzaje broni, zadania itd.

Zabawy będzie zatem co niemiara, głównie dla zwolenników multiplayera, chociaż – dzięki fabule – dodatek będzie atrakcyjny także dla tych, którzy grają w pojedynkę.

SWAT 4: Syndykat

Producent: Irrational Games Dystrybutor PL: CD Projekt

<http://www.swat4.com/>

Premiera: marzec 2006

Gotunek: taktyczny shooter

nowe wyposażenie • poprawiony multiplayer

mniej uwagi poświęcono trybowi single

Produkt w sam raz dla tych, którym spodobał się SWAT 4 i... którzy lubią zabawę w multiplayerze, bo to właśnie temu trybowi twórcy dodatku poświęcili najwięcej uwagi.

3000 \$ za StarForce

Rosyjska firma **StarForce**, twórcy systemu zabezpieczającego płyty przed nielegalnym kopiowaniem, odpowiedziała na zarzuty użytkowników, którzy twierdzą, że system ten uszkadza ich napędy CD/DVD. Każdy, kto udowodni tego typu błąd, otrzyma od firmy 3000 dolarów oraz dwudniową wycieczkę do Moskwy. Niestety, problemy związane z działaniem programów takich jak Alcohol 120% nie kwalifikują się...



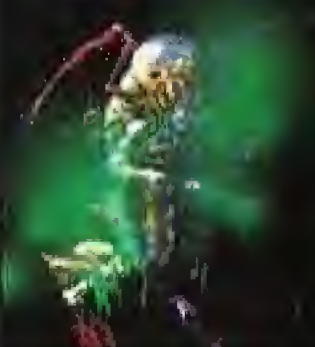
Niegrzeczna Ameryka

Działająca w „różowej” branży firma **Naughty America** ogłosiła, że na wiosnę 2006 roku uruchomi sieciową grę **Naughty America: The Game**, będącą połączeniem Simsów i randkowych serwisów internetowych. Uczestnicy zabawy będą mogli spotykać się, rozmawiać ze sobą, a także... Wystarczy napisać, że jeden z trybów gry będzie nosił nazwę **Sex Mode**.



Take Two wyda BioShock?

Długo nie było nic słyhać o grze **BioShock**, która ma być „duchowym” następcą rewelacyjnego **System Shock 2**. Najprawdopodobniej grą zainteresował się koncern **Take Two**, który zarejestrował w urzędzie patentowym jej tytuł. Co prawda przedstawiciele firmy nie chcą jeszcze udzielić żadnych komentarzy na ten temat, ale sprawa jest niemal pewna.



Twórca Syberii powraca

Benoit Sokal szykuje nowe przygodówki!



▶ Główny bohater czy jedna z postaci niezależnych?



▶ Wizjonerskiej wyobraźni nie można Sokalowi odmówić.



▶ Tak jak Syberia, Paradise zabierze nas do wielu bajkowych krain.

Tank Killer

Polsko-ukraińskie czołgi napierają!

Polska firma **City Interactive** podpisała umowę, na mocy której zajmie się dystrybucją w Polsce i Europie gry **Tank Killer** ukraińskiego studia **Crazy Horse**. Będzie to symulacja czołgu, osadzona w realiach II wojny światowej. Podobnej tematyki dotyczyło również poprzednie dzieło Ukraińców, gra **T-72: Balkans on Fire!**, której engine zostanie wykorzystany w **Tank Killerze**. W porównaniu z wcześniejszą produkcją studia, **Tank Killer** ma mieć jednak charakter bardziej zręcznościowy. Premiera przewidziana została na drugi kwartał 2006 roku.

www.city-interactive.com

Michel Bams ze studia **White Birds Productions** założonego przez **Benoita Sokala**, twórcę przygodówek **Syberia** i **Syberia II**, poinformował o projektach swojego zespołu. Już w marcu ukaże się gra **Paradise**, do której scenariusz napisał Sokal, będący również autorem koncepcji graficznej gry.

Studio **White Birds** pracuje także nad **Sinking Island**, kryminalną zagadką rozgrywaną się na tropikalnej wyspie, która powoli pogrąża się w odmętach oceanu. Przy tej produkcji Sokal również pełnił obowiązki scenarzysty i twórcy wizji artystycznej. Gra będzie korzystała z dwuwymiarowych scenerii, które jednak mają być – jak mówi Bams – „w rewolucyjny sposób zdynamizowane”. Pojawi się w niej 13 postaci, spośród których trzeba będzie wskazać sprawcę morderstwa, a rozwiązanie zagadki ma zająć mniej więcej dwa razy tyle czasu ile ukończenie pierwszej **Syberii**.

Kolejnym projektem **White Birds** będzie **Aquarica**, pierwsza gra studia wykorzystująca trójwymiarową grafikę. Jeśli chodzi o tę produkcję, na dalsze informacje musimy jednak poczekać – na razie studio Sokala koncentruje się na **Paradise**.

www.whitebirdsproductions.com



▶ Rzadko kiedy możemy w jednej grze pojeździć terenówką...



▶ ...i crossowymi motocyklami. Gaz do dechy!

Jazda poza drogą

THQ przenosi na PC popularną grę wyścigową

Będzie PeCetowa wersja zręcznościowej ścigaliki **MX vs. ATV Unleashed**, w której gracze mogą ścigać się zarówno na crossowych motocyklach, jak i czterokołowych quadach, wszystko oczywiście na trasach pełnych wertepów, muld itd. Gra ta ukazała się wcześniej na konsoli, a w wersji PC trafi do sprzedaży w pierwszym kwartale 2006 roku. Komputerowcy dostaną dodatkowo edytor tras, rozbudowany tryb sieciowy, nowe tory i pojazdy. Tę grę warto zapamiętać, bo zastosowany w niej autorski model fizyki, noszący nazwę **Rhythm Racing**, chwalony jest na konsolach za wysokiego poziomu realizmu. Poza tym dawno nie było już na blaszaku gry pozwalającej pojeździć po wertepach.

mxvsatv.com

The Sims

Założ biznes z The Sims

Coraz więcej wiadomo o kolejnym dodatku do przebojowej gry **The Sims 2**, zatytułowanym **Open for Business** (w polskiej wersji **Własny Biznes**). Dzięki niemu komputerowe ludziki będą mogły założyć firmę – zaczynając od butiku z ciuchami czy kwaciarni, a skończywszy np. na sieci sklepów elektronicznych. Simy będą mogły zarządzać pracownikami – zatrudniać inne Simy, zwalniać obiboków, nagradzać najlepszych podwładnych itd. Każdy kolejny dodatek do Simsów zawierał co najmniej jeden element humorystyczny – tutaj będzie to możliwość założenia firmy, która produkuje i sprzedaje zabawne roboty. Pojawi się też 125 nowych przedmiotów. Premiera dodatku: II kwartał 2006.

thesims2.ea.com



▶ Ta dziewczynka już od najmłodszych lat uczy się przedsiębiorczości...



▶ ...dlatego już 10 lat później zostaje ekspedientką w kwaciarni!

Dodatek do Guild Wars

Firma NCSoft poinformowała, że pracuje nad dodatkiem – uwaga: samodzielnym! – do sieciowej gry RPG **Guild Wars**, która także w Polsce cieszy się powodzeniem. Na razie znamy tylko tytuł roboczy (Campaign 2), a także wiemy, że w rozszerzeniu pojawi się nowa profesja (Zabójca), ale liczymy, że wkrótce pojawią się kolejne szczegóły. Oczywiście od razu o nich poinformujemy!



Fani robią King's Quest IX

To chyba pierwszy taki przypadek w historii – petycja napisana przez fanów cyklu **King's Quest** sprawiła, że koncern Vivendi zgodził się na oficjalne wydanie amatorskiej produkcji będącej nieoficjalną kontynuacją serii. Co prawda, nazwa gry zostanie zmieniona z **King's Quest IX** na **The Silver Lining**, ale to i tak duży sukces społeczności. Więcej na stronie www.kqix.com.



NOVALOGIC

Jedzie na piratach!

Zabawna historia – podczas rutynowej kontroli, przeprowadzonej przez zajmującą się walką z piractwem agencję BSA, odnaleziono nielegalne oprogramowanie na komputerach w kalifornijskim biurze **Novalogic**. Co prawda nie oznacza to, że granie w pirackie wersje **Joint Operations** jest usprawiedliwione, ale...

NEWS

Broken Sword 4

Kolejna przygoda George'a

Koncern THQ oficjalnie potwierdził, że trwają prace nad czwartą częścią cyklu **Broken Sword**. Najnowsza odsłona serii otrzymała podtytuł **The Angel of Death** i podobnie jak jej poprzedniczki będzie przygodówką z niewielkimi sekwencjami typowymi dla gier akcji. Wraca również stary bohater, George Stobbart, który, jak to ma w zwyczaju, będzie próbował rozwiązać zagadkę sięgającą wiele tysięcy lat wstecz. Grę stworzy studio **Revolution**, a ukaże się ona latem 2006 roku.

www.brokenswordtheangelofdeath.com



Artur i Minimoje – będzie gra!

Twórcy Asterixa przerabiają film Bessona

Koncern Atari poinformował, że nabył prawa do wyprodukowania gry przeznaczonej na niemal wszystkie aktualne platformy – w tym także PC – wykorzystującej fabułę, postaci i lokacje filmu „**Arthur and the Minimoys**”. To wciąż jeszcze nieznana animowana produkcja, która jednak może okazać się ogromnym hitem – twórcą filmu jest bowiem znany reżyser **Luc Besson** (on też napisał popularne we Francji książki, na podstawie których obraz powstaje). Również gra może okazać się całkiem udana, bowiem prace nad nią powierzono programistom ze studia **Etranges Libellules** – tego samego, które stworzyło **Asterix & Obelix XXL 2**. W swojej komputerowej i konsolowej wersji przygody Artura i miniaturowych Minimojów będą grą akcji, w której najważniejsze będzie zmyślne wykorzystanie umiejętności głównego bohatera, dwójki jego przyjaciół (**Selenii** i **Bitamache'a**) oraz kilkunastu milimetrowych stworków, Minimojów. Premiera gry i filmu przewidziana jest na koniec 2006 roku.

www.arthur-lelivre.com

Czerwony Baron kontra... Snoopy

Legendarny as przestworzy w walce z rysunkowym pieskiem?

Gdyby nie fakt, że ta informacja pojawiła się w połowie grudnia, uznalibyśmy ją za primaaprilisowy żart. Koncern **Namco** (wydawcy m.in. **Dead II Rights**) poinformował, że na jesieni 2006 roku wypuści na rynek grę wykorzystującą licencję słynnych rysunkowych „**Fistaszków**”. Niby nic dziwnego, ale czytaj dalej: główny bohater, piesek **Snoopy**, zasypia na dachu swojej budy i śni o tym, że jest asem lotnictwa w czasach I wojny światowej. Sen ziszcza się właśnie w postaci gry – ma to być strzelanka, w której zadaniem gracza będzie ukończenie 50 misji bojowych, a ostatecznie zestrzelenie Czerwonego Barona. **Snoopy vs. the Red Baron** rozgrywany będzie na sześciu rozległych mapach, które będzie można samodzielnie eksplorować, szukając kryjówek niemieckiego asa. Ma być również możliwość rozbudowywania i modyfikowania samolotu gracza oraz kilka trybów przeznaczonych do zabawy w sieci (w tym także co-op). W grze poza **Snoopym** pojawią się również **Charlie Brown**, **Linus**, **Lucy**, **Marcie** i **Sally**, czyli cała klasyczna paczka **Fistaszków**. Pomysł szalony, ale... może się uda?

www.namco.com/games/snoopy



Snoopy jest, ale co z Czerwonym Baronem?



W trudnych ewolucjach Snoopy może pomóc sobie, machając uszami...



Szusu, szusu, szusu, wiatr śwista wokoło uszu!

Miller na nartach

Ukaże się gra, której głównym bohaterem będzie narciarski mistrz świata **Bode Miller**. Poza tym, co dla takiej gry typowe, czyli udziałem w zawodach, **Bode Miller Alpine Skiing** zawierać będzie także rozbudowany tryb menedżerski, w którym będziesz mógł zaplanować treningi, negocjować ze sponsorami itd. Premiera jeszcze w styczniu.

www.49games.com

Całe miasto Spider-Manów

Nie jest to jeszcze oficjalna informacja, ale wszystko wskazuje na to, że studio **Sigil**, założone przez ludzi pracujących wcześniej przy grze **Everquest**, zabrało się za kolejny – po **Vanguard** – projekt. Tym razem będzie to gra MMORPG osadzona w uniwersum komiksów **Marvela**, z bohaterami znanymi z ich stron. Będzie ciekawie.



Kolejne ekranizacje!



Kolejna gra komputerowa stanie się podstawą dla kinowego filmu pełnometrażowego. Tym razem będzie to zapowiadana na luty produkcja **Mark Ecko's Getting Up**, gra akcji o graffiti. Produkcją filmu zajmie się studio **MTV Films**, a w obrazie pojawią się największy żyjący jeszcze uliczny malarz. Powstaje także film „**Return to Castle Wolfenstein**”.

Inteligencja czołgu

Koncern **Electronic Arts** ogłosił konkurs dla studentów wybranych angielskich uczelni informatycznych na zaprogramowanie sztucznej inteligencji dla botów kierujących czołgami w grze **Battlefield 2**. Stworzone przez studentów algorytmy AI będą walczyć ze sobą, zaś autor zwycięskiego kodu zwiedzi studio twórców **Battlefielda**, a być może dostanie również propozycję pracy nad nowymi projektami EA. Kiedy i polscy studenci otrzymają taką szansę?



Trasy w TOCA 3

Codemasters potwierdziło oficjalną listę tras, które pojawiają się w rewelacyjnej samochodówce **TOCA 3**, szykowanej przez tę firmę na pierwszą połowę 2006 roku. Najciekawsze trasy to m.in. belgijski **Spa-Francorchamps**, czeski **Brunn**, tor Formuły 1 w **Stambule**, legendarny **Hockenheim** i krótsza wersja **Nurburgring** oraz klasyczne **Silverstone** i **Indianapolis Oval**. Po raz kolejny przypominamy: to BĘDZIE najlepsza samochodówka tego roku!





5 milionów ludzi mówi „Wow!”

Kolejny rekord pobity przez grę **World of Warcraft** – w drugiej połowie grudnia Blizzard ogłosił, że liczba zarejestrowanych użytkowników tego MMORPG-a przekroczyła 5 milionów. **World of Warcraft** zdobywa nie tylko nowych użytkowników, ale również nowe terytoria – ostatnia gra wydana została na Tajwanie, w Makau i Hongkongu. Czy to szaleństwo się kiedyś skończy?!

Uważaj na DEFCON

Studio **Intraversion Software**, niezależny od dużych koncernów zespół programistów, który przygotował tak udane i oryginalne produkcje jak **Darwinia** czy **Uplink**, szykuje nową grę. Ma ona nosić tytuł **DEFCON** i będzie pozwalała na rozgrywanie komputerowych nuklearnych wojen, podobnych do tych znanych z filmu „Gry wojenne”. Więcej szczegółów wkrótce!



Divine Divinity 2?

Belgijskie studio **Larian**, twórcy popularnych gier RPG **Divine Divinity** i **Beyond Divinity**, udostępniło nowego screena z opracowywanego właśnie przez nie silniczka graficznego. Chociaż nie zostało to jeszcze oficjalnie potwierdzone, nowy engine wykorzystany zostanie najprawdopodobniej w grze **Divine Divinity 2**. Trudno na razie powiedzieć, jak silniczek ten sprawdza się w akcji, za to na screenach wygląda naprawdę nieźle.



Orki na golasa?!?



Pojawił się nowy, wyjątkowo dopracowany patch do **World of Warcraft**, o nazwie **World of Porncraft**, który pozwala rozebrać wszystkie postacie ze świata gry do rosolu. Łatka ta jest oczywiście nieoficjalna i efekty jej działania można zobaczyć tylko na nielegalnych serwerach lub... na screenie powyżej. Ot, taka karnałowa ciekawostka.

Postal 3: Catharsis w produkcji

W zeszłym miesiącu informowaliśmy, że niezmordowany **Uwe Ball** przystępuje do ekranizacji gry **Postal** – a to niestety nie koniec złych wieści. W ramach prezentu świątecznego dla fanów serii studio **Running With Scissors** ogłosiło, że pracuje nad jej nową, trzecią częścią, która otrzyma podtytuł **Catharsis** i ukaże się prawdopodobnie w drugiej połowie przyszłego roku. Straszne...



Inhabited Island

Wciąż nie wiadomo, jaki będzie los gry **S.T.A.L.K.E.R.**, opartej na motywach twórczości braci **Strugackich**. Fanów ich prozy ucieszy więc informacja o tym, że powstaje gra inspirowana opowiadaniem „Zamieszkała wyspa”. Przygotowuje ją rosyjskie studio **Akella**, a będzie ona klasycznym RTS-em, osadzonym w świecie wykreowanym przez braterski duet pisarzy sci-fi. Premiera: początek 2007 roku.

X-Men 3

To, że powstaje gra komputerowa bazująca na motywach nadchodzącego filmu „**X-Men 3**” (premiera obu w maju), nie jest raczej zaskoczeniem, dużo ciekawszą informacją jest nazwisko twórcy jej scenariusza. Napisze go bowiem **Chris Claremont**, który na przełomie lat 70. i 80. sprawił, że zespół mutantów stał się popularny wśród czytelników komiksów.



STREET RACING

Ściganki z cyklu **Ford Racing** nigdy nie zdobywały najwyższych ocen, ale – jak się okazuje – sprzedawały się całkiem nieźle, bowiem wydane dotychczas trzy części zdobyły łącznie ponad milion nabywców. Liczba ta wkrótce się zwiększy, ponieważ studio **Razorworks** zapowiedziało kolejną odsłonę serii, zatytułowaną **Ford Street Racing**. Tym razem ścigać się będziemy nie na autostradach, a na ulicach wiernie odwzorowanego **Los Angeles**. Ciekawostką ma być to, że pod kontrolą gracza znajdował się będzie cały zespół rajdowy, łącznie aż trzy samochody. W każdej chwili wyścigu będzie można „przejąć” się z jednego na drugi, pozostawiając dwie pozostałe fury „w rękach” sztucznej inteligencji wykonującej pozostawione przez ciebie „rozkazy”. W grze pojawi się 18 samochodów **Forda**, począwszy od **Mustanga GT**

Ford rusza na ulice!



Miłośnicy marki **Ford** będą mogli pojeździć zarówno najnowszymi modelami samochodów...

z 1968 roku po **Shelby GT 500** w wersji, która ukaże się dopiero w roku 2007. **Ford Street Racing** ma także posiadać realistyczny model uszkodzeń – to rzadkość, bo producenci samochodów zazwyczaj zabraniają programistom niszczyć swoje autka. Premiera już w lutym!

www.razorworks.com



Ogłoszono UFO: Afterlight

Ledwo zdążyliśmy zrecenzować najnowszą część serii **UFO** (patrz: s. 36), a czeskie studio **ALTAR** już poinformowało o rozpoczęciu prac nad jej następcą, zatytułowanym **UFO: Afterlight**. Zmieniona ma zostać przede wszystkim część strategiczna gry, taktyczne misje będą rozbudowane tylko w niewielkim stopniu. Więcej będzie natomiast elementów RPG oraz opcji dotyczących dyplomacji (na ich brak narzekaliśmy w recenzji **UFO: Decydujące starcie**). Co ciekawe, gra przeniesie się najprawdopodobniej na inną planetę, co oznacza, że nie będziemy już bronić Ziemi przed atakami Obcych, a być może sami ruszymy do ataku. Data premiery nie jest jeszcze znana, ale stawiamy na końcówkę 2006 roku.

www.ufo-afterlight.com



...jak i klasycznymi **Fordami**, włącznie z legendarnym **Mustangiem GT**.



Uliczny **Ford Racing** będzie miał najlepszą grafikę z całej serii.

The Movies w MTV

MTV pokazuje film stworzony przy użyciu gry **Petera Molyneux**

Premiera doskonałej gry **The Movies** w Polsce wciąż się spóźnia, tymczasem informacje o tym tytule trafiły już do takich mediów, jak amerykański dziennik **The Washington Post** czy stacja muzyczna **MTV**. Wszystko za sprawą filmu „**French Democracy**”, nakręconego właśnie przy użyciu **The Movies**.

Jeden z francuskich fanów najnowszego dzieła **Petera Molyneux** stworzył przy jego pomocy dziesięciominutową animację, która jest komentarzem do niedawnych zamie-



French Democracy dobitnie pokazuje przyczyny francuskich zamieszek.

The French Democracy

szek na tle rasowym, które wstrząsnęły Francją. Przekazanie filmu okazało się na tyle mocne, że wkrótce po udostępnieniu go w sieci napisały o nim największe francuskie gazety, a temat podchwycili również media międzynarodowe. „**French democracy**” to jeden z niemal dwudziestu tysięcy filmów już dostępnych na oficjalnej stronie gry **The Movies** (adres poniżej).

www.themoviesgame.com

Diabolik zakrada się na PC

Mало znany w Polsce, na świecie zaś cieszący się wielką popularnością, kultowy bohater włoskiego komiksu, zamaskowany złodziej Diabolik, doczeka się własnej gry komputerowej. Developerzy ze studia Artematica (twórcy m.in. udanej przygodówki Martin Mystere) poinformowali, że zdobyli prawa do stworzenia gry wykorzystującej postać Diabolika i in-

nych bohaterów komiksu sióstr Giusani. Ma to być przygodówka z elementami skradanki, rozgrywana w dynamicznym, trójwymiarowym środowisku. Wbrew pozorom nie piszemy o tym tylko dlatego, że nasz Rednacy jest fanem Diabolika... No dobrze, może piszemy o tym właśnie dlatego, ale o nuż Włochom z Artematica uda się zrobić coś porządnego?



OutRun na PC



Powrót klasyka z automatów

OutRun 2006 Coast 2 Coast

OutRun 2006 nawiązuje wyglądem do klasycznego OutRuna z automatów...



...ale korzysta z możliwości, jakie oferują najnowsze układy graficzne.

Firma SEGA poinformowała, że w marcu wyda **OutRun 2006: Coast 2 Coast**. Będzie to PeCetowa wersja dostępnej wcześniej wyłącznie na automatach i konsoli Xbox gry OutRun 2, uznawanej za jedną z najlepszych arcade'owych ścigalek w historii gatunku. Edycja blaszakowa będzie zawierać 30 tras wybranych z obu wersji oryginalnego OutRuna 2, 12 licencjonowanych samochodów marki Ferrari (w tym m.in. F430) oraz kilka nowych trybów rozgrywki. Ten rok będzie dla fanów samochodówek wyjątkowo udany!

www.sega.com

Metal Gear Solid Online na PC?

Hideo Kojima zapowiada kolejnego MGS-a

Wciąż nie wiadomo, czy po Metal Gear Solid 2: Substance jakkolwiek nowa gra z serii MGS w ogóle ukaże się na PC. Choć Konami pracuje już nad czwartą częścią cyklu, właściciele blaszaków liczą na to, że na ich platformę trafi gra **Metal Gear Solid 3: Subsistence**, czyli rozszerzona wersja oryginalnego MGS-a 3.

Tymczasem Hideo Kojima, twórca serii MGS, zapowiedział, że jego zespół przygotowuje się do stworzenia całkowicie sieciowej gry osadzonej w świecie Metal Gear



Niestety nie wiadomo, czy Metal Gear Solid 3: Subsistence ostatecznie ukaże się na PC.



Dobra sylwestrowa impreza musi zakończyć się bijatyką.

Solid, planowanej na PlayStation 3, Xboxa 360, a także PC.

To jednak na razie tylko wstępne zapowiedzi i niewiele musi z nich wynikać, tym bardziej że mówiąc o dacie potencjalnej premiery takiej gry, Kojima zasugerował, że to raczej kwestia... lat niż miesięcy. Nawet jednak, jeśli mielibyśmy czekać na **MGS Online** do 2008 roku, będzie warto. Na razie – z nadzieją, że gra ta jednak trafi na blaszaki – prezentujemy kilka grafik z Subsistence.

www.konami.jp/gs/game/mgs3_sub

LISTA PRZEBOJÓW

43 TOP

GŁOSUJ!

Na gry z listy TOP 13 możesz głosować przy pomocy SMS-ów! Aby oddać głos, wyślij na numer **7164** wiadomość o treści **LP.CL.#** (zamiast # podaj przypisany grze kod). Możesz również przysyłać własne propozycje – w takim wypadku wyślij wiadomość o treści **LP.CL.nazwa_gry**. Prosimy dokładnie wpisywać treść w SMS-ie – bez żadnych dodatkowych znaków, odstępów, adresu itp. Pełna lista gier znajduje się na stronie www.click.pl.

Propozycje:

Boiling Point	278
Brothers in Arms: Earned in Blood	258
Prince of Persia: Dwa Trony	312
Close Combat: FtF	268
Codename: Panzers Phase Two	284
Dragonshard	304
Driv3r	264
Empire Earth II	257
Fable: The Lost Chapters	296
Fahrenheit	297
FIFA 06	295
FIFA Manager 06	293
Football Manager 2006	303
Gun	305
Stubbs the Zombie	313
Juiced	270
Kozacy II: Napoleońskie boje	259
LEGO: Star Wars	267
UFO: Decydujące starcie	314
Opowieści z Narnii	315
Prince of Persia: Warrior Within	226
Sacred Podziemia	286
Serious Sam II	301
Settlers V	239
Star Wars: Battlefront II	310
Starship Troopers	311
SW: Battlefront	213
The Movies	302
The Sims 2: Nocne życie	289

GTA: San Andreas

kod: 277

2

Civilization IV

kod: 307

3

Age of Empires III

kod: 300

4

Call of Duty 2

kod: 298

5

NFS: Most Wanted

kod: 306

6

Harry Potter i Czara Ognia

kod: 308

7

F.E.A.R.

kod: 292

8

FIFA 06

kod: 295

9

Dungeon Siege II

kod: 282

10

Football Manager 2006

kod: 303

11

Quake 4

kod: 299

12

Peter Jackson's King Kong

kod: 309

13

Black & White 2

kod: 288

WYGRYWAJ!

Wśród osób, które oddadzą swój głos SMS-em, rozlosujemy 3 egzemplarze gry **Peter Jackson's King Kong**, ufundowane przez firmę Cenega!!!



CENEGA



Usługa dostępna we wszystkich sieciach komórkowych działających w Polsce (Plus GSM, Era, Orange, Heyah). Koszt wysłanie jednego SMS-a wynosi 1,22 zł z VAT. Dane zwycięzców zostaną wykorzystane wyłącznie do celu wysyłki nagród i nie będą gromadzone lub przetwarzane w innych celach. Udział w konkursie oznacza zgodę na powyższe warunki.

Gry 2005!

Rok 2005 był dla graczy PeCetowych udany. Dostaliśmy tak wielkie produkcje jak GTA: San Andreas i World of Warcraft, na rynek trafiły też kontynuacje najbardziej znanych serii: Quake 4, Civ IV czy AoE III. Oto najlepsze gry tego roku...



01

World of Warcraft

Wydana w Polsce na początku lutego gra MMORPG już wcześniej święciła triumfy w USA. **Dziś to już globalne szaleństwo**, najbardziej popularna gra w swoim gatunku, która ma ponad 5 milionów użytkowników na całym świecie. Dowód na to, że Blizzard zna się na swoim fachu...



02

Grand Theft Auto: San Andreas

Symulacja gangstera tak prawdziwa – a jednocześnie zabawna – jak to tylko obecnie możliwe. W wielkość i różnorodność tej produkcji trudno uwierzyć, dopóki samemu się w nią nie zagra – nieważne, czy podążasz za fabułą, czy po prostu bez celu kręcisz się po świecie gry, zawsze znajdziesz coś dla siebie. To także **powód największego tegorocznego skandalu w branży gier komputerowych** – łatką Hot Coffee, odkrywającą ocenzurowane sceny seksu, zainteresowała się nawet senator Hillary Clinton.



03

Civilization IV

Sid Meier, legendarny designer gier strategicznych, powraca z nową wersją swojego największego dzieła. Spodziewaliśmy się, że czwarta część Civilization będzie bardzo dobrą grą, ale **poziom tej produkcji zaskoczył chyba wszystkich** – tu po prostu nie ma do czego się przyczepić! Jeśli w tym roku mogłeś zagrać tylko w jedną grę strategiczną, Civilization IV była najlepszym wyborem.

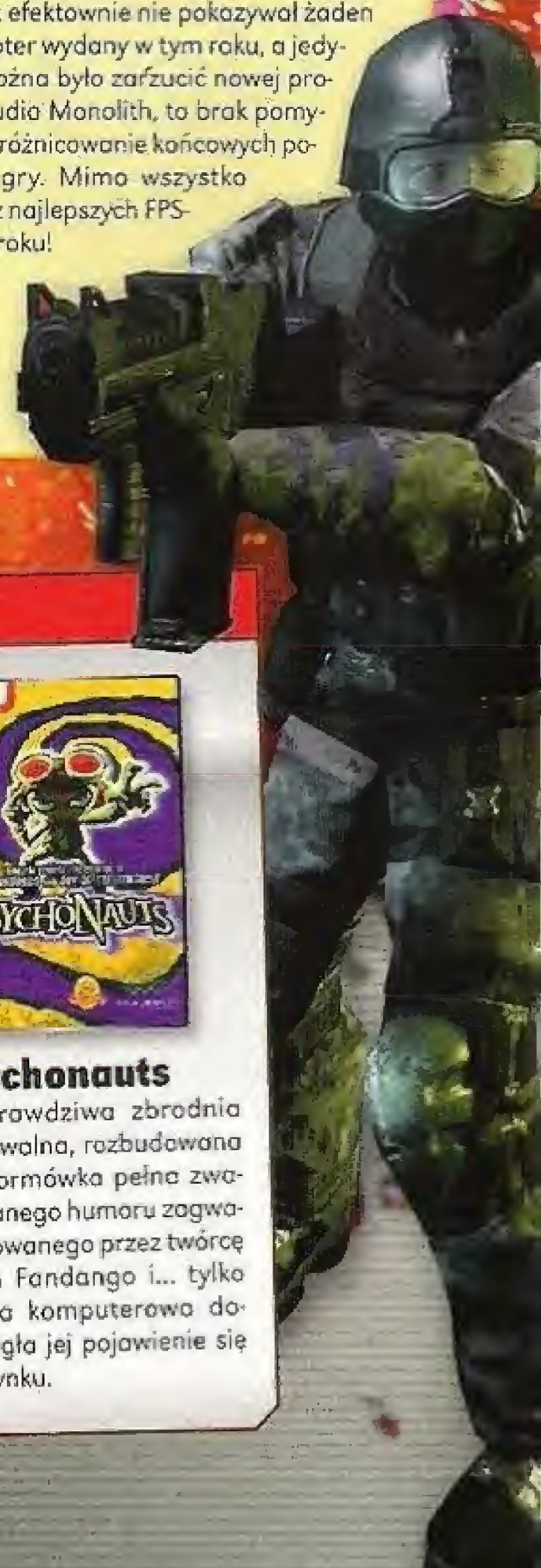


07

F.E.A.R.



Najstraszniejszy z FPS-ów i najbardziej „rozstrzelany” z horrorów – to w skrócie F.E.A.R. Wymiany ognia w wąskich korytarzach tak efektywnie nie pokazywał żaden inny shooter wydany w tym roku, a jedynie, co można było zarzucić nowej produkcji studia Monolith, to brak pomysłów na zróżnicowanie końcowych poziomów gry. Mimo wszystko to jeden z najlepszych FPS-ów tego roku!



04

Call of Duty 2

FPS rozgrywany w realiach II wojny światowej, którego twórcy nie silili się na rewolucyjne rozwiązania. Są więc skrypty i – mimo zapowiedzi – liniowa konstrukcja poziomów, **wszystko wykonane jest jednak niemal perfekcyjnie**. Odpal tę grę na dobrym sprzęcie, podkręć mocno głośniki, a przekonasz się sam!



05

Battlefield 2

Sieciowy shooter, dzięki któremu możesz przenieść się na współczesne pola walki i wraz z kompanami zmierzyć się z drużyną wrogich graczy.

Niesamowite emocje, jakie wywołać może tylko gra z żywymi przeciwnikami, doskonałe efekty dźwiękowe, świetna grafika i... ogromne wymagania sprzętowe. Jeśli jednak twój komputer jest naprawdę mocny, nie straszysz, inwestując w ten tytuł.



06

Tom Clancy's Splinter Cell: Chaos Theory

Sam Fisher powrócił w tym roku w **zdecydowanie najlepszej z dotychczasowych części cyklu Splinter Cell**.

To jedna z dwóch serii (obok Prince of Persia – obie firmowane przez Ubisoft), które z roku na rok nie tylko trzymają poziom, ale wyraźnie się rozwijają. Biorąc pod uwagę klasę Chaos Theory, trudno wyobrazić sobie, jak dobry będzie zapowiadany na II kwartał tego roku Splinter Cell: Double Agent...



08

Dungeon Siege II

Fani gier RPG to jedyni gracze, którzy w minionym roku mogli narzekać – poza drugim KotOR-em i Dungeon Siege II nie ukazała się praktycznie żadna duża produkcja z ich ulubionego gatunku. Dungeon Siege II nie zaskoczył szczególnie niczym nowym, ale i „**magia**” i „**miecz**” zrealizowane były w nim **rewelacyjnie**. A że cała gra sprowadza się do klikania myszką na postaciach przeciwników? Cóż, to przecież hack & slash...



Najlepsze gry, w które nikt nie grał:



SWAT 4

Najlepszy z wydanych w tym roku taktycznych shooterów, który o dziwo nie wzbudził większych emocji. Sytuację zmienić może planowany na marzec dodatek SWAT 4: Syndykat. Oby!



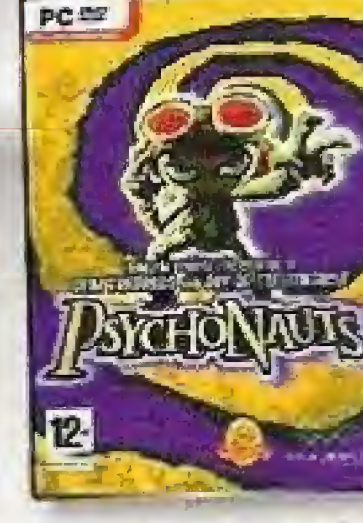
The Movies

Wyśmienita, dowcipna symulacja branży filmowej, którą polscy gracze poznają dopiero w tym roku, choć cały świat mógł w nią zagrać już w listopadzie 2005. Dlatego – przynajmniej oficjalnie – niemal nikt w nią nie grał.



Fahrenheit

Bezapelacyjnie najlepsza przygodówka minionego roku, a jednocześnie najbardziej rewolucyjny przedstawiciel tego gatunku od wielu, wielu lat. Szkoda tylko, że gracze nie lubią rewolucji.



Psychonauts

To prawdziwa zbrodnia – grywalna, rozbudowana platformówka pełna zwirowanego humoru zagwarantowanego przez twórcę Grim Fandango i... tylko prasa komputerowa dostrzegła jej pojawienie się na rynku.

Gry 2006?

Rok 2006 to jedna niewiadoma i jeden pewnik. Nie wiadomo, jaka będzie strategia Microsoftu co do przenoszenia tytułów z Xboxa 360 na PC – a to może mieć duży wpływ na rynek. Na 100% natomiast dystrybutorzy postawią na tytuły znane i już wypromowane, gier będzie więc mniej, za to – przynajmniej w teorii – lepszych. Oto najciekawsze z nich...

Tomb Raider: Legend

Data premiery: czerwiec 2006

Ostatnia szansa panny Croft – jeśli ta produkcja nie zostanie przyjęta przez graczy z entuzjazmem, Lara będzie musiała przejść na wcześniejszą emeryturę. Na razie jednak nie ma powodów do niepokoju – gra obecnie prezentuje się znakomicie, a pracujące nad nią studio Crystal Dynamics stawia sobie za cel przywrócenie pani archeolog dawnego blasku. Pisaliśmy o tej grze w poprzednim numerze, a grywalna wersja kodu, jaką nam wtedy zaprezentowano naprawdę robiła wrażenie. Czyżby A.D. 2006 miał być rokiem Lary Croft?



Elder Scrolls IV: Oblivion

Data premiery: kwiecień 2006

Wszystko wskazuje na to, że będzie to największa gra RPG 2006 roku – szczególnie jeśli zespół pracujący nad Neverwinter Nights 2 nie przyspieszy swoich prac. Oblivion zachwyca oprawą graficzną i dźwiękową, twórcy zapowiadają, że fabuła i grywalność osiągną równie wysoki poziom. Elder Scrolls to od początku seria z wielkimi ambicjami – czy wreszcie uda się je spełnić?



Prey

Data premiery: kwiecień 2006

Kiedy wszyscy myśleli, że Prey podzieli los Duke Nukem: Forever (i S.T.A.L.K.E.R.-a?) i stanie się FPS-em, który mimo hucznych zapowiedzi nigdy nie trafi na rynek, prace nad grą ruszyły z kopyta. Dzięki temu już w połowie roku zagramy w strzelaninę, której bohaterem jest Indianin walczący z kosmitami. Ciekawe...



The GodFather

Data premiery: marzec 2006

Nietypowa licencja – gra bazująca na motywach klasycznego filmu „Ojciec Chrzestny” Francisca Forda Coppoli. Ma to być produkcja skonstruowana podobnie do GTA, z dużą swobodą rozgrywki i szeregiem zadań pobocznych. Poza tematem i postaciami atutem gry mogą być kwestie dialogowe nagrane przez Marloną Brando tuż przed śmiercią – choć wciąż nie wiadomo, czy na pewno zostaną one wykorzystane. z kosmitami. Ciekawe...



Rise of Nations: Rise of Legends

Data premiery: II kwartał 2006

Rise of Nations jest jednym z najbardziej niedocenionych RTS-ów w historii – choć mało kto ją dziś pamięta, produkcja ta łączyła w sobie wszystko co najlepsze w Age of Empires, Civilization i serii Total War. Poważnie! Miejmy nadzieję, że jej nieoficjalna kontynuacja, Rise of Nations: Rise of Legends, dużo bardziej zainteresuje graczy – tym bardziej że tym razem do dopracowanego modelu rozgrywki dodano rewelacyjną oprawę graficzną.



Company of Heroes

Data premiery: II kwartał 2006

Mistrzowie odpowiedzialni za serię kosmicznych strategii Homeworld tym razem sięgają po tematykę II wojny światowej. Model fizyki i algorytmy sztucznej inteligencji zastosowane w tej produkcji mają zrewolucjonizować gatunek RTS-ów!



Heroes of Might & Magic V

Data premiery: marzec 2006

Doskonale zapowiada się najnowsza odsłona najstarszej, wciąż kontynuowanej serii gier strategicznych. Dlaczego warto zainteresować się tą właśnie produkcją, piszemy szerzej na s. 06, tutaj wymienimy tylko dwa powody – grę robi studio Nival, a poza tym to „hirołsi”, do diaska!



7164 konkurs SMS

Konkurs na GRĘ ROKU 2005!

Wybierz grę roku i wygraj kierownicę rajdową!



Co można wygrać?

Pięć kierownic rajdowych Apollo Multimedia RW-1001, które charakteryzują się kompaktowym rozmiarem, obsługą systemu Dual Vibration Feedback, 180° kątem obrotu i 10 programowalnymi przyciskami.

Aby wziąć udział w konkursie, musisz wpięćw odpowiedzieć na pytanie konkursowe.

Ile dni liczył miniony rok?

- A. 364
- B. 365

Jeśli znasz już odpowiedź, wyślij SMS-a na numer 7164! Treść wpisz według schematu CL.GR.X.# gdzie X to prawidłowa odpowiedź na pytanie konkursowe (A lub B), a # to numer gry, na którą głosujesz.

Numery podane są przy tytułach gier na stronie 24

Koszt wysłania SMS-a to 1,22 zł brutto (1 zł netto). Na zgłoszenia czekamy do 15 lutego 2006 r.

Fundatorem nagród jest Apollo Multimedia.

APOLLO multimedia

www.apollo.com.pl

Dwa Trony to klasyczny koniec trylogii – nie ma tu nic lepszego niż w dwóch poprzednich częściach, ale zobaczyć to po prostu trzeba i... basta!



W Babilonie nie ma prostych ulic...



Ładne, co?



PRINCE OF PERSIA

DWA TRONY

Dzięki Piaskom Czasu (w oryginale Sands of Time) oraz Duszy Wojownika (Warrior Within) seria Prince of Persia wspięła się na najwyższe miejsce listy najlepszych gier akcji wydanych na PC. Nie zgadzasz się? OK, podaj w takim razie inne produkcje, które – naraz! – oferowały interesującą i przemyślaną fabułę, efektowny i rozbudowany system walki oraz równie oryginalne, pomysłowe i precyzyjnie zaprojektowane poziomy. Hmm? Nie ma? Wyszło źródło? Spleśniał ci pieprz? Sam widzisz...

A mówiąc zupełnie poważnie: to, co udało się z marką Prince of Persia zrobić koncernowi Ubisoft, zasługuje na najwyższe uznanie. Klasyczne dwuwymiarowe platformówki zamienili – przy współpracy z twórcą oryginałów – w trójwymiarowe gry akcji, które za dziesięć lat będą wciąż cieszyły się szacunkiem. Szczęśliwcy, którym zdarza się gier-

cować na konsolach, mają kilka lepszych tytułów do wyboru, ale posiadacze PC-ów właściwie są skazani na Księcia Persji, jeśli chcą zagrać w prawdziwie udaną grę akcji. Jak więc prezentują się Dwa Trony, najnowsza część tej doskonałej serii?

Przed premierą dużo mówiło się o zmianach, które mają pojawić się w serii, a szczególnie o nowej grywalnej postaci – Mrocznym Księciu. Zupełnie świeży element rozgrywki to także poziomy, na których Książę chwytą w dłonie lejce rydwanu i w ten sposób „wozi się” po wąskich uliczkach Babilonu. Żadna z tych nowinek nie jest jednak szczególnie udana, a ich wpływ na grywalność jest mniejszy, niż można się było spodziewać. O tym jednak za chwilę...

Świetlny sztylet? Luke, co tutaj robisz?



Perski sposób na sprawdzanie trzeźwości – jeśli delikwent przejdzie po desce, znaczy, że wypił mniej niż beczulkę.

Speed kills zmieniły Prince'a niemalże w skradankę.

Fabularnie Dwa Trony mają za zadanie zamknąć historię rozpoczętą w wielkim stylu w Piaskach Czasu i kontynuowaną w mrocznej Duszy Wojownika. Gra rozpoczyna się od alternatywnego zakończenia Warrior Within, w którym Książę uciekł z Wyspy Czasu, zabierając ze sobą Kaileenę, niegdyś Cesarzową Czasu, a teraz już tylko zwykłą śmiertelniczkę. Razem, licząc na wspólną figlarną przyszłość, zmierzają do Babilonu, do pałacu Księcia. Niestety bohater nie będzie miał okazji ujrzeć, jakie wrażenie zrobi na jego nowej koleżance luksusowa chałupka – na miejscu okazuje się, że całe miasto stoi w płomieniach. Co gorsza, tuż przed zawinięciem do portu łódka Księcia zostaje zatopiona, on sam wypada za burtę, a Kaileenę porywa dwóch brutalni. **Mówiąc krótko: jest źle.**

Takie przeciwności losu to oczywiście za mało, by zniechęcić pretendenta do tronu Persji. Rusza on w pościg za porywaczami, a pierwszych kilka lokacji to tradycyjnie już samouczek, przypominający weteranom i pokazujący nowicjuszom, jakie cuda potrafi wyczyniać Książę. A co by nie mówić, **żaden z bohaterów gier akcji nie może równać się z nim, jeśli chodzi o sprawność i zręczność** – Prince wykonuje z lekkością zapierające dech w piersiach ewolucje, które nie dość, że ładnie wyglądają, to jeszcze łatwo

się je robi dzięki dopracowanemu systemowi sterowania. Tylko Lara Croft w swoim nowym wcieleniu – czyli w Tomb Raider: Legend – może zagrozić Księżu w walce o tytuł akrobata roku.

W Babilonie nie ma prostych uliczek, ale Książę – a wraz z nim ty – akurat z tym nie ma problemów.

Nawet ona może mieć jednak kłopoty, bo zestaw akrobacji Księcia poszerzył się w Dwóch Tronach o kilka nowych „ruchów”. Najczęściej wykorzystywany i najważniejszy z nich to możliwość wbijania noża – przepraszam, Sztyletu Czasu – w specjalne, wyraźnie wyróżniające się panele w murze. Pozwala to Prince'owi zawisnąć na pionowej ścianie, odsapnąć i kontynuować dalsze ewolucje, bez tej możliwości niewykonalne. Książę może też teraz spuszczać się lub wspinać po wąskich szczelinach między murami czy skałami, a także zawisać na łańcuchach umocowanych u sufitu. Nowe możliwości dają także półtwarde okiennice, z których biegnący po ścianie Książę może się wybić pod kątem innym niż 90 stopni.

Zmiany pojawiły się również w systemie walki, czyli tym elemencie gry, którego znaczne rozbudowanie w Duszy Wojownika nie spodobało się fanom Piasków Czasu. W drugiej części serii Książę musiał stoczyć setki potyczek i – mówiąc szczerze – w Dwóch Tronach nie ma ich wcale dużo mniej. Poza kilkoma nowymi **komboami system walki wzbogacił się jednak również o tzw. speed kills**, czy-

Kogo zaprosić na potańcówkę?



Po prostu PoP

Uważaj – Książę to niebezpieczny gość. Jeśli tańczy równie dobrze, jak skacze po gzymsach, musi być z niego drugi Travolta. Poza tym to prawdziwy podrywacz – w Warrior Within uwiódł samą Monicę Belucci.

Prince of Pop

Niewysoki, a w dodatku nie całkiem określony, jeśli chodzi o kolor skóry – chociaż sam uważa się za ławelasa, raczej nie poderwie żadnej dziewczyny. Za to jak zacznie grać funka, cała potańcówka, ruszy w... tany.

li ciosy skrytobójcze, które pozwalają uniknąć części walk i – przynajmniej teoretycznie – przyspieszają całą grę.

By zabić kogoś błyskawicznie i po kryjomu, Prince musi wpięć zakręcić się do niego od tyłu, niezauważony. Gdy ekran zacznie w charakterystyczny sposób pulsować, możesz aktywować sekwencję speed kill – to animacja, która w pewnych momentach nieco zwalnia, sztylet Księcia zaczyna w niej błyszczeć, a ty wtedy musisz wcisnąć odpowiedni klawisz, by zadać uderzenie. Im trudniejszy przeciwnik, tym większa interakcja – tych na początku

Książę zyskał kilka nowych ruchów, które sprawiają, że jego akrobacje są bardziej efektowne, a przy tym wymagają jeszcze większego główkowania.

Nowe ruchy Księcia

Sztylet wbijany w panel na ścianie to najczęściej wykorzystywana nowinka. Z tej pozycji Książę może podskoczyć, odbić się do tyłu lub rozpocząć bieg po murze.

Niedomknięte okiennice pozwalają Księżu odbijać się od ściany pod kątem innym niż 90 stopni. Czasem po takim wybić możesz od razu aktywować speed kill!

W wąskich szczelinach Książę może się wspinać lub zsuwać. Możesz też obrócić się o 180 stopni wokół własnej osi.

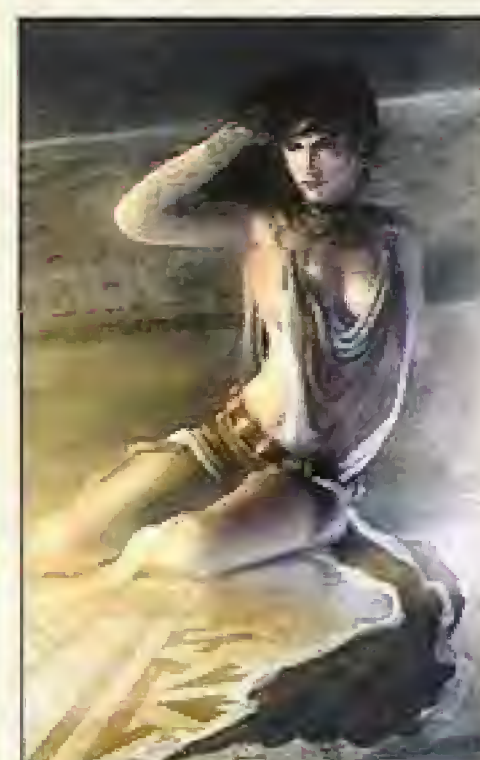
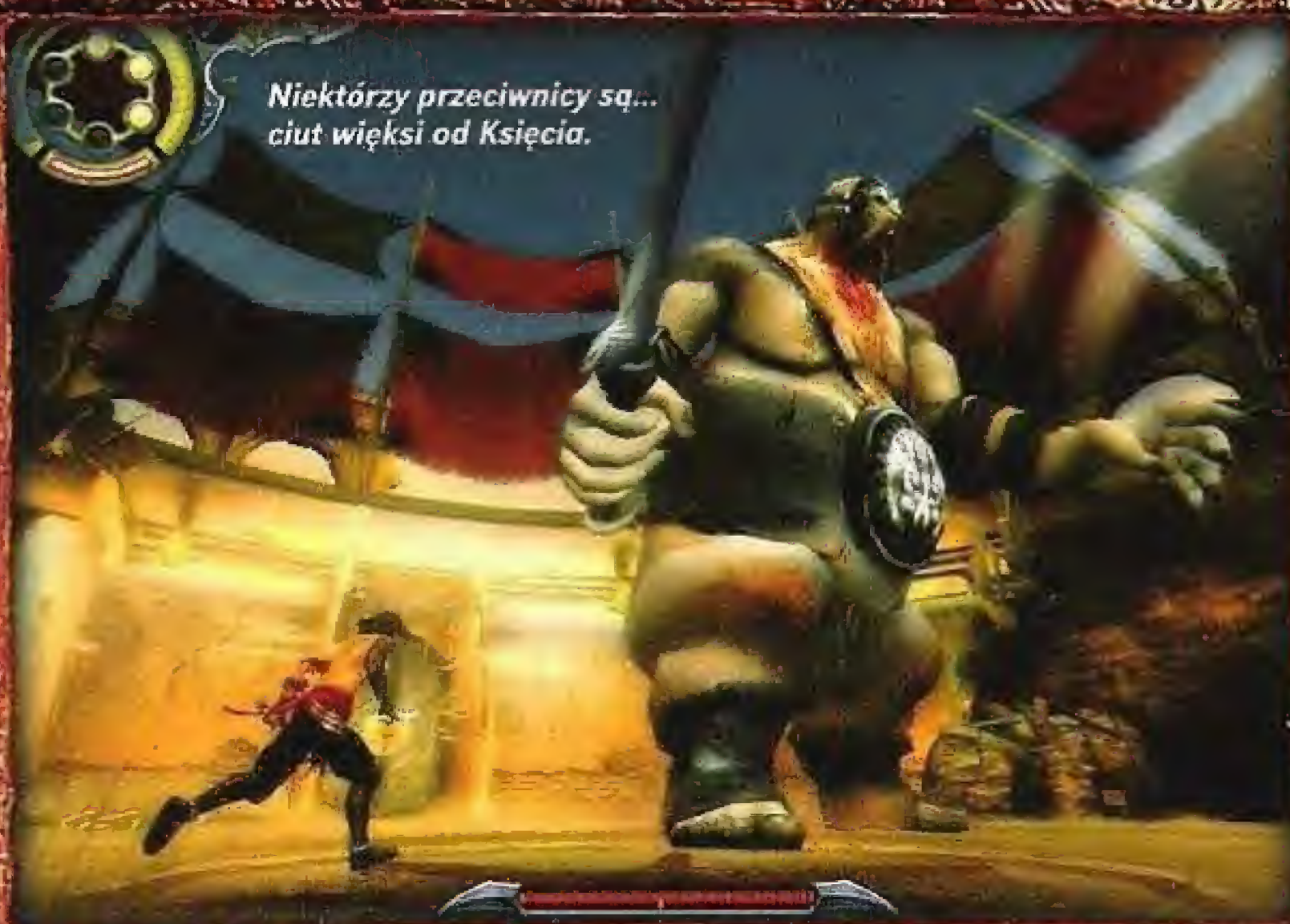
Wisząc do góry nogami na łańcuchu, możesz szybko zsunąć się w dół i zabić przeciwnika nieświadomego zagrożenia – oczywiście speed kilem.

Korzystając z nowej broni, Mroczny Książę potrafi np. złapać belkę wystającą ze ściany i zaczepiony na niej przebrnąć nad przepaścią.

Daggertail przydaje się także do łapania oznaczonych bloków, które można np. wysunąć, by stworzyć w ten sposób nową platformę.

Kobiety kochają Prince'a

Niektórzy przeciwnicy są...
ciut więksi od Księcia.



Kaileena w Dwojgu
Tronach wygląda
zaskakująco
nieatrakcyjnie...

Prince przeżywa w grze
dylematy rodem nie-
malże z brazylijskiej te-
lenoweli. Do Babilonu
przybywa z Kaileeną,
ta jednak ginie mniej
więcej po godzinie gry.
Niedługo później poja-
wia się znana z pierw-
szej części Farah, odży-
wiają też uczucia boha-
tera do tej indyjskiej
księżniczki. Która z nich
zostanie w sercu Księ-
cia Persji na dłużej?

...nic więc dziwnego,
że Książę ponownie
zakochuje się w Farah.



załatwiasz jednym pchnięciem, ci później wyma-
gają czterech-pięciu ciosów. Ten mechanizm wykorzy-
stany jest także w walce z bossami, choć tutaj speed
kill nie gwarantuje natychmiastowego zabicia prze-
ciwnika, a jedynie zabiera mu część energii.

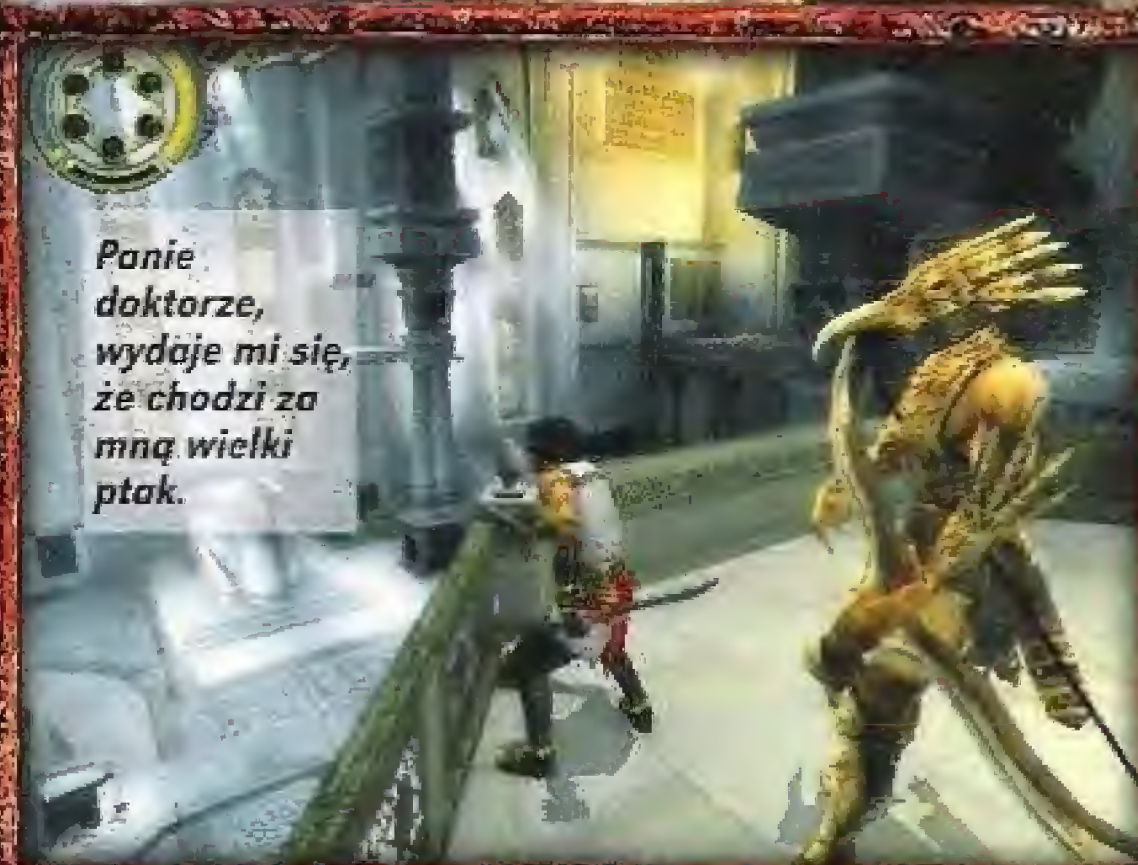
Całe te **speed kills**, czyli w wolnym tłumacze-
niu „szybkie strzały”, wbrew pozorom wca-
le nie są takie szybkie. Rzeczywiście pozwalają
załatwić przeciwnika bez ryzyka straty energii,
ale trzeba mieć przy nich naprawdę porządną
refleks. A przy tym także sporo cierpliwości, bo
w wielu sytuacjach jest tak, że zdążysz sobie
powtórzyć w głowie poczet królów polskich
przynajmniej do Jagielly, wisząc na łańcuchu
w oczekiwaniu, aż żołnierze wezyra ustawią się
tak, by można ich było bezszelestnie usunąć.

No właśnie – żołnierze wezyra... Chociaż Dwa
Trony są bezpośrednią kontynuacją opowieści
z Duszy Wojownika, w **rzeczywistości cała hi-
storia zatacza tu koło i twoim głównym prze-
ciwnikiem znów jest zły wezyr – ten sam,**
**który w Piaskach Czasu rozpętał całą zawie-
ruczę.** Tym razem przeszedł on niezwykłą metamor-
fozę, zmienił się w półboga, który wygląda jak krzy-
żówka anioła i ropuchy, w dodatku świecąca złotą
poświatą. Dziwny to przeciwnik i trochę **braku-
je mu do klasycznie parszywej postaci wezy-
ra z pierwszej części nowej trylogii,** zepsutej
do szpiku kości Kaileeny z Duszy Wojownika czy po-
tężnego Dahaki, również z poprzedniej odsłony.

Wezyr to zresztą nie jedyny osobnik, którego zmieni-
ły piaski czasu. **Również sam Prince padł ich**
**ofiara i co jakiś czas zmienia się w Mroczne-
go Księcia,** zapowiadana przez twórców drugą po-
stać grywalną. **Dark Prince posługuje się bro-
nią o nazwie Daggertail (to długi łańcuch**
zakończony ostrzem), dzięki której jest dużo sku-
teczniejszy w walce. Daggertail zwiększa też jego
mobilność, w niektórych miejscach może być bowiem
wykorzystywany jak linka z hakiem, dzięki czemu Książę
może np. przefrunąć nad przepaścią, która inaczej
byłaby nie do przebycia.

Wszystko to byłoby całkiem zabawne, gdyby nie
jeden szkopuł. Ciemna strona mocy piasków zjada
bohatera od środka i **Mroczny Książę traci**
z każdą kolejną sekundą ułamek energii.
W sekwencjach walki nie sprawia to problemu, bo-
wiem za każdego zabitego przeciwnika energia Dark
Prince'a napędza się na full. Gorzej w tych fragmen-
tach etapów, w których musisz wykazać się umie-
jętnościami akrobatycznymi. Tutaj pośpiech

Książę postanowił
poćwiczyć obroty
przed karnawalem...



Panie
doktorze,
wydaje mi się,
że chodzi za
mną wielki
ptak.



Twórcy twierdzą, że Dwa Trony są
mniej hardkorowe od Duszy
Wojownika, ale mimo to animacja
przemiany wezyra jest bardzo mocna.



Nikt nie
mówił,
że będzie
łatwo.

jest bardzo – ale to bardzo, bardzo! – złym doradcą, a grając Mrocznym Księciem, musisz cały czas się spieszyć.

Jest niby rozwiązanie tego problemu – energię regenerują także piaski ukryte w skrzyniach i wazach, których pełno na „mrocznych” poziomach, ale gdy z niego korzystasz, zamiast skupić się na dzikich akrobacjach, ważniejsze jest dla ciebie rozbijanie jakichś zapomnianych, stojących pod ścianą gratów. Dwa Trony to na tyle dobra gra, że chcesz i możesz się do tego przyzwyczaić, ale na pewno **spadająca z każdą sekundą energia i sposób jej odnawiania nie należą do najlepszych pomysłów programistów z Ubisoftu.**

Gdy już mowa o niezbyt udanych posunięciach twórców, trzeba też wspomnieć o etapach, w których jedziesz rydwanem. Są one bardzo uproszczone, a cała trudność polega na tym, by dzięki refleksowi lub dobrej pamięci (po n-tej próbie przejścia poziomu i n-tej do potęgi liczbie przekleństw) skrócić w odpowiednią stronę na rozgałęzieniu dróg. Jeśli wybierzesz dobrze, jedziesz dalej, jeśli źle, spada ci na głowę głaz lub dzieje się coś równie nie miłego i trudnego do przewidzenia. Czasem musisz też zepchnąć rydwan kierowany przez przeciwnika z drogi lub ciachnąć mieczem natarczywego napastnika, to jednak jest tak proste, że wykonujesz te czynności automatycznie,

Nowe elementy nie są tak udane jak podstawy mechaniki rozgrywki zbudowane w pierwszych dwóch częściach.

Scena balkonowa



Misiaczk, jak ci się podoba mój nowy łuk?



Papuzko, eee... Może nie zabieraj go na obiad do mojej mamusi, co?



Phm! Jak sobie chcesz. A mówiłam ci już, że mam okropną migrenę?...

nie przywiązując do nich większej uwagi. To też nieszczególnie się udało.

Zaraz już kończę narzekanie – przecież nie omyłkowo ocena na końcu recenzji jest tak wysoka – ale dodam jeszcze kilka ostatnich uwag krytycznych. **Po raz kolejny twórcy nie popisali się, jeśli chodzi o rozmieszczenie checkpointów i punktów zapisu stanu gry.** Po pierwsze są one umieszczone za rzadko, po drugie zaś mniej więcej jedna czwarta tych drugich znajduje się nie tam, gdzie powinna. Są fragmenty, które przechodzisz z wielkim mozołem tylko po to, by chwilę później znów trafić na trudniejszą sekwencję, po której następuje ciężka walka z kilkoma przeciwnikami, a potem jeszcze trzeba kawałek poskakać, by gra się zapisała. Gdzie indziej z kolei zapisujesz stan gry, wykonujesz kilka prościutkich skoków, nawet na chwilę nie zatrzymujesz się – bo nie ma takiej potrzeby – by pomyśleć, co zrobić dalej i znów trafiasz na save'a. Te proste do uniknięcia błędy dziwią tym bardziej, że **sposób za-**

projektowania poziomów świadczy o przeogromnej wyobraźni przestrzennej programistów.

A jest tak, że w Babilonie właściwie nie ma prostych uliczek. Nie wiem, jak radzą sobie z tym normalni mieszkańcy, ale Księżę – a wraz z nim ty – akurat na to nie może narzekać. A nawet więcej: to **swoboda, z jaką poruszasz się po złożonych, wielopoziomowych lokacjach**, gracia, z jaką przeskakujesz z jednego wąziutkiego parapetu na drugi, równie wąski, pokonując przy tym wiiiiieeeką przepaść, **to największy atut tej gry** i to na dodatek taki, jakiego nie znajdziesz w żadnej innej produkcji. Rewelacyjnie było to zrealizowane w Piaskach Czasu, równie dobrze – a moim zdaniem nawet lepiej – w Duszy Wojownika, a **Dwa Trony nie są pod tym względem wcale gorsze od poprzedników.**

Nie gorsze, ale też i nie lepsze Dwa Trony są również pod względem oprawy wizualnej. Engine graficzny zastosowano ten sam co i wcześniej, o ile jednak dwa lata temu czy nawet przed rokiem mógł się on podobać, tak w Dwóch Tronach proste, pozbawione krągłości modele postaci mogą już razić. Zaskoczył mnie też brak jakichkolwiek filtrów nałożonych na obraz, które chociażby w Piaskach Czasu genialnie rozmywały jego ostrość i tworzyły odpowiednią atmosferę. Tu widoki są cały czas ostre, przez co ich niedociągnięcia są bardziej widoczne. Jak zwykle świetna jest muzyka, natomiast kwestie dialogowe ocenić można najwyżej na czwórkę.

Dwa Trony nie są raczej zaskoczeniem. **To, że gra będzie bardzo dobra, było właściwie pewne, biorąc pod uwagę klasę jej poprzedników.** Taka też jest, choć nowe elementy, potrzebne, by gracze nie narzekali, że to tylko dodatkowe poziomy, nie są tak dopracowane i udane jak podstawy mechaniki rozgrywki zbudowane w pierwszych dwóch częściach. W całości trylogia Prince of Persia to najlepsze 50 godzin gry akcji, jakie znajdziesz na PC. Poważnie!

Trzy twarze Księcia

Na forach internetowych i w branżowych pismach sporo mówiło się o zmianie, jaką Księżę przeszedł między Piaskami Czasu a Duszą Wojownika. W pierwszej grze był to Prince jak z bajki, w drugiej zaś zyskał ostre rysy twarzy, kilka bliźni i paskudny charakter, który objawiał się w jego wewnętrznych monologach. Dwa Trony to próba znalezienia kompromisu między obiema wersjami tej postaci, nawet dialogi między osobowością Mrocznego a Jasnego Księcia, które można usłyszeć podczas gry, w zabawny sposób do tego nawiązują. Tak naprawdę nowe oblicze Księcia nie przekona do siebie ani tych, dla których Piaski Czasu były za słodkie, ani tych, dla których Dusza Wojownika była przesadnie „dorosła”, tym bardziej że o ile sam Prince wygląda rzeczywiście łagodniej, to już wezry (np. animacja jego przemiany) to naprawdę wstrętny i mroczny czarny charakter.



Piaski Czasu



Dusza Wojownika



Dwa Trony

Księżę gładziutki prawie jak pupa niemowlaka.

Mroczny i zły na cały świat Prince.

Pretendent do tronu nie może się zdecydować – podrywać na gładkie lico czy niegrzeczny zarost.

Jeden z was się nie zmieści.

Tzw. widoczek.

Prince of Persia: Dwa Trony

Producent: Ubisoft Dystrybutor PL: Ceneo
<http://www.princeofpersia.com/>

cena 99,90

Multiplayer: nie

Getunek: akcja/TFP

Wymagania: procesor 1 GHz, 512 MB RAM, grafika 64 MB

doskonale zaprojektowane poziomy • rewelacyjny system sterowania • ciekawa fabuła zamykająca całą trylogię

niepotrzebne sekwencje z rydwanami • konieczność niszczenia skrzyń Mrocznym Księciem • dyskusyjne umieszczenie punktów zapisu gry

Dwa Trony nie są grą lepszą od swoich poprzedników. Na szczęście nie są też gorsze, co oznacza, że to klasyczna gra akcji.

GRYWALNOŚĆ 5 GRAFIKA 4 DŹWIEK 4 OCENA 4+

Reporter i szpieg mają podobną robotę. Obaj muszą namierzyć cel i zebrać wszelkie informacje na jego temat, zachowując przy tym pełną dyskrecję.

COLD WAR

BEHIND THE IRON CURTAIN

Matthew Carter, bohater gry Cold War, teoretycznie wykonuje zawód tego pierwszego. Został wysłany do Moskwy, gdzie ma napisać artykuł na temat nastrojów panujących na Kremlu. **Pozornie jego wycieczka ma charakter stricte dziennikarski, ale informacje, które może zdobyć za granicą, z pewnością będą bardzo przydatne komórkom wywiadowczym.** Właśnie trwa zimna wojna i każdy szczegół dotyczący wroga może okazać się cenny.

Tymczasem radziecki rząd ubabrał ręce w wyjątkowo śmierzdzącej sprawie, o której istnieniu nikt nie powinien się dowiedzieć. By odwrócić uwagę od całego zamieszania, postanowiono znaleźć kozła ofiarnego, który przyciągnie zainteresowanie opinii publicznej. **Pech chciał, że wybrano właśnie Cartera, Amerykanina, który pojawił się na moskiewskim lotnisku w wyjątkowo nieodpowiednim momencie.** Pod fałszywymi zarzutami szybko trafia za kratki. Możliwości są więc tylko dwie – albo uciekniesz z więzienia, albo... zginiesz.

W pierwszym momencie najłatwiej byłoby porównać Cold War do Splinter Cella – ponieważ więziony bohater z czasem okazuje się nie tylko zwykłym reporterem, ale też dobrze wyszkolonym żołnierzem sił specjalnych. Potrafi omijać zabezpieczenia, bezproblemowo dezaktywować urządzenia alarmowe, ogłuszać strażników, strzelać, a także przygotowywać naprędce przeróżne pułapki i wabiki. Niestraszne mu chodzenie po gzymsach, zjazd po linie i ciche eliminowanie

niewygodnych świadków jego dziennikarsko-szpiegowskiej roboty.

Niestety na tym porównanie to się kończy. W zapowiedziach Cold War mówiono, że AI strażników będzie stało na wysokim poziomie, czyli takim, który będzie stanowił wyzwanie także dla doświadczonych graczy. Tymczasem działanie algorytmów sztucznej inteligencji rosyjskich (wtedy radzieckich) klawiszów ujawnia się tylko w momentach, gdy popełnisz błąd, uruchamiając przy tym alarm. Dopiero wtedy zaczynają działać zespołowo, wzywają wsparcie, celnie strzelają i potrafią cię otoczyć. Wcześniej jednak **możesz im przejść przed nosem z halogenem o mocy 5000 W, a oni niczego nie zobaczą! Ślepa ta całkowita.**

Graficznie Cold War jest wykonany przyzwyczajenie. Lokacje i modele są wystarczająco szczegółowe, engine korzysta z efektów świetlnych, rozmyć itd. Mam jednak zastrzeżenia do sposobu, w jaki Carter uderza, by ogłuszyć przeciwnika – animacja tego zdarzenia jest jedną z najslabszych, jakie widziałem w podobnych grach. Wygląda

Bohater oglądał MacGyvera i potrafi zrobić z odrobinki dynamitu i zegarka małą bombkę.

to, jakby bohater chciał pogłaskać wroga! Szpieg-dziennikarz równie pokracznie biega – nad jego głową powinien mrugać napis: „Przepuście mnie, muszę iść do ubikacji! Nie wytrzymam!”.

Splinter Cell wypada trochę lepiej również pod względem oprawy dźwiękowej. Skradając się, Carter szeleści, jakby nosił na sobie kreszowe spodnie. Ten odgłos momentami staje się wręcz nie do zniesienia. Tak samo zresztą jak niektóre dźwięki tła, które potrafią doprowadzić do szału (np. piszczące kamery przemysłowe).

Mimo narzekania muszę przyznać, że kilka rzeczy naprawdę spodobało mi się w tej produkcji. Jeden plus nale-

ży się Carterowi za zdolność chowania się pod stołami, biurkami i wszystkim tym, pod czym postawny dziennikarz się zmieści. Drugi za to, że czasami nie wystarczy przywalić w głowę, by wyeliminować z gry strażnika, ale trzeba też podać mu zastrzyk usypiający. I trzeci za fakt, że bohater najwidoczniej **uważnie oglądał MacGyvera i potrafi zrobić z odrobinki dynamitu i zegarka małą bombkę** – a ponieważ ty nim sterujesz, też to potrafisz...

Reasumując, Cold War to całkiem porządna gra. Może i nie najlepsza w swoim gatunku, ale mimo wszystko godna uwagi. Fabuła rozwija się bardzo przyjemnie, każdą misję zaliczyć możesz na jeden z dwóch sposobów, a w ekwipunku Cartera znajduje się kilka ciekawych gadżetów, które wzbogacają zabawę, jak np. kamera z rentgenem. Jeżeli jesteś fanem skradanek, ta raczej ci się spodoba. Over.

Miejsce dla widowni. Za kratami cela z szubienicą.



Nie chciałeś po dobroci, to masz.



Paniuszka z okienka. Ślepa w dodatku.



Cold War: Behind the Iron Curtain

Producent: Mindware Studios

Dystrybutor PL: IQ Publishing

<http://www.coldwar-game.com/>

cena

89,90

Multiplayer: nie

Gatunek: skradanka

Wymagania: procesor 1,7 GHz, 384 MB RAM, grafika 64 MB



spora skradanka • ciekawa intryga polityczna • całkiem fajne gadżety • komiksowe wstawki



AI przeciwników • czasami zbyt natrętne dźwięki • animacja uderzenia

Nie jest to może najbardziej dynamiczna z gier akcji, ale – co najważniejsze – nie nudzi się. Mimo kilku wad można więc w nią zagrać.

GRYWALNOŚĆ 4

GRAFIKA 4+

DŹWIĘK 4

4

Niektóre mapy w Jednostkach Specjalnych są bardzo podobne do tych z podstawki.

Jednostki specjalne wykonują specjalne zadania – niestety poświęcony im dodatek do Battlefield 2 aż tak specjalny nie jest.

Zgodnie ze swoim zwyczajem koncern Electronic Arts szybko zaszerwował nam kolejną dawkę klikania. Zawsze kiedy gra się sprzedaje, marketingowcy z EA cisną programistów, by przygotowali do niej dodatek szybciej, niż zdążyś powiedzieć „zielony-PIN-zielony”. Niby nie ma na co narzekać – dzięki temu fani Battlefield 2 dostają pierwszy add-on mniej więcej pół roku po premierze oryginału. Niestety w tym przypadku przydałoby się koderom nieco więcej czasu i... pomysłów.

Dodatek do Battlefield 2 już w podtytule tłumaczy, że jego tematem są działania sił specjalnych, a więc rzecz ciekawa. Dostajemy tu sześć nowych frakcji – m.in. brytyjski SAS (krzyczą „Cheers, mate!”), rosyjski Specnaz, amerykańskie SEALs. Są też przeciwnicy mundurowych oddziałów, którzy – pewnie ze względu na poprawność polityczną – określane są jako rebelianci lub buntownicy, nigdy terroryści. Różnice między nowymi frakcjami są jed-

Nowe mapy są na szczęście równie dobre jak te najlepsze w Battlefield 2.

nak w istocie nieznaczne i trudno je uchwycić. Zamieszanie potęguje także to, że żołnierze każdej z frakcji, mimo iż z założenia są ludźmi do zadań specjalnych, podzieleni są na takie same klasy (np. szturmowiec, grenadier), jakie mieliśmy w przypadku np. Chin w podstawowej wersji Battlefield 2. Wszystko to niezbyt się klei, a wprowadzenie nowych stron konfliktu sprawiło tylko, że teraz, kiedy grasz, nie zwracasz uwagi na to, kogo reprezentujesz – uzbrojenie czy ekwipunek wszyscy mają i tak niemalże identyczne.

Add-on do Battlefielda 2 nie mógłby oczywiście obyć się bez nowych militarnych zabawek i oczywiście jest ich tu całkiem sporo. Żadna z dodanych pukawek nie jest jednak „gwiazdą wieczoru” – choć karabin szturmowy oddziałów SAS zdaje się prawdziwie zabójczą bronią i tu, i w prawdziwym świecie. Całkiem zabawne są natomiast nowe pojazdy, w tym terenowy buggy na sześciu kołach czy półciężarówka rebeliantów z wybitą przednią szybą i z przymocowanym do maski – pewnie przez lokalnego kowala – karabinem maszynowym.

Spory zawód sprawiły mi zabawki, których przeznaczeniem nie jest odbieranie życia. Jednostki specjalne używają w tym add-onie noktowizora, maski gazowej oraz dwóch rodzajów haka z liną, które – w założeniu przynajmniej – zwiększają mobilność żołnierzy. Noktowizor to sprzęt rzeczywiście użyteczny, bowiem po zmroku bez niego praktycznie nic nie widzisz – tyle tylko, że w dodatku są jedynie TRZY nocne mapy... Maski gazowe też się przydaje, bo graczom w sieci spodobają się nowe granaty łzawiące, a efekt ich działania jest

taki, że cały ekran rozplywa się, jakbyś zjadł żupę z muchomorów.

Tymczasem nowinka potencjalnie najbardziej atrakcyjna, czyli linki z hakami, nie jest zbyt udana. Może to kwestia przyzwyczajenia i konieczność wyrobienia sobie nowego sposobu myślenia o przemieszczaniu się po mapach, ale w ciągu wszystkich rozegranych sesji tylko kilka razy wspinałem się po ścianach budynku czy zjeżdżałem z jednego dachu na inny. W rozgrywkach sieciowych również nie widać, by gracze polubili te zabawki. A więc niewypał.

A mapy? Mapy są na szczęście równie dobre jak te najlepsze w Battlefield 2. Koncentrują się głównie na walce jednostek piechoty: to przede wszystkim lokacje miejskie, a nawet jeśli nie, to rozgrywane na zamkniętej przestrzeni – jak

walka o odbicie lotniskowca w scenariuszu „Iron Gator”. Dziwi mnie tylko, że w trybie single zagrać można jedynie w sześć z ośmiu nowych map. Czemu? Jak przećwiczyć na spokojnie pozostałe dwie?

Jestem zły na DICE także dlatego, że nie zrobili nic, by zoptymalizować kod gry. Nie dość, że do instalacji dodatku trzeba zwolnić spory kawałek twardego dysku (3 GB!!!), to Jednostki Specjalne są jeszcze „cięższe” niż podstawka – zwalniają czasem nawet na mocnych systemach, długo wczytują mapy. Zdarzają się też – sam doświadczyłem! – kłopoty z autoryzacją oryginal-

Nowy ekstremalny sport – jazda quadem po polu walki.

nego numeru seryjnego na serwerach EA. Brzydko, fuji! Przed kolejnym dodatkiem proszę mi to poprawić – i to bez gadania!

Battlefield 2: Jednostki Specjalne

Producent: DICE Dystrybutor PL: EA Polska

<http://battlefield2.ea.com/>

CENA 79,90 **Multiplayer:** tak

Gatunek: FPS

Wymagania: procesor 1,7 GHz, 512 MB RAM, grafika 64 MB, DVD

- nowe miejskie mapy • noktowizor i maski gazowe • położenie akcentu na walki piechoty
- wymagania sprzętowe • tylko sześć misji w trybie single • w sumie niewiele nowości

Ten dodatek do BF2 mógł być specjalny – niestety tylko mógł. Dostajemy standardowy add-on, który ucieszy jedynie fanów.

GRYwalność 4 **GRAFIKA** 5 **DŹWIEK** 5+ **OCENA** 4

Autor: Foch77

Wyobraź sobie świat idealny.
Brak przestępczości,
uśmiechnięci ludzie chodzący
po czystych ulicach,
nowoczesne środki lokomocji,
pomocne roboty, gotowe
służyć ci radą w każdym
momencie... Mooooózg!!!

Swiat, który wygląda jak połączenie wizji idealnego miasta przyszłości ze stylistyką amerykańskich plakatów z lat 50. Wszelkie uśmiechy, ciepłe barwy, grzeczne fryzury i brak jakichkolwiek znamion przemocy oraz wyuzdania. Przechodnie są tolerancyjni, uśmiechnięci, witają się życzliwie, a obecna gdzieś policja nie ma zbyt wielu zajęć. Mooooózg!!!

No tak, jest jedno „ale”. Jest nim **Stubbs**, poczciwiec w podartych łachmanach, kapeluszu i nieodłącznym, tłącym się w ustach petem. W naszym świecie pewnie nie budziłby on zbyt wielkiej sensacji – ot, typowy mieszkaniec ubogich dzielnic wielkich metropolii, którego ludzie starają się nie zauważać. W mieście idealnym jest nieco inaczej. Coś w naszym bohaterze przyciąga uwagę. Gdy się na niego patrzy, czegoś mu brakuje... Czy to efekt spowodowany nieświeżą, zieloną cerą? Po pobieżnych oględzinach można dojść do wniosku, że chodzi o coś innego. Stubbsowi brakuje całych pości skóry, pewnych organów wewnętrznych i... pulsu.

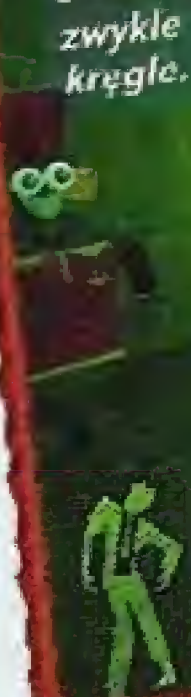
Nie ma się co oszukiwać – bohatera już od dłuższego czasu można zgodzić z polityczną poprawnością nazwać żywym inaczej (lub też, idąc za ostatnią modą, alterżywym). To jednak nie przeszkadza mu w wzmożonej aktywności, gdyż co

STUBBSTM

THE ZOMBIE

IN Rebel Without a PulseTM

Po robocie Stubbs jak zwykle idzie na kręgle.



Stary, tu się nie najesz... Weź lepiej głowę jakiegoś profesora.



„Wiejska masakra kombajnem spalinowym II” już w kinach!



Press "P" to exit tractor

Całkiem bezgłowy Stubbs.



Use mouse to steer your head

Krótki film o przejmowaniu



Po pewnym czasie masz możliwość oderwania sobie ręki, którą możesz swobodnie spacerować po etapie...



...a gdy spacer ci się znudzi, przejmujesz kontrolę nad jednym z wrogów... i jego bronią.

jak co, ale utopijne miasto pełne szczęśliwych ludzi jak żadne inne nadaje się na inwazję mózgowych zombiaków. A te będą się pojawiały szybciej niż grzyby po deszczu, gdyż większość zabitych przez Stubbsa obywateli po chwili dołącza do nieświeżej kompanii, przyjmując także jego nietypowe przyzwyczajenia żywieniowe.

W przeciwieństwie do setek innych gier z zombi w roli głównej, tym razem wcielasz się w postać znajdującą się po drugiej stronie barykady – tej, której zasób leksykalny kończy się na wyjęczanym przeciągle słowie „mooooózg”. Choć cia-

ło Stubbsa jest w zaawansowanym rozkładzie i według wszelkich kanonów nie jest on zbyt urodziwy, raczej go polubisz. Twarz ma mimo wszystko dość pocziwą i sympatyczną, choć nie jest to typ, z którym chciałbyś wybrać się na obiad. Głównie dlatego, że byłbyś pierwszym daniem, a może nawet przystawką.

Jak na razie gra zapowiada się wyśmienicie, nieprawdaz? Podszedłem do niej zresztą pełen dobrych myśli, spodziewając się zabawnej parodii. Pierwsze minuty nastroiły mnie jeszcze bardziej pozytywnie – Stubbsa do miasta wprowa-



On dla niej normalnie stracił głowę! A raczej straci...



Love after death.



Operacja na otwartym sercu jeszcze nigdy nie była tak łatwa.

dza miła pani robot, przy niej też będziesz miał okazję spożyć swój pierwszy posiłek, składający się oczywiście ze świeżego mózgu. Po chwili zostaniesz już rzucony na głęboką wodę – pojawi się policja, a cywile staną się nieco bardziej agresywni. Jeśli jednak liczysz, że znajdziesz tu wolność a la GTA, bardzo szybko się zawiedziesz.

Rebel Without a Pulse to gra akcji w TPP, w której twoja aktywność została ograniczona do szwendania się po kilku lokacjach i jedzenia mózgów wszystkiego, co zdaje się je posiadać. Idziesz cały czas przed siebie, nie wiedząc w jakim celu, ścieżką wytyczoną

bularna nie jest wcale największym problemem Stubbs the Zombie. **Najgorsze w tej grze jest to, że kolejne etapy nie różnią się od siebie prawie w ogóle.** Na początku chodzisz po mieście, później dostaniesz się do jakichś kanionów, laboratorium, na wieś... I to właściwie tyle. Drobnym urozmaicheniem są występujące gdzieś tam pojazdy. Już na początku zaśiądziesz za sterami wehikułu, który jest skrzyżowaniem poduszkiowca z czołgiem, później czeka cię jeszcze jazda kombajnem i powietrznym pick-upem. Sterowanie nimi zbyt przyjemne i intuicyjne nie jest, gdyż gra bazuje na silniku Halo, przez co np. nie skręcasz, jakby wskazywała logika, kursorami, robisz to natomiast myszą.

Stubbs to typ, z którym nie chciałbyś pójść na obiad. Głównie dlatego, że byłbyś pierwszym daniem.

przez producentów (to m.in. Alex Seropian, „móóóóg” zespołu, który stworzył Halo!). Nie masz pojęcia, o co tu chodzi i do czego prowadzą kolejne dokonywane morderstwa. Jakaś fabuła oczywiście w grze istnieje, jednak szczegóły poznasz dopiero po fakcie. Np. zabijasz jakiegoś bossa, a później dowiadujesz się, kim on był i dlaczego musiałeś zrobić z jego czaszki półmisek.

Już to nie wpływa dobrze na grywalność, a słabo zarysowana warstwa fa-

Podstawowym zajęciem w grze jest zabijanie. Można tego dokonywać na przeróżne sposoby – atakować wręcz, starać się zakraść tak, by móc od razu dosłać się do czaszki ofiary (co dodatkowo uzupełnia energię zombi) lub skorzystać ze zdolności specjalnych. Te są oczywiście najskuteczniejsze i najefektowniejsze: **możesz rzucić we wrogów jakimś organem (kawałkiem wątroby?), który wybuchą w wybranym przez ciebie momencie, puścić „bąka”, który porazi wszystkich żywych znajdujących się**

w pobliżu, a nawet oderwać sobie głowę i użyć jej niczym kuli do kręgli (dodatkowo jeszcze powodując jej eksplozję). Wreszcie możesz też urwać swoją rękę, zyskując przy tym możliwość przejęcia kontroli nad praktycznie dowolnym przeciwnikiem.

Szczególnie ta ostatnia opcja godna jest uwagi. O ile tylko nikt nie zniszczy ręki, zanim dotrze ona do celu, wdrapie się ona na ofiarę i przyczepi do jej głowy, pozwalając bohaterowi na przejęcie pełnej kontroli nad wrogiem. Osoba z ręką na głowie nie budzi wśród znajomych zbyt dużej sensacji, dopóki nie zaczniesz ich atakować. A **kierowanie żyjącymi ma duży sens, gdyż to jedyna możliwość, by dysponować bronią palną. Bez niej na niektórych etapach Stubbsowi nie jest łatwo sprostać przeważającym liczebnie wrogom.** Specjalne zdolności mają jednak bardzo dużą wadę – ładują się powoli i tylko wtedy, gdy zombi je. Nie możesz więc korzystać z nich zbyt często.

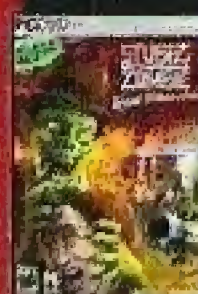
Jednak im dalej w etap, tym łatwiej. Każdy osobiście uśmiercony przez bohatera wróg staje się po chwili zombi i zaczyna za nim iść, szukając dla siebie pożywienia. **Osoba, którą zabije zarażony, również staje się nieumarłym, co po jakimś czasie sprawia, że główny bohater ma świętą tak silną, że nie musi się niczym przejmować.** Gorzej to wygląda na poziomach, w których nie masz szansy dorobić się sporej armii pomocników. Jako zombi Stubbs poru-

sza się bardzo wolno. I choć po kilku sekundach chodu przechodzi on do swojego biegu, to i tak większość przeciwników wycofuje się szybciej, niż on do nich dociera. A zważywszy na to, że zombiak nie dysponuje na stałe żadną bronią dystansową, poziom trudności momentami jest zdecydowanie zbyt wysoki.

Dużym problemem gry są również technika. Engine Halo jest już wiekowy, a efekt „starej taśmy” zdecydowanie lepiej wygląda na telewizorze, gdy się gra na konsoli, niż na ekranie monitora. Grafika nie zachwyca, tym więc dziwniejsze jest niesamowicie wolne działanie gry. **Nawet na bardzo tłustych komputerach liczba klatek na sekundę przy ostrzejszych akcjach spada do poziomu, który uniemożliwia przyjemną zabawę.** Szpilę wbić muszą też w sterowanie, zdecydowanie nieprzystosowane do klawiatury i myszy. Jeśli masz taką możliwość, używaj pada.

Całkiem na koniec, nieco na ośłodę, **bardzo pochwalę oprawę muzyczną.** O ile dźwięki są co najwyżej akceptowalne (komentarze zjadanych ludzi powtarzają się zdecydowanie za często), to już **utwory wykorzystane w Stubbsie idealnie pasują do lekko nostalgicznego klimatu wykreowanego świata.** Co niestety nie zmienia faktu, że gry i tak raczej nikomu nie polecam...

Mina kopniętego spaniela, nawet nieżyjącego od miesięcy, zawsze działa na kobiety.



Stubbs the Zombie: Rebel Without a Pulse

Producent: Wideload Games
Dystrybutor PL: brak
<http://www.stubbsthezombie.com/>

cena

Multiplayer: nie

Gatunek: akcja

Wymagania: procesor 1,2 GHz, 256 MB RAM, grafika 64 MB

muzyka • pomysły • w bardzo małych dawkach bawi

powtarzalność • wysokie wymagania sprzętowe • nierówny poziom trudności

Byłoby OK, gdyby nie nudne etapy, męczące walki, niewygodne sterowanie i wolne działanie gry. Stubbs – wróć do grobu, człowieku.

GRYWALNOŚĆ

GRAFIKA

DŹWIEK

3

OCENA

Autor: Che Collada



O roku 2003 ekipa ze studia Synetic wolałaby jak najszybciej zapomnieć. Wówczas na rynku pojawił się World Racing, przeciętna gra obfitująca w dziesiątki znaczących błędów. Już wtedy było jednak widać potencjał drzemiący w tym tytule i ambicje programistów, którzy chcieli stworzyć wyścigi na miarę Need For Speed. Wyścigi z mnóstwem przeróżnych eventów, dziesiątkami licencjonowanych samochodów, ciekawymi trasami pełnymi skrótów i niebezpiecznych wiraży. I to wreszcie się udało. **Po dwóch latach wyłożonych prac niemieckie studio Synetic wraca na rynek ścigalek. Ze świetnym efektem!**

World Racing 2 to klasyczny uliczny racer utrzymany w zręcznościowej konwencji. **W grze znalazło się ponad 90 licencjonowanych pojazdów najlepszych marek, które można „objechać” w 100 misjach/wyścigach.** Dlaczego misjach? Ponieważ każde zawody stawiają przed tobą zadanie do wykonania. Może

Rur ci u nas dostatek, ale i te przyjmujemy...

Dlatego też na nudę nie można narzekać. Praktycznie każdy nowy wyścig to kolejne wyzwanie. Fakt, niektóre zadania mocno irytują, szczególnie w chwilach, kiedy twoje starania spełniają na niczym. Niemal eksplodowałem z nerwów podczas misji, która zakładała wyślizganie starym mercedesem z napędem na tylne koła wspomnianych 400 punktów. Ciarki mnie przechodzą, jak sobie o tym przypomnę. A wszystko przez źle wyważony poziom trudności lub kontrowersyjne, czasami niejasne kryteria zaliczenia zadania.

Zazwyczaj jednak błąd popełnia kierowca. To ty musisz uważać na poruszające się po wyznaczonej trasie wyścigu pojazdy „cywilne”. **Bywa, że kierowca starego trabanta zmienia nagle pas ruchu, nie włączając przy tym migacza.** Zdarza się, że któryś wyjeżdża na środek skrzyżowania i dopiero tam pojmuję swój błąd.

W takich sytuacjach zwykle jest już za późno dla gracza pędzącego 210 km/h. Kraksy powodują też przeciwnicy, którzy jeżdżą bardzo agresywnie. Potrafią uderzyć z tyłu, zepchnąć z trasy, jeżeli zbyt zwolnisz na zakręcie, lub zablokować drogę w taki sposób, byś wjechał wprost pod koła nadjeżdżającej ciężarówki.

Prysłowie mówi, że do trzech razy sztuka, ale twórcom World Racing już za drugim razem udało się zrobić naprawdę porządną ścigalę.

Jeżeli miałbym porównać grafikę WR2 z jakąkolwiek inną grą, najbliżej byłby Far Cry!

Programistom z Synetic brawa należą się również za kawał dobrej roboty, jaki wykonali, projektując trasy, pojazdy i wszystko inne, co widać w World Racing 2. Gra robi duże wrażenie, a przy tym nie ma wygórowanych wymagań. Rewelacyjne jest delikatne rozmycie obrazu, które nadaje grze nie tylko dynamiki, ale i delikatności, tonując całą paletę kolorów. **Zachodzące słońce wydłuża cienie drzew rosnących na poboczach, a piach wzbija się wysoko ponad pojazdy, oblepiając je swoimi drobinkami.** Jeżeli miałbym porównać grafikę WR2 z jakąkolwiek inną grą, najbliżej byłby Far Cry – oczywiście tylko pod względem grafiki.

Obrazu dopełniają pęknięcia, głębokie rysy, odpryski i poodrywane elementy karoserii samochodu (niestety zniszczeniom ulega tylko pojazd prowadzony przez gracza). Podczas wyścigu można złapać gumę, zatrzeć silnik i unicestwić układ elektryczny. Uderzone reklamy czy stoliki na

parkingu pozostają rozrzucone do końca wyścigu, a ślady przepalania opon jeszcze przez długi czas zdobią asfalt. **Jeżeli auto zbyt długo zakurzy, można przejechać przez ogromną kałużę, której woda zmyje cały brud. To dopiero jazda!**

World Racing 2 zaskoczył mnie całkowicie. **Ogromna swoboda eksploracji tras, mnóstwo ciekawych misji i trybów zabawy, dziesiątki pojazdów, które można objeżdżać od samego początku gry.**

A do tego zwalająca z nóg grafika. Pewnie, że można czepić się niedopracowanych szczegółów, ale przy tylu plusach nie mają one większego znaczenia.



World Racing 2

Producent:
Synetic

Dystrybutor PL:
Cenega

<http://www.synetic.de/>

CD/DVD
99,90

Multiplayer: tak

Gatunek: ścigalka

Wymagania: procesor 1,8 GHz, 256 MB RAM, grafika 64 MB, DVD



przyjemne trasy • bardzo dobry model jazdy
• grafika • zniszczenia • mnóstwo samochodów
• nitro



skaczące samochody • momentami wysoki poziom trudności

Ciekawe samochody, różnorodne trasy, niezła dynamika i zniszczalne pojazdy. Czego chcieć więcej?

GRYwalność

GRAFIKA

DŹWIĘK

4+

OCENA



Ten model zapamiętam do końca życia...

to być na przykład konieczność utrzymania średniej prędkości 120 km/h. Innym razem musisz zdobyć 400 punktów za drifty (dynamiczne ślizgi z wykorzystaniem hamulca ręcznego). Jeszcze innego wyścigu nie ukończysz, jeśli nie przejedziesz przez kilka bramek w określonym przedziale czasu.



Sila złego na jednego.

Choć bardzo się starali, Bolek, Lolek i Tola nie wygrali konkursu na najlepsze przebranie Halloween.

ka staje się strasznie chaotyczna. Czyli – i tak źle, i tak niedobrze...

Oprócz dowodzenia zespołami bojowymi w skali mikro zarządzasz również działaniami strategicznymi na mapie świata. To tutaj spędzisz większość gry, wyznaczając zadania, które później będziesz realizował w trybie taktycznym. W tej części rozgrywki niemal nic nie zmieniło się w stosunku do Aftermath – twórcy postawili głównie

We wstępie wspominałem o elementach RPG. W UFO każda z postaci jest opisywana przez szereg współczynników – od umiejętności strzeleckich poczynawszy, a na wiedzy o innych rasach skończywszy. Przy awansie na następny poziom dostajesz do dyspozycji jeden punkt, który możesz przeznaczyć na rozwój dowolnej cechy. Dodatkowo dochodzi do tego możli-

scenek są tak sztywni, że zacząłem się zastanawiać, czy w skład ich śniadania nie wchodził przypadkiem kij od szczotki. Całkowity brak synchronizacji pomiędzy wypowiedzianymi kwestiami a mimiką postaci wprowadził rzeński klimat rodem z filmów made in Hong Kong. Przy takich wymaganiach sprzętowych oczekiwałem czegoś bardziej okazałego. Jednak to nie grafika jest najważniejsza, prawda?

Niestety strona dźwiękowa również nie jest mocnym punktem tej produkcji. Mamy tu typowy poziom średni, czyli muzyka (gitarowo-elektryczne kawałki wpasowujące się w klimat postapokaliptycznego świata) jest i w niczym nie przeszkadza. Efekty dźwiękowe, jak wybuchy, wszelkie odgłosy otoczenia itp., brzmią nieźle, jednak brakuje w nich „soczystości” (co to za broń energetyczna, której brzmieniem strzału jest byle „bzzt”, a nie donośne „bziuum”?). Do głosów nie mam żadnych zastrzeżeń – są dobrze dobrane, a kwestie dialogowe wypowiedzane są z odpowiednim ładunkiem emocjonalnym.

Jakie są więc plusy nowego UFO? Mnogość broni, nowych techno-

I want to believe...

Pierwsze informacje o niezidentyfikowanych obiektach latających można znaleźć już w pismach z 329 r. p.n.e., kiedy to żołnierze Aleksandra Wielkiego zauważyli na niebie „dwie srebrne tarcze”. W latach 50. XX wieku popularność UFO wykorzystali producenci filmowi, tworząc masę filmów science-fiction. Zresztą temat UFO w kinematografii jest aktualny do dziś, co pokazała ostatnio „Wojna światów”.

Niska, koszmarna, niska... Pierwszy do adstrzału...

Decydujące Starcie niczym nie zaskoczy fanów serii. A ile razy można w ten sam sposób ratować tę samą Ziemię?

na kosmetyczne poprawki. Pierwszą z nich, najbardziej rzucającą się w oczy, jest wprowadzenie trzech surowców zamiast jednego. To dzięki nim możesz budować laboratoria, produkować broń itd. Do tego dochodzą też nowe technologie do wynalezienia i nowe bronie. Dzięki temu UFO:DS różni się „trochę” od swojego poprzednika.

wość szkolenia się w specyficznej klasie (np. dowódca, snajper, medyk). W sumie niewiele, ale jak na grę w głównej mierze strategiczną w zupełności wystarcza.

Oprawa graficzna wyraźnie odstaje od tego, co możemy podziwiać w ostatnio wydawanych RTS-ach. UFO:DS śmiga na zmodyfikowanym silniczku poprzedniej części cyklu. Jedyne „wesołe” kolory, jakie zobaczysz, to te w trybie zarządzania makro – cała reszta spowita jest w „szaroburościach”. Otoczenie wygląda nawet całkiem całkiem, jednak postacie... O realistycznej animacji można zapomnieć, a bohaterowie z cut-

logii do wynalezienia i Obcych do eksterminacji są w stanie przyciągnąć do monitorów na tydzień lub dwa. Jednak Decydujące Starcie niczym nie zaskoczy fanów serii. Wątpię, czy kolejna „inkarnacja” tego, z czym mieli już do czynienia, będzie w stanie na nowo usadzić ich przed komputerem na dłuższy czas. Niewątpliwą zaletą jest również to, że gra wydana jest w polskiej wersji językowej (lokalizacja kinowa) oraz sprzedawana w atrakcyjnej cenie. Mimo tego... Ile razy można w ten sam sposób ratować tę samą Ziemię?



UFO: Decydujące Starcie

Producent: Altar Interactive
Dystrybutor PL: Cenega

<http://www.ufo-aftershock.com/>

Cena: 29,90
Multiplayer: nie
Gatunek: strategia

Wymagania: procesor 1 GHz, 512 MB RAM, grafika 64 MB

dużo „wszystkiego” • aktywna pauza
prawie to samo co w poprzedniej części • oprawa graficzna • duże wymagania sprzętowe

To rozszerzona wersja gry sprzed 2 lat. Dla graczy nieznających poprzednich części – znośnie. Dla fanów – tytuł niewarty uwagi.

GRYWALNOŚĆ 3+
GRAFIKA 3
DŹWIĘK 3
OCENA 3+

Autor: Krzak



ABRAMS

CHALLENGER I

SHATTERED UNION

Dość masz już gier, w których USA walczy z resztą świata? Dobrze trafiłeś – tutaj Amerykanie radośnie wykańczają się nawzajem!

Jak wiadomo, Stany Zjednoczone posiadają najnowocześniejszą armię świata i największy budżet obronny, a przy tym jeden z najwyższych wskaźników broni palnej przypadającej na jednego mieszkańca. Gdy wybuchła II wojna secesyjna, Amerykanie mają więc czym się bić. Nie zamierzam przytaczać całej historii, za sprawą której w 2012 r. dzieło ojców założycieli definitywnie legło w gruzach. Dość napisać, że primo: lekko naiwna **fabuła opiera się na kilku pomysłach znanych od dawna miłośnikom literatury political fiction**; secundo: sami autorzy potraktowali ją dość zdawkowo; tertio: uczynili to w formie kilku renderowanych scenek o dyskusyjnej jakości i z drętowymi manekinami w charakterze obsady.

W Shattered Union opowiadasz się po stronie jednej z siedmiu walczących frakcji: Wspólnoty Kalifornijskiej, Stanów Pacyfiku, Republiki Teksasu, Konfederacji, Sojuszu Nowej Anglii lub sił stabilizacyjnych

nich Unii Europejskiej, wystających w rejon zniszczonego eksplozją nuklearną Waszyngtonu. Do akcji sporadycznie wkraczają także okupujący Alaskę Rosjanie. Ponieważ **(wyluczając kontyngenty zamorskie) wszystkie strony konfliktu posiadają podobny sprzęt**, zaś informacje fabularne na ich temat są bardzo lakoniczne, trudno utożsamić się z którymś z ugrupowań i wyrobić sobie doń emocjonalny stosunek.

Zmagania toczą się w skali strategicznej i taktycznej. W pierwszym przypadku podbijasz podzieloną na 24 duże regiony mapę USA, kupujesz jednostki i uzupełniasz straty. **Turowa rozgrywka jest tu do bólu uproszczona – nie pomyślano nawet o szcztłkowej dyplomacji.** Wszystko sprowadza się do wskazania kierunku ataku lub odparcia cudzego rajdu. Spoglądając z dystansu

na tę okrutną reżaninę, w której nie sposób doszukać się logiki (a samobójcze akcje są na porządku dziennym), trudno wyrobić sobie pochlebne zdanie o AI.

W skali mikro Shattered Union prezentuje się lepiej, czyli apetycznie, estetycznie i sympatycznie. **Pole walki jest w pełni trójwymiarowe, zoom działa**

nożyce, kamień. Nie pomyślano o zastosowaniu systemu punktów akcji, które oddziały mogłyby w ramach tury spożytkować na dowolne czynności. Zamiast tego każda jednostka ma sztywno przypisany zasięg ruchu i jeden atak na turę. Nie można nawet ustawić podwładnych w trybie defensywnym!

Dzięki temu wygrywa nie ten, kto jest lepszym dowódcą-strategiem, lecz ten, kto biegle opanował wykorzystywanie wszelkich niedoskonałości i osobliwości prymitywnego systemu turowego. Oznacza to, że **sprytnie spekulując kolejnością ruchu jednostek, doprowadzisz (na swoją korzyść) do sytuacji, które na prawdziwej wojnie byłyby absurdem.** Strzeż się jednak – komputer również zna parę nieczystych zagrań i nie omieszka z nich skorzystać.

Po kilku dniach młócenia Shattered Union jawi się jako przyjemna gierka, ale stanowczo zbyt skromna, by żądać za nią stówki. Stawianie jej w jednej klasie cenowej

z np. Rome: Total War (pyszny graficznie, niezmiernie rozbudowany i starczającym na długie miesiące) to jednak nieporozumienie. Szkoda.

Spoglądając na tę reżaninę, trudno wyrobić sobie dobre zdanie o AI komputera.

plynnie, sterowanie kamerą jest bez zarzutu. Oprawę wykonano z pietyzmem wytrawnego modelarza, długi-czego godzinami przy najdrobniejszych szczegółach tekturowych czołgów. Nie to, żeby rzucała na kolana, ale jest zaskakująco efektowna jak na... turówkę w klasycznym wydaniu! Po bliższych oglądach zauważysz, że wszystko podporządkowano niewidocznej (opcjonalnie można ją nawet wyłączyć) heksagonalnej siatce.

Grając w SH, masz wrażenie, jakbyś cofnął się o jakieś dziesięć lat, w czasy, gdy stratedzy delectowali się serią Panzer General i jej pochodnymi. Były to w istocie zwykłe wojenne gry planszowe przeniesione na PC. Celem misji jest nieodmiennie opanowanie odpowiedniej liczby punktów kluczowych w określonym limicie tur. **Różne typy jednostek zwalczają się jak w grze „papier,**

Shattered Union

Producent: PopTop Software
Dystrybutor PL: Cenega

<http://www.2kgames.com/shatteredunion/>

Multiplayer: tak

Gatunek: strategia

Wymagania: procesor 800 MHz, 128 MB RAM, grafika 128 MB

+ ładna jak na turówkę grafika • niezła grywalność • proste zasady

- ma wszystkie ograniczenia typowej turówki i parę dodatkowych • błędy w mechanice rozgrywki

Na pierwszy rzut oka obiecująca, po pewnym czasie okazuje się płytka jak kaluża (...im dłużej grasz, tym bardziej wkurza, yo!).

GRYwalność

GRAFIKA

DŹWIĘK

3+

OCENA

Wyszło sztydło z worka!

Można pomyśleć, że Shattered Union to...



1 ...klasyczny RTS – szczególnie jeśli nie przyglądasz się grze zbyt uważnie.



2 Wystarczy jednak włączyć heksy, by cała prawda wyszła na jaw. To turówka!



Crazy Frog na zakręcie swego życia.



Za parę złotych możesz zaszpanować dzwonkiem w komórce, tapetą z The Annoying Thing, możesz z popularnych serwisów ściągnąć cały kawałek „Axel F”!

Crazy Frog Racer

Jeśli czujesz, że to mało, możesz też nabyć koszulkę ze zwariowaną żabą, breloczek i tysiąc innych gadżetów, które sprawią, że trafisz w sam środek modnego nurtu spod znaku utlenionej grzywki, solarium i wiejskiego tuningu.

To nie wszystko. Od 15 grudnia 2005 do kompletu możesz też nabyć grę z opuchniętym płazem w roli głównej i już na okrągło słuchać di, di, di, ding. Uważaj jednak, okazuje się, że najbardziej denerwujący przebieg lata w grze nie został w ogóle zamieszczony! **Może to i dobrze, bo od samego patrzenia na żabę Erika Wernquista na pewno będziesz wydawać z siebie charakterystyczne odgłosy motoru.**

Irytującego płaza do gry na PC wpakowali goście z Neko, znani z dramatycznie słabej gry Charlie's Angels. To, że im nie wyszło, nie jest więc dla mnie wielkim zaskoczeniem. Nie powiodło się z wielu powodów – najchętniej pokazałbym palcem na Zwariowaną Żabę i po

raz tysięczny puścił doprowadzającą do szału melodię, ale to jedynie ułamek nieszczęścia, jakim jest Crazy Frog Racer.

Do wyboru masz 9 nijakich zawodników, na których wystarczy spojrzeć raz i już wystarczy. Jakiś pseudohipopowiec na deskorolce, jasnowłosa dziewczynka z mangowymi oczami dosiadająca rozklekotany skuter, parę innych, schematycznych postaci. No i oczywiście żaból oraz jego niewidoczny pojazd. Całe towarzystwo ma do przejechania 12 tras, które w zapowiedziach opisano jako „niesamowicie szybkie, dynamiczne



niby-miasto skopiowane nieudolnie z oryginalnego teledysku do żabiego przeboju. Po dwóch rej-sach czujesz, że już wszystko widziałeś. I tak też jest.

Krótki ding, ding na starcie i można już jechać. **Na drodze zdarzają się kolce, wirujące ostrza, magnetyczne pułapki i inne przeszkody.** Al nie istnieje, fizyka jest szczątkowa, więc wspomniane przeszkadzajki to właściwie najmniejszy problem. O wiele trudniej jest wyskoczyć z wielu zakrętów tak, żeby spaść znowu na trasę, a nie poza nią. Po prostu nie widać, gdzie bolid ma wylądować. Może to i dobrze, bo i tak nie ma co oglądać. Samo sterowanie ogranicza się do gazowania – di, di, din, ding – hamulec jest niepotrzebny. Jest też opcja aktywowania turbo (zaznaczona na torze), wizualnie podkreślono ją nawet w miarę poprawnie.

Oprócz przeszkód są jeszcze wielkie koła z wymalowanymi na nich czaszkami. Jakbyś nie zgadł – to monety. Krążki te przekładają się na kredyty, za które **można kupić uzbrojenie w rodzaju wyrzutni rakiet, min lub modułu przyspieszenia.** Brzmi to lepiej, niż wygląda i działa. Szkoda, że pukawką nie da się palnąć żabie w łeb.

W panelu opcji można ustawić jasność obrazu i siłę dźwięków, ale już klawiszologii nie uświadczysz. Guzik ustawia się z poziomu oddzielnego programu przed uruchomieniem Crazy Frog Racera (ttaa, din, din, di – bardzo wygodne). W grze nie ma wspomnianej melodii, z której najbardziej znana jest żaba, ale za to wybór każdej opcji okraszono jednym lub kilkoma ding, ding, ding. Można też uruchomić Szafę Grającą, gdzie znajduje się parę melodii, jakie z powodzeniem mógłbyś wygenerować na najtańszym chińskim syntezatorze zakupio-

nym na targu. Jest coś dla ucha, jest i dla oka. Słuchając melodijek, obejrzyś podrygującego Crazy Froga. Fajnie, może poza tym, że **żaba nie została zsynchronizowana z muzyką i powtarza cały czas te same kroki.**

Na otarcie łez – opcja multi, gdzie nie musisz liczyć na inteligencję komputerowych graczy. Żeby nie było za dobrze, zagracie tylko we dwóch (na jednym monitorze, obraz dzielony pionowo). Zawody trwają do chwili, gdy któryś z graczy uśnie, czyli kończą się bardzo szybko.

Chciałbym powiedzieć, że za Crazy Frog Racer przemawia chociaż cena, ale 50 złotych to jakieś trzy razy za dużo. Na pewno znajdziesz 1001 pomysłów, jak lepiej wydać tę gotówkę.

Chciałbym powiedzieć, że za Crazy Frog Racer przemawia chociaż cena, ale 50 złotych to jakieś trzy razy za dużo.

i prze zabawne”. Z tego wszystkiego pasuje tylko „niesamowicie”. Poskręcane jak kieszki wieloryba, przypominające starą grę MegaRace trasy to w sumie wariacja na jeden i ten sam temat – jakieś



Crazy Frog Racer

Producent: Neko
Dystrybutor PL: LEM

<http://www.crazyfroggame.com/>

cena 49,90

Multiplayer: tak

Gotunek: sciągalka

Wymagania: procesor 450 MHz, 128 MB RAM, grafika 128 MB

można komuś sprezentować, jak go nie lubisz

zerowe AI • brzydki wygląd • dla fanów żaby • brak mega przeboju lata • ustawienia klawiatury poza grą • słaba muzyka

Szukasz czegoś, co wykończy cię nerwowo i fizycznie? Proszę: ding, di, di, di, ding, dadadaa!

GRYwalność 1

GRAFIKA 2

DZWIĘK 1

1+ ocena



Gaz, gaz, gaz na ulicach!

3 III
4 I



To nie zawsze rozwiązuje sprawę.



Przeciwnik zwykle kierował łufę gdzie indziej, ale i tak obrywałem.

To twój wróg – przynajmniej w pierwszej kampanii.

VIETCONG 2

Kiedy dostałem do recenzji Vietcong 2, pomyślałem, że wreszcie sobie postrzelam. Po skończeniu gry dalej chciałem postrzelać – niestety głównie w jej twórców.

Tak na dobrą sprawę – kulka najpierw należy się Rednaczowi, bo wcisnął mi to coś do ręki. I zrobił to z premedytacją. Nie sądzę, by nie wiedział, co się kryje pod nazwą Vietcong 2.

„Przywoita” to może zbyt duże słowo, ale można tak powiedzieć o pierwszej części Vietcongu. Czemu druga nie jest lepsza? Przecież programiści z Illusion Software mają na swoim koncie takie dokonania jak Hidden & Dangerous i Mafia. Wygląda jednak na to, że woda sodowa uderzyła im do głowy i zapomnieli, że w dzisiejszych czasach gracze są nadzwyczaj wybredni.

A będą wybrzydzać, bo każda misja w Vietcong 2 zajmie im nie więcej niż kilkanaście bardzo denerwujących minut. Dlaczego tak krótko? To wystarczająca ilość czasu, by dostać... rozwolnienia spowodowanego nadmiernym zdenerwowaniem. SI (skrót od selektywny idiotyzm?) sprawia, że niektóre z misji zwykły śmiertelnik przejdzie tylko z wielkim trudem. Żołnierze przeciwnika są mało ruchliwi i nie zmieniają pozycji. Jednocześnie są nieomylni w strzelaniu, a co więcej bardzo odporni na naboje każdego kalibru. Czasami nawet strzał ze snajperki w słomiany kapelusik Wietnamczyka nie wystarcza. Mocno też uśmiełem się, kiedy podszedłem do medyka i poprosiłem go o węgiel na biegunkę. Ten zamiast pogrzebać w swojej wielkiej torbie, wziął nogi za pas i tyle go widziałem (może myślał, że to zażarcie? – Rednacz).

Vietcong 2 ma dwie kampanie: amerykańską i wietnamską. Żeby odblokować tę drugą, należy wpierw zaliczyć w cało-

ści eksterminację żołnierzy wietnamskiego narodu. A tutaj jedynym wymogiem, jaki stawia przed graczem V2, jest bezmyślne parcie do przodu i strzelanie na tzw. „pałę” we wszystkich kierunkach. Proste założenia misji ograniczają się do detonacji jakiegoś ładunku, uwolnienia jeńca lub ochrony własnego czołgu albo oddziału. Vietcong 2 nudzi się po godzinie, pozostawiając po sobie jedynie frustrację i bardzo niesportową złość.

V2 to też inne drobne głupoty. Dla przykładu: można zabrać ze sobą tylko jedną apteczkę do kieszeni, za to do plecaka wejdą AK-47, wyrzutnia RPG (!!!), pistolet i dwa rodzaje granatów. Zdarzyło mi się oberwać pociskami przelatującymi całą serią przez ścianę, dostać śmiertelną kulę od zasłoniętego przeszkodą Wietnamczyka i zanurzyć się w teksturze imitującej nagrobek. Śmiesznie wyglądają martwi żołnierze, którzy tężęją pośmiertnie i przez chwilę jak kłody leżą w krzakach lub wystają z balkonów, po czym... znikają.

Vietcong 2 jest... Kiedy zobaczyłem wnętrze budynku amerykańskiej bazy, od razu przypomniał mi się pierwszy Soldier of Fortune. Wszystko narysowane, nieruchome, puste. Po prostu brzydkie. Lepiej jest, kiedy wyjdiesz na dwór, tutaj gra ma trochę więcej do pokazania. Ładne dymy i pożary, wybuchy też niczego sobie, ale wciąż wszystko jest niezniszczalne. Sylwetki postaci bardziej przypominają dalekich kuzynów Pinokia niż żołnierzy prawdziwych armii. Wąskie i sterylne plansze są zamurowane niewidzialnymi ścianami.

Naprawdę starałem się doszukać w Vietcong 2 jakiegoś plusa. Nie udało się.

mi. Komicznie wygląda rzucony w dal granat, który odbija się od cząsteczek powietrza i wraca prosto pod twoje nogi. Tylko wtedy raczej nie masz ochoty na żarty. Przy tym, by te cuda zobaczyć, trzeba mieć całkiem wyposażony sprzęt.



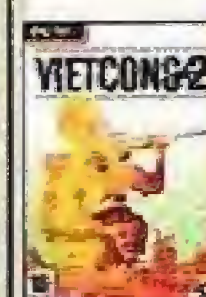
Wolę myśleć, że w figach ukrywa granat...

CLICK! TRICK!

Uruchom grę i wcisnij [~], by wywołać konsolę, po czym wpisz następujące kody:

cheat.god – jesteś bogiem
cheat.heal – leczysz się
cheat.openvc – odblokuj się wszystkie misje kampanii wietnamskiej
cheat.openus – odblokuj się wszystkie misje kampanii amerykańskiej
cheat.nextmission – skok do następnej misji
cheat.saveunltd – można wielokrotnie zapisać grę
cheat.erikgun – zniszcz nie za pomocą fajerwerków

Starałem się doszukać w Vietcong 2 jakiś plusów, ale poza schudnymi filmikami i króciutką, acz ciekawszą kampanią wietnamską gra nie ma wiele do zaoferowania. A poza tym drażni patosem – co raz słyszysz tu zdania w stylu: „Jesteśmy tu, by walczyć o niepodległy i demokratyczny Wietnam”. Aż ciężko uwierzyć, że za taką szmirę trzeba zapłacić prawie sto złotych.



Vietcong 2

Producent:
Illusion Software

Dystrybutor PL:
Cenega

<http://www.2kgames.com/vietcong2/>

cena
99,00

Multiplayer: tak

Gatunek: FPS

Wymagania: procesor 1,8 GHz, 512 MB RAM, grafika 128 MB z pixel shader 2.0



utwór muzyczny w menu • w każdej chwili można odinstalować



detekcja kolizji • brzydki wygląd • słaba SI • jakieś to bez życia

Strata czasu, nerwów i pieniędzy. Bez trudu znajdziesz o wiele lepsze FPS-y, także takie, których akcja toczy się w Wietnamie.

GRYWALNOŚĆ

GRAFIKA

DŹWIEK

3-
OCENA

GRA O MIĘDZYNARODOWYCH INTRYGACH™ DYPLOMACJA

Komputerowe wersje klasycznych gier planszowych niemal zawsze zawodzą. Dyplomacja niestety nie jest wyjątkiem od tej reguły...



Wydawało się, że to musi być sukces. Atari zainwestowało w licencję na stworzenie gry komputerowej bazującej na zasadach Dyplomacji, jednej z najpopularniejszych planszówek w historii, a prace nad tym tytułem powierzyło studiu Paradox, znanemu z chwalonych strategii, w tym m.in. serii Europa Universalis i Hearts of Iron. Dobry materiał wyjściowy i doświadczony w gatunku developer mieli gwarantować wysoki poziom produkcji. Tymczasem **dostaliśmy coś, co nawet jako autorskie dzieło garstki amatorów nie przekonuje.**

Pokrótko o prostych, eleganckich zasadach planszowej wersji Dyplomacji – gra toczy się na mapie Europy sprzed wybuchu I wojny światowej, gdzie siedem ówczesnych potęg walczy o władzę. Plansza podzielona jest na prowincje, z których 34 ma szczególne znaczenie – to tzw. źródła zasobów. Kontrola nad nimi pozwala na wystawianie nowych jednostek, które w grze występują tylko w dwóch rodzajach: jako armia lądowa lub flota.

Wszystkie oddziały mają jednakową „moc bojową”, bezpośrednie starcia wygrywa się więc, angażując w walce o prowincję wojsko z innych, ją otaczających.

Zasady Dyplomacji w prosty i elegancki sposób obrazują – na poziomie strategicznym – specyfikę konfliktów toczonych na początku XX wieku. Reguły te

dość łatwo poznać i opanować, siedząc z pionkami przy planszy. W wersji komputerowej powinno być jeszcze prościej, ale **samouczek dodany do gry jest niepotrzebnie rozwleczony na siedem nudnych, przegadanych podrozdziałów,** w których wszystko w setkach linijek tekstu wyjaśnione jest jak głupiej krowie z Kirgizji – np. w trzech kolejnych okienkach czytasz o tym, że armia lądowa nie może przemieszczać się po morzu!!!

Samouczek nie jest co prawda obowiązkowy, ale mimo wszystko trzeba go przejść (przetrawić?), bo instrukcja przebudzona jest jeszcze bardziej, a **interfejs wymyślony przez szwedzkich lamerów ze studia Paradox prze-**

W planszówce najważniejsza jest dyplomacja. Próbowano to odtworzyć w wersji komputerowej gry, efekt jest jednak mizerny.

czy wszystkim konwencjom przyjętym w grach strategicznych. Nie dość, że każda czynność wymaga jedno-dwóch kliknięć więcej, niż powinna, to jeszcze – pewnie ze względu na glo-

balizację – w samej grze zrezygnowano z napisów na rzecz ikonek informujących o przebiegu partii. Niestety nie są one zbyt czytelne...

Prawdziwy problem leży jednak gdzieś indziej. Dyplomacja to gra planszowa, o zasadach dużo mniej złożonych niż w pierwszym lepszym RTS-ie czy turowce. Jej siła – w wersji oryginalnej – polega na tym, że gracze mogą tworzyć sojusze, podpisywać traktaty o nie-agresji czy przymierzu wymierzonym w inną nację. Starano się to odtworzyć w komputerowej edycji planszówki, efekt jednak jest bardzo mizerny. Proponowane przez gracza traktaty komputer w większości przypadków odrzuca, tyle że ze względu na ikonkowy interfejs nie masz pojęcia dlaczego – nie możesz więc złożyć innej oferty (a komputer niemal wcale nie korzysta z opcji wystosowania własnej kontrproponycji).



Z której strony...



...by nie patrzeć...



...Dyplomacja w wersji studia Paradox...

Słabość AI w tym elemencie rozgrywki pozbawia zabawę jakiegokolwiek sensu, bo bez dyplomacji jest to najprostsza z możliwych gier strategicznych. Lepiej więc zagrać w jakąkolwiek inną produkcję – w tej samej cenie Cenega oferuje też m.in. udane Outfront i Stalingrad – a jeśli już w Dyplomację, to tylko w planszowym oryginale.

Przy czym lepiej stracić popołudnie?



Planszowa Dyplomacja

Jedna z najbardziej znanych gier planszowych, wymyślona w latach 50. XX wieku. Mówi się o niej, że to połączenie szachów i pokera, jeśli więc masz dobre towarzystwo – będziesz się świetnie bawił.

Komputerowa Dyplomacja

Na prostych i eleganckich regułach planszówki zbudowano niepotrzebnie pogmatwaną, nudną grę, w której komputer nawet nie próbuje zastąpić żywego przeciwnika. Buuuuu!



...to bardzo słaba gra!

Dyplomacja

Producent: Paradox Interactive | Dystrybutor PL: Cenega

<http://www.diplomacy-pcgame.com/>

cenę 29,90 | Multiplayer: tak

Gotunek: strategia

Wymagania: procesor 800 MHz, 256 MB RAM, grafika 32 MB

niska cena • mapa w pseudotrójwymiarze

AI nie potrafi prowadzić dyplomacji • nieprzyjazny interfejs • koszmarny samouczek

Miało być super, a wyszło... tak jak zawsze. Komputerowa Dyplomacja jest dużo gorsza od planszowego oryginału. Zonk!

GRYWALNOŚĆ 2 | **GRAFIKA 3** | **DŹWIEK 3**

2+ ocena

**Zagadka literackiej
mistrzyni kryminału
trafia na ekrany
komputerów.
Lepiej zagrać
czy przeczytać
książkę?**

Kto zginie następny?

RECENZJE

Agatha Christie

AND THEN THERE WERE NONE

And Then There Were None jest pierwszą grą z cyklu przygodówek swobodnie opartych na twórczości Agathy Christie. Podstawy fabuły są identyczne z literackim pierwowzorem (czyli powieścią „I nie było już nikogo”), jednak miłośnicy kryminałów Brytyjki mogą być zdziwieni, bowiem zakończenie znacznie różni się od tego z książki. Nie znaczy to jednak, że jest słabe, wręcz przeciwnie – poważnie zaskakuje i choćby dla niego warto zagrać.

W grze wcielasz się w postać Patricka Narracotta, który w ramach braterskiej pomocy podejmuje się przewiezienia grupy wycieczkowiczów na wyspę Shipwreck. Jej nazwa nie jest przypadkowa (Shipwreck to po angielsku rozbitek lub wrak statku) – twoja łódź zostaje zatopiona i wraz z całą zaproszoną przez tajemnicze małżeństwo Owensów feryjną jesteś zmuszony zostać na wyspie. **Ponieważ to gra na podstawie powieści Agathy Christie, szybko pada trup, a twoim zadaniem jest znalezienie mordercy.** Podejrzani są wszyscy uczestnicy eskapady: lokaj, jego żona, sekretarka Owensa, detektyw, lekarz, emerytowany sędzia, weteran wojenny, religijna dewotka, żołnierz oraz facet, którego całym życiowym zajęciem są imprezy.

Największym atutem And Then There Were None jest klimat. Znajdujesz się na niemal zupełnie opuszczonej wyspie, odcięty od świata przez sztorm, cały czas

czujesz w pobliżu obecność mordercy i tylko czekasz na kolejną ofiarę. Bo przecież wiadomo, że kolejne ofiary będą. **Napięcie zwiększa jeszcze fakt, że goście zdają się ginąć wedle ustalonego wzoru** – dziecięcego wierszyka o 10 małych marynarzach – a po każdej zbrodni z pięknej porcelanowej ozdoby w jadalni znika kolejna figurka. Pojawia się także typowy dla kryminałów wątek rywalizacji o kobietę.

Niestety to, co klimat ten budować powinno jeszcze bardziej – oprawa graficzna – zawodzi na całej linii. Intro oraz animowane przerywki są bardzo nienaturalne, razi w nich kiepska animacja postaci. Podobnie w scenach generowanych na silniku gry – bohaterowie zachowują się sztywno jak na defiladzie na Placu Czerwonym. Z dźwiękami jest już na szczęście zupełnie inna historia – są oszczędne, ale świetnie dobrane.

A za to trzeba akurat dziękować bogom gier przygodowych, bo **dialogi to ten element gry, któremu poświęcisz najwięcej czasu.** Dzięki nim poznajesz bardzo barwną przeszłość gości i zdobywasz informacje umożliwiające rozszyfrowanie zagadki. Choć na początku wydaje się, że członkowie wycieczki dobrani są przypadkowo, w trakcie rozgrywki okazuje się, że sporo ich łączy. Poza tym każdy stara się coś ukryć – np. lekarz jest alkoholikiem, a sędzia niesprawiedliwie skazywał na śmierć – ale w obliczu za-



Kotwica poszła chyba za głęboko.

grożenia wszystko wyjdzie na jaw, zwłaszcza gdy niektórym puszcza nerwy. **Intryga rozwiązana jest w mistrzowski sposób, a w grze jej niuanse oddane są właśnie dzięki dialogom.**

Miłośnicy kryminałów Agathy Christie mogą być zdziwieni, bowiem zakończenie gry różni się od tego z książki i poważnie zaskakuje.

Książka ma tylko jedno zakończenie, gra natomiast aż cztery (zależne od tego, ile uczestników eskapady uratujesz). Fabuła jest nieliniowa, większości czynności nie musisz wykonywać w określonym momencie, a niektóre możesz pominąć w ogóle. **Podczas gry natrafisz praktycznie tylko**

na dwie zagadki czysto logiczne. To bardzo dobrze, bo And Then There Were None to przecież kryminał, w którym powinno się tropić mordercę, a nie główkować nad puzzlami.

Jak w rzadko którą grę przygodową, w tę można zagrać kilkakrotnie – **każde zakończenie jest warte obejrzenia, a dodatkowo, jeśli**

tylko rozwiązesz bonusową zagadkę, obejrzysz animację z książkową wersją ostatecznego rozwiązania. Dla miłośników fabularnie wysmienionych kryminałów, którzy jednak nie przywiązują dużej wagi do oprawy graficznej – pozycja obowiązkowa.



Agata Christie

Agata Christie (1890 – 1976) to najbardziej znana na świecie pisarka kryminałów. Jej powieści przetłumaczono na 45 języków, a pierwszy film na podstawie jej książki powstał już w 1928 roku! Jej najsłynniejsze dzieła to: „Morderstwo w Orient Ekspresie”, „Śmierć na Nilu”, „Pięć małych świnek”.



Wejść do domu, nie śpij na deszczu.



Baczność! Prezentuj kij!

And Then There Were None

Producent: AWE Games Dystrybutor PL: brak

<http://www.agathachristiegame.com/>

CERG Multiplayer: nie

Gatunek: przygodowa

Wymagania: procesor 800 MHz, 256 MB RAM, grafika 32 MB

nastrój • kryminalna intryga • cztery różne zakończenia • angielski humor

przestarzała grafika i słabe animacje postaci

Kilka godzin spędzonych w świecie świetnej intrygi kryminalnej. Warto!

GRYWALNOŚĆ 4
GRAFIKA 2+
DŹWIEK 4

4 OCENA

Autor: Martin

Na moc czerepu
w kształcie jaja...
Giń, Harry!

Ostra jazda z trzymanką...
Tylko nie za kolano!

START

138

Pojedynek czików

Zuzanna

Hermiona

Emma Watson (Hermiona z „Harry’ego Pottera”) urodziła się w Oksfordzie, 15 kwietnia 1990 roku. Anna Popplewell (Zuzanna z „Opowieści z Narnii”) również jest Angielką, przy czym dwa lata starszą, urodzoną w Londynie. Emma to dziewczę z blond kędziarami, Anna to prostowłosa szatynka, raczej typ starszej siostry niż podłotki. Wybór redakcji Clicka pada na... Ewę Sonnet. Ma większe cyce.

- OPOWIEŚCI Z - NARNII

LEW, CZAROWNICA I STARA SZAFA

Opowieści z Narnii to bardzo typowa ekranizacja. Wraz z bohaterami **weźmiesz udział w prawie wszystkich wydarzeniach** dziejących się na wielkim ekranie, a co etap będziesz raczony długimi sekwencjami filmowymi. Poza tym jednak ludzie z Buena Vista Games mieli ambicje, by stworzyć przy okazji dobrą grę. Taką, która byłaby przyjemna również dla tych, którym cały świat Narnii wisi i dynda, że tak się wyrażę. Nie powiem, żeby im się to do końca udało, ale w mojej osobistej kategorii oryginalnych gier zręcznościowych tytuł ten plasuje się dość wysoko.

Oryginalność ta objawia się jednak specyficznie. Jakbyś miał podać najbardziej typową czynność wykonywaną w zręcznościówkach, co byś powiedział na początku? OK, poza bieganiem. Skakanie? Wyobraź więc sobie moje zdziwienie,

kiedy zobaczyłem, że postacie w Opowieściach z Narnii tego nie potrafią! Zgadza się, **w grze nie przeskoczysz żadnej, nawet najmniejszej przeszkody!** Z początku wydawało mi się to nienaturalne, jednak po kilkunastu minutach można do tego przywyknąć. Pytanie tylko, po co...

90% rozgrywki zajmuje walka. Nie jest to może zgodne z realiami filmu/książki, jednak po grze komputerowej nie należy oczekiwać niczego innego. **Eks-terminacja wilków, gnomów, minotaurów, olbrzymów i wszelkiego innego talatajstwa to zazwyczaj jedyny sposób, by przejść dalej.** Oczywiście urozmaiceń jest całkiem sporo, ale nie zmienia to faktu, że większość czynności niezwiązanych bezpośrednio z walką wykonujesz pod ostrzałem wrogów. Co bywa bardzo irytujące, ale o tym za chwilę.

Przez Iwłą część gry kierujesz jednym z czwórki rodzeństwa, mając w każdej chwili możliwość przełączania się między nimi. Jako że **każda postać ma specyficzne dla siebie zdolności, pokonanie większości etapów będzie wymagało ich wykorzystania.** Edmund potrafi się wspinać

Gdy zapomnisz o mankamentach, chwilami będziesz się dość dobrze bawił.

na drzewa, Łucja jest najmniejsza, przez co mieści się w wąskich tunelach, Zuzanna, **dojrzała już dziewczynka, ochoczo zabiera się za grę na flecie** i jako jedyna potrafi rzucać śnieżkami, zaś Piotr jest najstarszy i najsilniejszy, więc walkę w zwarciu lepiej pozostawić dla niego.

Do tego dochodzi jeszcze bogaty jak na zręcznościówkę system rozwoju postaci. Monety, które zbierasz na etapach, nie są tylko mało znaczącym dodatkiem. To za nie **kupujesz później zdolności: od dodatkowego zdrowia dla wszystkich bohaterów, poprzez potężniejsze ataki, aż po umiejętności charakterystyczne dla każdego z bohaterów.** Np. Zuzanna, specjalistka od fletu, w niedługim czasie może nauczyć się wyczyniać na nim prawdziwe cuda (na skutek których znajdujących się nieopodal przeciwników ogarnia błoga sennaść). Rozwój postaci jest naprawdę odczuwalny i bardzo pozytywnie wpływa na grywalność tytułu. Ta jednak i tak niestety momentami kuleje.

Przyznam szczerze, że czasem kłamię przy Narnii tak, że całe kompanie zaprawionych w bojach szewców czerwieniłyby się, gdyby przechodziły gdzieś obok. **Dwa elementy w grze są szczególnie irytujące: działania, które musisz wykonać w określonym czasie, oraz brak przejawów myślenia wśród dzieci kierowanych przez komputer.** Najgorszym etapem w całej grze był dla mnie ten, w którym te dwie wady się na siebie nałożyły. Polegał on na tym, by jak najszybciej przemieszczać się Zuzanną pomiędzy dwoma odległymi fragmen-

tami planszy i szyc z łuku do przeciwników (Zuzka jest początkowo jedyną postacią, która potrafi skutecznie atakować na dystans). Nie byłoby to może szczególnie trudne, gdyby skretyniale rodzeństwo pilnowało pleców dziewczyny. Ale gdzie tam – dzieciaki wolą się przyglądać bezsensownie, jak maskary z piekła rodem dziurawią siostrę pikami.

Całe szczęście, że bohaterowie, którymi aktualnie nie kierujesz, nie tracą energii – mogą być okładani przez przeciwników, ale nie robi to na nich najmniejszego wrażenia. Ich obecność byłaby więc całkowicie zbędna, ale na szczęście istnieje jeszcze coś takiego jak tryb co-op, który pozwala przejąć kontrolę nad inną postacią koleżance/koledze. O dziwo, jest to możliwe nawet na jednej klawiaturze, choć

raczej nie można mówić o komforcie grania, jeśli nie dysponujesz padem. Opowieści z Narnii to typowa konsolówka, przeniesiona na PC z całym dobrodziejstwem inwentarza.

Gdy jednak zapomnisz o mankamentach, chwilami będziesz się dość dobrze bawił. Walka, mimo iż dość chaotyczna, wygląda całkiem niezłe, a wraz z kolejnymi wyuczonymi atakami (uzyskiwanymi przez jednoczesne naciśnięcie kilku przycisków) staje się coraz efektywniejsza i przyjemniejsza. **Nie zabraknie też oczywiście wielu pojedynków z bośkami, omijania przeszkód podczas spływu rzeką, a nawet... etapu skradankowego!** Za próby różnicowania należy się twórcom duży sok marchewkowy.

Stop! Jeszcze go im nie wręczaj, bo w sumie jednak nie zasłużyli. Grę możesz przejść w dwa wieczory (o ile przebrniesz przez 2-3 naprawdę upierdliwe momenty), a jeśli grasz z kimś, to nawet w jeden. **Niektóre etapy są zresztą tak krótkie, że zdaje się, iż zostały dodane na siłę, by tylko jakoś połączyć dwa duże fragmenty filmu.** Oczywiście, jak przystało na zręcznościówkę, po poziomach autorzy pokrywali dziesiątki drobniaków. Wraz z ich odnajdywaniem zwiększa się postęp procentowy w grze, co odblokowuje dodatkowe materiały. Na początek mamy tu relacje z nagrywania ścieżek dźwiękowych, później dochodzą bonusowe etapy, filmik o powstawaniu gry itp.

Opowieści z Narnii są prawie całkowicie zloka-

lizowane (poza wspomnianymi wyżej filmikami). Wszystkie napisy są po polsku, rodzimy język usłyszysz też w wielu fragmentach kinowego przeboju. Jest to oryginalny polski dubbing, o którego poziomie wypowiadać się nie będę – nie odstaje on w każdym razie od tego, co słycać w kinie w produkcjach dla najmłodszych. W ogóle, **jeśli nie widziałeś jeszcze filmu i nie chcesz poznawać zakończenia, lepiej trzymaj się od gry z daleka, gdyż później w kinie będziesz się raczej nudził.**

Kilka ciepłych słów należy się Narnii za oprawę. Dźwięk stoi na dość wysokim poziomie, a muzyka pasuje do tego, co dzieje się na ekranie. Graficznie również jest bardzo dobrze, zwłaszcza gdy obserwujesz akcję z dość dużej odległości. Niestety przejścia pomiędzy fragmentami filmu a tym, co generuje gra, pokazują tylko, jak długa jest jeszcze droga PeCetów do osiągnięcia naprawdę fotorealistycznej grafiki. **Same lokacje, najczęściej zimowe, wyglądają jednak pierwszorzędnie i znakomicie budują klimat.**



Pomimo wszystkich zalet, Narnii jednak nie mogę z czystym sumieniem polecić. W kilku miejscach zabrakło ostatecznego szlif, gra jest bardzo liniowa (jak by mogło być inaczej, skoro postacie nie mogą przeskoczyć najprostszej przeszkody?) i zdecydowanie zbyt szybko się kończy. Ale jeśli lubisz „Opowieści z Narnii”, grę kupuj w ciemno – dla samych przerywników warto mieć ją w kolekcji.

Opowieści z Narnii: Lew, Czarownica i Stara Szafa

Producent: Buena Vista Games Dystrybutor PL: CD Projekt

<http://www.narniathegame.com/>

cena 99,90

Multiplayer: co-op

Gatunek: zręcznościowa

Wymagania: procesor 1,5 GHz, 256 MB RAM, grafika 64 MB

grafika • wiele fragmentów filmu • ciekawy system rozwoju

skretyniale AI • irytujące zadania na czas • sterowanie • na dwa wieczory

W sumie jedna z ciekawszych egranzacji, niestety pozbawiona ostatecznego szlif. Polecam raczej tylko fanom Narnii.

GRYWALNOŚĆ 3+

GRAFIKA 4+

DŹWIEK 4+

4- ocena

Lepiej być drugoplanowcem w San Andreas niż bohaterem w Crime Life...

Crime Life to przestroga dla wszystkich małaotów – pokazuje, jak bardzo nie warto wchodzić na ścieżkę gangsterskiego życia.

CRIME LIFE

Bohaterem Crime Life jest Tre, młodziak z gangu The Outlawz. Jego banda straciła kontrolę nad sporą częścią terytorium opanowanego przez zorganizowane grupy przestępcze, Tre musi więc tchnąć w swoich ziomali nowego ducha walki. The Outlawz działają w mieście podzielonym na cztery dzielnice, między którymi możesz przemieszczać się przy użyciu metra. **Część miasta to terytorium gangów, tu obowiązuje też podział na strefy wpływów** – kilka przecznic może być kontrolowanych przez gang Headhunterz, kolejnych kilka może być rządzonych przez Jamajczyków z KYC, jeszcze inny kwartał to twoje ulice. Wchodząc na terytorium obcego gangu, musisz liczyć się z tym, że spotkasz tam jego członków, którzy będą godnie reprezentować swoje barwy – **z bejsbolem, kosą albo kijem bilardowym w łapie.**

Główny element grywalności Crime Life to właśnie starcia z konkurencyjnymi gangami. Zabawę **zaczynasz w pojedynkę, a gdy zdobędziesz szacunek, dołączają do ciebie kolejni ziomkowie**, którzy wszędzie biegają za tobą, możesz im też wydawać proste polecenia (do ataku, osłaniajcie mnie itd.). To jednak niepotrzebne, bo każda potyczka i tak sprowadza się do nie tylko prostej, ale i prostackiej naparzanek, w trakcie której walisz bezmyślnie

Aż trudno uwierzyć, ile jest w Crime Life błędów i absurdów.

w dwa-trzy klawisze. **System walki przewiduje ciosy specjalne, kombosy, rzuty**, ale podczas rozgrywki tej finezji w ogóle nie czuć. Wygrasz, jeśli będziesz wystarczająco szybko i mocno walił w przyciski myszki (odradzam) lub pada (też odradzam – w ogóle grać w Crime Life – ale przynajmniej jest wygodniej). Jedyną atrakcją są ciosy specjalne, którymi możesz wykończyć osłabionego przeciwnika (nad jego głową wisi wtedy ikonka z czaszką) – są pomyślowe, nawet niezłe animowane, tylko przesadnie brutalne.

Choć po ulicach jeżdżą auta, możesz je tylko zniszczyć (waląc pięścią), tak że o przejażdżce zapomnij od razu. Miasto, w którym toczy się zabawa, jest nawet rozległe, ale poza zadaniami związanymi z fabułą, nie ma tu żadnych misji dodatkowych. Mimo to zdarza się, że nie do końca wiadomo, co właściwie masz zrobić, a wtedy pałetasz się po ulicach bez celu i sensu, aż przypadkiem trafisz na rozwiązanie. **Kiedy zwrócisz uwagę stróżów prawa, musisz... zabić (!!!) określoną liczbę policjantów**, by dali ci spokój.

Nie wiadomo, czy śmiać się, czy płakać, opisując oprawę audiowizualną tej superprodukcji. Grafika wygląda jak w grach – słowo! – sprzed 3-4 lat, co najmniej generację wstecz w stosunku do tego, do czego przyzwyczaili nas najnowsze tytuły. A muzyka... W grze pojawiają się członkowie zespołu D-12 (ziomale Eminema), jest też... jeden ich utwór. Reszta to kawałki nikomu nieznanym wykonawców m.in. z Niemiec. Hip-hop z Europy, w grze o czarnych gangsta z USA! To nie żarty...

Krótko: nie grać, nie kupować, nawet nie ściągać z torrentów. Szkoda czasu.

Crime Life: Gang Wars

Producent: Hothouse Creations
Dystrybutor PL: brak

<http://www.konami-crimelife.com/>

Multiplayer: nie
Getunek: akcja

Wymagania: procesor 1,2 GHz, 256 MB RAM, grafika 32 MB

Właściwie nie stwierdzono
zasadniczo wszystko

Gra dużo poniżej wszelkich, nawet najbardziej pesymistycznych oczekiwań. I to jest firmowane przez Konami?

GRYwalność 1
GRAFIKA 2
DŹWIEK 2

2-
OCENA



Skacz, skacz jak Adam Małysz!



Pierwsza zasada posterunkowego – nie wychodzić z fury, póki trwa wojna gangów!

LAND OF THE DEAD

ROAD TO FIDDLER'S GREEN

Niektórzy sądzą, że inwazja zombi będzie karą za wszystkie grzechy ludzkie. Czy wiesz, jak się bronić przed nieumarłymi?



Kiedys w odwiedziny w szpitalu przynosiło się pomarańcze...



Sprawy wzięte w swoje ręce...



Nie trać głowy, koleś!

Ziemia żywych trupów

„Land of the Dead” („Ziemia żywych trupów”) to kolejny film gore według scenariusza **George'a A. Romero** – mistrza tego gatunku. To „dzieło” przedstawia historię świata, który został całkowicie opanowany przez trupy. Ci, którzy jakimś cudem przetrwali, przemienili jedno z miast w fortecę. Nikt wówczas nie spodziewał się jednak, że zombi zaczną kombinować swoimi zgniłymi mózdkami i przedostaną się przez barykady. Zaskoczeni mieszkańcy chowają się w najwyższym budynku, oczekując nadejścia tysięcy nieumarłych. Niestety – w porównaniu z pierwszymi produkcjami Romero „Ziemia żywych trupów” to wyjątkowo słaby film.



Kiedy nastanie tak wyjątkowa sytuacja, najpierw możesz spróbować się obudzić. Jeżeli to się nie uda, poszukaj ręką pilota do telewizora i wyłącz go. Gdy i ta próba zawiedzie, naciśnij jednocześnie [Alt] i [F4]. Właśnie **ta kombinacja klawiszy natychmiastowo wyłączy jedną z najnudniejszych gier w historii gatunku FPS.**

Na beznadziejność Land of the Dead złożyło się kilka czynników, które całkowicie odebrały mi ochotę do gry. Przede wszystkim: nie wiadomo, o co w grze chodzi. Intro trwa niespełna 30 sekund i przedstawia pomieszczenie na najwyższym piętrze jakiegoś biurowca, w którym stoi farmer i pyta: chcesz wiedzieć, jak się tu dostałem? Cięcie. W ujęciu następnym kamera zbliża się do okna wiejskiej chałupy, w którym stoi ten sam człowiek. Koniec intro. **Chwilę potem biegalem jak poparzony, szukając strzelby, bo do domu zaczęły wdzierać się zombi. Pasjonujące.**

Za drugi przykład słabości tej gry niech posłuży totalna głupota nieumarłych, które mają problem ze zorientowaniem się w sytuacji, nawet gdy jesteś tuż obok nich. Bywa, że nie reagują zupełnie na strzały z dystansu, nie możesz ich zabić, kiedy trwa animacja ruchu (np. wstawania z ziemi), **częściej umierają od postrzału w nogi niż w głowę** i do tego w pojedynkę nie stanowią żadnego zagrożenia. Inna sprawa, że każde uderzenie takiej pokraki zabiera sporo życia. Generalnie po pięciu ciosach możesz przybijać piątkę z nowymi znajomymi... żywymi trupami.

Gra jest okropnie liniowa i do bólu zaskryptowana. Co chwila natrafiasz na miejsca, w których musisz wykonać określone czynności, by przejść dalej. W jednym z przypadków była to konieczność wystrzelania wszystkich nabożów z magazynku, innym razem otworzenie drzwi, co powodowało,

że zza zasłony raczyły wyjść zombiaki. Kiedy natomiast drzwi rozwalilem z karabinu, truposze się nie pojawiły! Takich **bugów w Land of the Dead jest zatrzęsienie.**

Również bohaterski farmer okazał się nie do końca rozwinięty i sprawny fizycznie. Akurat w przypadku tej gry nie powinno to być zaskoczeniem, ale... Aż

Bohater gry nie jest całkiem rozwinięty i sprawny fizycznie. Ale w przypadku tej produkcji nie powinno to być zaskoczeniem...

przykro pisać, ale koleś jest niemową. Poza tym nie umie zerwać łańcucha z bramy za pomocą tomu, **celność jego strzałów pozostawia wiele do życzenia, biedaczysko nie potrafi też wskoczyć na maskę samochodu!** Biorąc pod uwagę jego niedorozwój psychomotoryczny, aż ciężko uwierzyć,

że tak świetnie sobie radzi w świecie opanowanym przez nie-do-końca-zmarłych. A może to moja zasługa, he?

Gra wyklada się również pod względem graficznym. Ściany zdobią bitmapy o wyjątkowo niskiej rozdzielczości, ogień przypomina... „coś-pomarańczowego-ale-lepiej-nie-pytaj-co”, a postacie składają się z przysłowiowych „trzech polygonów na krzyż”. **To, co widać dookoła, z trudem można nazwać elementami otoczenia** – wszystko jest rozmazane, brudne i ubogie (pod każdym względem). Dźwiękowo wcale nie jest lepiej.

Prawdę mówiąc, Land of the Dead nawet nie straszy. Brakuje mu klimatu, który charakteryzuje survival horrory, oferuje najbardziej debilny z możliwych sposób na zabawę, a do tego nie niesie ze sobą żadnych emocji. Dlatego odradzam tę grę każdemu, kto ceni swój czas i nerwy – chyba że... bardzo lubi zombiaki.



To się nazywa patologia w rodzinie.

2/40



Hej, szminka ci się rozmazała.

2/28

Land of the Dead

Producent: Brainbox Games Dystrybutor PL: brak

<http://www.landofthedeadeadgame.com/>

cena **Multiplayer:** tak

Gatunek: FPS

Wymagania: procesor 1 GHz, 256 MB RAM, grafika 64 MB

można ją szybko odinstalować

prawie całość?

Beznadzieja w pełnej krasie. Instaluj tylko wtedy, kiedy naprawdę nie masz w co grać.

GRYwalność 2

GRAFIKA 3

DŹWIEK 3

2+ ocena

BREAKQuest

Wydaje ci się, że niewiele można wymyślić w grze, która polega na niszczeniu muru za pomocą małej piłeczki? Zagraj w BreakQuest!

Gra jest wariacją na temat jednego z najstarszych tytułów w historii gier – Arkanoida. I choć pomysł nie jest nowy, wykonanie odstaje od dzisiejszych standardów graficzno-dźwiękowych, to jak raz siądziesz do zabawy, patrz lepiej uważnie na zegarek. **Może się zdarzyć, że przechodząc „jeszcze jedną planszę”, stwierdzisz, że chyba przegapiłeś wieczorny film... bo już świta!**

Wcale nie przesadzam – BreakQuest wciąż gra jak mało co. **Choć gra jest niepozorna, zwyczajnie nie można się od niej oderwać.** Najlepiej to poznać



I'm destroying in the rain...

po zachowaniu ludzi obserwujących twoje poczynania. Na początku podchodzą do BreakQuesta sceptycznie, ale gdy sami wezmą myszkę w dłoń (tak najwygodniej

Choć gra jest mała i niepozorna, zwyczajnie nie można się od niej oderwać.

jest sterować „statkiem kosmicznym”, który odbija piłeczkę), może się zdarzyć, że potrzebny będzie łom, by ich od niej oderwać. No, może odrobinę przesadzam.

Gra oferuje dwa tryby zabawy: Quest i Arcade. Ten pierwszy to oczywiście podstawa – po wyborze poziomu trudności (spośród trzech) przechodząc jedną planszę, odblokowujesz następną. **W sumie jest ich sto, a wykorzystane na nich pomysły powtarzają się zaskakująco rzadko.** Czasem trzeba trafić w określoną płytkę, innym razem należy zmienić jej kolor tak, by pasowała do szeregu, najczę-



Szał destrukcji i żadnej krwi. Możesz bez obaw grać z mamą.

ciej jednak chodzi o prostą destrukcję. W tej też pomaga cały szereg bonusów, jak karabiny, płonąca kula, multiballe itp. Polecam!

BreakQuest

Producent: Nuriun Games Dystrybutor PL: City Interactive

<http://www.nuriun.com/>

cena **Multiplayer:** nie

Gatunek: zręcznościowa

Wymagania: procesor 300 MHz, 32 MB RAM

Plusy:

- szalona grywalność • zróżnicowanie plansz
- możliwość ingerowania w ustawienia fizyki w trybie Arcade

Minusy:

- trójwymiarowa grafika byłaby ładniejsza
- kiedyś się kończy

Idealna na prezent dla młodszego brata. Kup mu, po czym nie dopuść go do komputera, zanim nie skończysz!

GRYwalność 5+ **GRAFIKA** 3 **DŹWIEK** 3 **OCEŃA** 5+

Autor: Teutates

Makijaż odmładzający.

TrackMania Original

Stara miłość nie rdzewieje! Ukochana tysięcy graczy – Trackmania – doczekała się remake'u!

Kilka miesięcy temu gościliśmy na PeCetach nową Trackmanię, z podtytułem Sunrise. Twórcy gry z firmy Nadeo stwierdzili, że przy okazji warto przypomnieć pierwowzór. **Wzięto więc starą wersję, przerzucono ją na nowy silnik, dodano nowe tryby** – i tak powstała Trackmania na miarę 2006 roku.

Może nie pod względem graficznym, bo **Trackmania Original wygląda jednak nieco gorzej niż Sunrise, ale to nie ma większego znaczenia.** W tej grze liczą się przede wszystkim szalone trasy, niesamowita prędkość i ciekawe tryby zabawy. Tu mamy ich pięć: race, puzzle, platform, stunts i survival



Że jak? Droga się kończy? A czy to jakiś problem?!

Target: 10
Best: 999

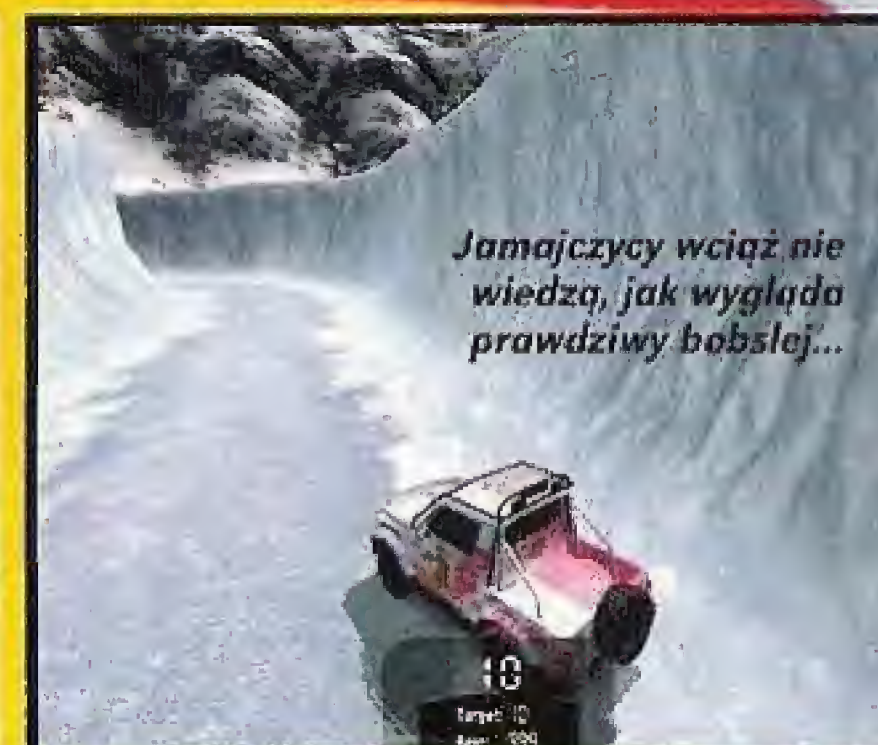


Projekt już jest gotowy, czas go sprawdzić!

Szalone trasy, niesamowita prędkość i ciekawe tryby zabawy.

(dwóch ostatnich w oryginale nie było). Do tego dochodzą jeszcze bogate możliwości kreowania torów i zadań oraz, nade wszystko, możliwość skorzystania z przebogatego zasobów internautów. Autorzy szacują, że z sieci można ściągnąć ponad 20 tysięcy nowych torów, a liczba ta stale rośnie.

Nawet jednak jeśli nie masz podłączenia do netu, czeka cię świetna zabawa na 150 trasach przygotowanych przez twórców. Na pewno też świetnie będziesz się bawił w moim ulubionym trybie – puzzle, w którym musisz tak ułożyć trasę, by przejechać między wyznaczonymi punktami w jak najkrótszym czasie. Niesamo-



Jamajczycy wciąż nie wiedzą, jak wygląda prawdziwy bobslej...

wita grywalność sprawi, że nie będziesz chciał się oderwać od komputera przez długi czas. **Nie ma drugiej tak zróżnicowanej i sympatycznej zręcznościowej ścigalce na PC.** Konsolewcy mają czego zazdrościć!

Trackmania Original

Producent: NADEO Dystrybutor PL: Techland

<http://www.trackmania.com/indexUk.php>

cena 49,90 **Multiplayer:** społeczność w sieci

Gatunek: ścigalka

Wymagania: procesor 450 MHz, 64 MB RAM, grafika 16 MB

Plusy:

- stara, dobra grywalność • tryby z Sunrise
- nie nigdy się nie kończy

Minusy:

- grafika jednak gorsza niż w Sunrise

Stara, kultowa już Trackmania po wizualnym tuningu, z dodanymi dwoma trybami. Nigdy się nie znudzi.

GRYwalność 5 **GRAFIKA** 3+ **DŹWIEK** 3+ **OCEŃA** 4+

Autor: Che Collada

X1000

Nowa generacja Radeonów

Wojna producentów kart graficznych trwa nadal i nie wskazuje na to, by szybko miała się skończyć.

Pod koniec minionego roku kanadyjska firma ATI zaprezentowała nową rodzinę kart graficznych X1000. **W zamierzeniach producenta ma ona zastąpić udaną serię X800** i godnie rywalizować z największym wrogiem, czyli konkurencyjnymi modelami NVIDIA GeForce 6/7. Nowe karty obu koncernów są wciąż dość drogie, poza zasięgiem większości graczy, jest więc jeszcze czas, by wybrać technologię, na którą warto będzie postawić w przyszłości.

Na długo **przed premierą nowej generacji Radeonów dużo mówiło się o budowie tych kart.** Według spekulacji nowe cacka ATI miały być wyposażone nawet w 32 potoki renderowania, a także posiadać wysokie taktowanie rdzenia, sięgające nawet wartości 1 GHz. **Niestety produkt, który ostatecznie trafił na rynek, odbiega znacznie od tych oczekiwań.** ATI zaoferowało szesnaście potoków renderowania, co w zestawieniu z dwudziestoma czterema w najnowszych

kartach NVIDIA nie jest imponujące. Kanadyjczycy zapewniają jednak, że liczba potoków renderowania to nie wszystko. Ważne jest przede wszystkim ich prawidłowe wykorzystanie. A pod tym względem Radeony z serii X1000 mają być lepsze niż karty GeForce.

Aby zwiększyć moc swoich układów, **ATI wkroczyło w nową, 90-nanometrową technologię produkcji.** NVIDIA do tej pory nie zdecydowała się na tak ambitne, ale i ryzykowne, posunięcie. Dzięki zastosowaniu nowej technologii Radeony wydzielają mniejsze ilości ciepła i osiągają wysokie taktowania. Podstawową moc kart zwiększyć ma także minimalizacja czasu, w którym chip graficzny pozostaje w trakcie pracy bezużyteczny - osiągnięto to poprzez optymalizację zarządzania zadaniami, a dzięki temu przez skrócenie wszelakich opóźnień.

Znaczący wpływ na wydajność nowych kart ATI ma także zmieniiony podsystem pamięci. Postanowiono zastosować jak najszybsze kości RAM. Poza tym nowa, okrężna szyna danych

To właśnie dzięki takim układom F.E.A.R. czy Quake 4 wyglądają tak dobrze...



Jeśli byłeś grzeczny, znalazłeś to чудо pod choinką.

pozwala na prowadzenie wydajnego transferu pomiędzy pamięcią a tymi elementami układu, które pobierają z niej informacje. Także **optymalny rozkład komponentów na płycie karty pozwala na skrócenie i uproszczenie przebiegu przewodów** oraz zmniejszenie zakłóceń przy wysokim taktowaniu zegara. Programowalna logika cykli odczytu i zapisu dodatkowo zwiększa efektywną przepustowość pamięci.

Rodzina X1000 podzielona została na trzy serie kart: X1800, X1600 oraz X1300. Przeznaczono je wyłącznie pod interfejs PCI-Express, producent nie planuje produkcji układów pod AGP. Wszystkie modele wchodzące w skład rodziny posiadają te same możliwości renderowania obrazu i wspomaganie kodowania oraz dekodowania wideo. Karty różnią się jedynie wydajnością, systemami chłodzenia oraz chipami, na których zostały oparte.

	X1300 HyperMemory	X1300	X1300 PRO	X1600 PRO	X1600 XT	X1800 XL	X1800 XT
Nazwa kodowa GPU		RV515		RV530		R520	
Technologia wykonania		90 nm		90 nm		90 nm	
Liczba procesorów vertex		2		5		8	
Liczba potoków renderujących		4		12		16	
Maksymalna liczba wątków		128		128		512	
Zegar GPU	450 MHz	450 MHz	600 MHz	500 MHz	590 MHz	500 MHz	625 MHz
Zegar pamięci DDR	500 MHz	250 MHz	400 MHz	340 MHz	690 MHz	500 MHz	750 MHz
Szyna do pamięci	64-bitowa	128-bitowa	128-bitowa	128-bitowa	128-bitowa	256-bitowa	256-bitowa
Ring Bus		brak		2 x 128-bit		2 x 256-bit	

Testy

Testy karty Radeon X1800 XT przeprowadziliśmy na komputerze opartym na procesorze INTEL Pentium 4 EE 3,46 GHz oraz płycie głównej ASUS P5ND2-SLI Deluxe i pamięci 2 GB DDR2 Corsair 720 MHz. Nowy Radeon z serii 1800 to karta bardzo wydajna. Model ten często bije na głowę GeForce 7800 GTX. Jedynie zwyczajowo w grze Doom 3 karty ATI radzą sobie gorzej. ATI przygotowało świetny, godny polecenia produkt, dla którego jedynym rywalem jest GeForce 7800 GTX w wersji 512 MB. Jednak cena tego modelu NVIDIA wynosi aż 3200 zł, przez co jego zakup jest nieopłacalny.



Model karty	3DMark 2005	3DMark 2003	Doom 3 1024 x 768 4/16 (fps)	Doom 3 1280 x 1024 4/16 (fps)	Splinter Cell: Chaos Theory 1024 x 768 Shader Model 3.0 (fps)	Splinter Cell: Chaos Theory 1280 x 1024 Shader Model 3.0 (fps)
X1800 XT	8462	17144	79	58	89	64
7800 GTX	7226	16393	96	69	81	57
7800 GT	6696	14879	82	62	68	47
6800 Ultra	6384	13267	75	54	57	39
X850 XT PE	5618	13173	69	49	55 (SM 2.0)	37



X 1000 dla każdego

NOWOŚCI TECHNICZNE

Największa nowość techniczna w serii X1000 to pełna zgodność z DirectX 9.0c i technologią Shader Model 3.0. Pozwala to cieszyć się wszystkimi najnowszymi efektami graficznymi z HDR włącznie. Unikalna **cecha kart ATI, dająca przewagę nad produktami NVIDIA, to możliwość uaktywnienia wygładzania krawędzi wraz z HDR**. Do tej pory było to niemożliwe na jakiegokolwiek domowej karcie graficznej. ATI proponuje także GPU z możliwością 128-bitowego, zmiennoprzecinkowego renderowania. Ma to według ATI duże znaczenie, szczególnie przy renderingu w trybie HDR (High Dynamic Range). Operacja cieniowania (piksela lub wierzchołka) może zostać wykonana w 128-bitowym formacie danych, przy 32 bitach na kanał. Przy wielokrotnych rozgałęzieniach i pętlach uproszczenia w obliczeniach skutkiem są często widoczne błędy w wyświetlaniu grafiki na starszych kartach, oferujących maksymalnie 16 bitów na kanał. 128-bitowy format danych pozwala je wyeliminować. Również rewelacyjnie prezentuje się nowa technika mapowania powierzchni o nazwie Parallax Occlusion Mapping. Dzięki niej niezwykle realistycznie wygląda kostka brukowa czy cegły w murze. Niestety, jak zwykle w takich przypadkach, gry korzystające z nowych technik renderowania pojawią się dopiero za kilka miesięcy. Może do tej pory ceny kart spadną do rozsądnego poziomu...

LEPSZY OBRAZ

Poza nowościami technicznymi ATI **zadbało także o poprawę jakości obrazu**. Najważniejszy dodatek to nowa metoda wygładzania krawędzi z przeźroczystością. W działaniu „Adaptive Antialiasing” oferuje to samo, co „Transparency Antialiasing” znany posiadaczom kart GeForce 7, czyli wygląda postrzępione krawędzie takich obiektów jak siatki, trawa czy liście na drzewach. Poza tym karty X1000 oferują udoskonalone metody filtrowania anizotropowego tekstur. Liczba próbek wymaganych dla każdego piksela jest obliczana dokładniej. Rezultatem jest jeszcze większa ostrość tekstur przy niższym stopniu użycia procesora graficznego. Filtrowanie trójliniowe także zostało lepiej dopracowane, dzięki czemu przejścia pomiędzy kolejnymi poziomami tekstur będą jeszcze mniej widoczne dla ludzkiego oka.

COŚ DLA KINOMANA

Karty ATI potrafią zająć się także obróbką i wspomaganie obrazu wideo. **Szereg nowych funkcji został zintegrowany w platformę Avivo dostępną na każdej karcie z serii X1000**. Avivo ma za zadanie dostarczyć użytkownikowi jak najlepszych wrażeń podczas oglądania filmów we wszystkich możliwych formatach. Tym sposobem Radeony z serii X1000 niewątpliwie znajdą swoje zastosowanie w komputerach typu HTPC (Home-Theatre PC). Avivo przejmuje strumień kodowania i dekodowania wideo. Wspomaga dekodowanie tak wymagających sprzętowo formatów, jak chociażby H.264, z którym do tej pory miały problemy nawet dobrze wyposażone komputery. Technologia Avivo oferuje również bardzo zaawansowane opcje post-processingu, jak np. wyeliminowanie przepływu obrazu, 3D comb filter czy automatyczną korekcję kolorów.

System Avivo,
zaimplementowany
w każdej karcie
z serii X1000...



Seria X1800 to najwydajniejsze karty, przeznaczone dla zaawansowanych graczy. Konkurują z GeForce 7800 GT i GTX. Oparto je na procesorze graficznym R520, który posiada wbudowany koder telewizyjny o nazwie Xilleon. Wspierają one sprzętową akcelerację kodowania H.264 oraz obsługę CrossFire.

Jest to odpowiednik technologii NVIDIA SLI, pozwalający łączyć ze sobą dwie karty graficzne. Cechą szczególną chipu R520 jest nowy kontroler pamięci z 512-bitową szyną wewnętrzną, zewnętrzna ma jednak nadal jedynie 256-bitów. Radeon X1800 posiada 16 „potoków” renderujących i 8 jednostek vertex shader. Słabszy model XL kosztuje około 1800 zł, za najszybszego XT przyjdzie zapłacić 2300 zł.

Seria X1600 to z kolei karty przeznaczone dla graczy szukających dość wydajnej karty w rozsądnej cenie – od 650 do 850 zł. Serce X1600 stanowi procesor graficzny RV530. Ma te same cechy co 520, z tą różnicą, że dysponuje tylko dwunastoma potokami renderowania i pięcioma jednostkami vertex shader. Poza tym X1600 operuje na mniej wydajnej szynie pamięci (256-bit wewnętrznie i tylko 128-bit zewnętrznie). Cechą szczególną wszystkich modeli X1600 jest bardzo niski pobór energii, rzędu 40 W. Niestety, ze względu na zastosowanie tylko czterech jednostek ROP, nie są to karty zbyt wydajne.

Karty należące do serii **X1300 to modele przeznaczone dla osób, które grają bardzo rzadko lub w ogóle**. Załedwie cztery potoki renderowania i dwie jednostki vertex shader nie oferują zbyt wysokiej wydajności. Mimo to, X1300 zachował inne cechy swoich starszych braci. Czyli wysoką jakość obrazu oraz sprzętowe wspomaganie kodowania i dekodowania obrazu wideo. Seria X1300 oparta jest na chipie RV515. Jego główna cecha to hardware'owa akceleracja kodowania wysokiej jakości trybu kompresji o nazwie H.264 i obsługa HDCP dostępna dzięki ATI Avivo. Ceny kart z serii X1300 wahają się w granicach od 400 do 500 zł.

...dzięki własnym procedurom
dekodowania i zaawansowanym
efektom post-processingu...



...zapewnia
rewelacyjną
jakość obrazu,
widoczną
szczególnie
w filmach.



7164 **konkurs SMS**



Nie pozwól się przestraszyć i wygraj doskonały film grozy „Alone in the Dark”

DO WYGRANIA
aż pięć egzemplarzy
w wersji DVD!

Aby wygrać, wybierz jedną, właściwą odpowiedź!

Czy „Alone in the Dark” należy rozumieć jako:

- A. Kevin sam w domu
- B. Alek nie lubi Darka
- C. Samotny w mroku

Odpowiedź wpisz według schematu: **CL.BB.X**, gdzie X to prawidłowa odpowiedź na pytanie konkursowe (A, B lub C)

i wyślij SMS-em pod numer **7164**!
Koszt wysłania SMS-a to 1,22 zł brutto (1 zł netto).
Na zgłoszenia czekamy do 15 lutego 2006 r.

Fundatorem nagrody jest Monolith Films.

Cowon iAudio F1

Nowym model Cowon iAudio nieprzypadkowo został nazwany F1. Bryła odtwarzacza stylizowana jest na bolid Formuły 1. Fanom motoryzacji na pewno spodoba się ten pomysł. Również menu urządzenia i potencjometry nawiązują do F1 (np. przypominające samochodowe zegary wskaźniki głośności obu kanałów czy dwie rury wydechowe bolidu – gniazdo słuchawkowe oraz port USB).

Z odtwarzaniem MP3 oraz innych dostępnych formatów sprzęt nie ma najmniejszych problemów. Urządzenie posiada również **dyktafon, który jednak pozostawia wiele do życzenia** – jakość nagrań jest po prostu kiepska. Za to wbudowane radio działa bez zarzutu.

Urządzenie komunikuje się z użytkownikiem za pomocą 4-liniowego wyświetlacza OLED (szyba bolidu). Nawigacja odbywa się dzięki zintegrowanym w jednym panelu przyci-

skom oraz joystickowi. Ten ostatni działa dość nieprecyzyjnie.

Użytkownik ma do dyspozycji 5-pasmowy equalizer oraz sześć gotowych ustawień. Ciekawostką jest obsługa efektów BBE, Mach3Bass, MP Enhance, 3D Surround (to m.in. dźwięk przestrzenny, ulepszony bas). Niestety **przeciętne słuchawki F1 nie pozwalają się w pełni cieszyć z tych efektów.**



Oprogramowanie dostarczone wraz z F1 zawiera m.in. aplikację JetShell, która posiada takie opcje, jak zarządzanie utworami, listami odtwarzania, ripowanie CD. Jest też intere-

skujący programik JetLogo, który umożliwia zaprojektowanie (w komputerze) i przesłanie do odtwarzacza własnego, animowanego logo. **Cowon iAudio F1 nie różni się wiele od swoich, opisywanych już przez nas poprzedników.** Właściwie jedyną poważną zmianą dotyczy nietypowego wyglądu odtwarzacza. Czy warto za to płacić ekstra?

Cowon iAudio F1

Producent: **iAudio**
<http://www.iaudio.com/>
Dystrybutor w Polsce: **iAudio**
<http://www.iaudio.pl/>

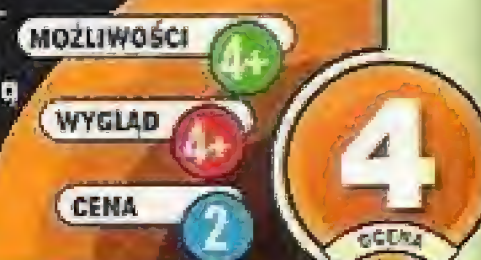
😊 wysoka jakość dźwięku • niewielkie gabaryty • dobre i wygodne menu • bardzo wyraźny wyświetlacz • interesująca, oryginalna stylistyka

😞 wygórowana cena • przeciętny dyktafon • przeciętnej jakości słuchawki • brak instrukcji PL • nieprecyzyjne działanie joysticka

Dane techniczne cena dystrybutora 512 Mb 699,00 zł 849,00 zł
cena w sieci 512 Mb 602,00 zł 757,00 zł

- do 18 godzin działania, akumulator jonowo-polimerowy
- odtwarza: MP3, OGG, WMA, ASF, WAV
- obsługa tagów ID3v2, ID3v1
- ustawianie prędkości przewijania tekstu oraz czasu działania podświetlenia
- pamięć wbudowana: 512 Mb lub 1 GB
- equalizer (normal, rock, pop, jazz, classic, vocal, użytkownika)
- złącze: USB 2.0
- obsługa BBE, Mach3Bass, MP Enhance, 3D Surround
- funkcja zegarka
- pasmo przenoszenia: 20 Hz - 20 KHz
- wyświetlacz: 128 x 64 pikseli, 4-liniowy, dwukolorowy OLED
- masa z baterią: 34 g
- wymiary 74 x 25 x 18 mm

Lekki i niewielki, oryginalny odtwarzacz MP3. Spore możliwości stawiają go wśród liderów, ale bardzo wysoka cena praktycznie wyklucza z czołówek stawki.



Z-Cyber Zling Karla

Chiński Zling koncentrował się dotychczas na małych, tanich modelach przenośnych playerów MP3. Pozazdrościł chyba jednak dominacji iPod'a z Apple, nowych i udanych urządzeń z Creative i iRiver.

Zling Karla oferuje twardy dysk o pojemności 5 GB, który może posłużyć ci do przechowywania i kopiowania danych oraz oczywiście do gromadzenia i słuchania muzyki w formacie MP3 (oraz WMA). Ciekawe, że niezbyt duży, kolorowy wyświetlacz Karli (1.5", 128 x 128, 65 tysięcy kolorów) pozwala również na przeglądanie plików JPEG, a nawet oglądanie filmów w formacie MPEG-4. Na płycie CD dołączonej do zestawu znajduje się użyteczny program VirtualDub, który umożliwi ci skompresowanie plików AVI do MPEG-4. **Niestety, filmy wyświetlane są z prędkością 12 klatek na sekundę i jest to na pewno za mało** (widać brzydkie przeskoki).

Litowa bateria zastosowana w odtwarzaczu ma pojemność 650 mAh, co wystarczyło mi na ok. 7 godzin słuchania muzyki (czas działania jest uzależniony od odtwarzanych mediów i wielu innych czynników, ale maksymalnie wynosi 18 h). Szkoda, że ładowa-

nie baterii do maksimum trwa aż dwie godziny. Trochę długo.

Radio Karli działa bez zarzutu, niestety dyktafon nie uzyskał już tak dobrej oceny, przede wszystkim ze względu na nie najlepszy mikrofon. Z kolei jakość odtwarzanego dźwięku jest poprawna, ale słuchawki są kiepskiej jakości. Jeśli jednak będziesz chciał je zmienić, będziesz musiał zastoso-



Z-Cyber Zling Karla

Producent: **Z-Cyber**
<http://www.z-cyber.net/>
Dystrybutor w Polsce: **Megabyte**
<http://www.megabyte.com.pl/>

😊 dobry equalizer • lekka i wytrzymała konstrukcja • opcja DRM 10 • duży, szybki dysk • bardzo dobre radio z możliwością zapisania 30 stacji • przemyślane i wygodne menu • pokrowiec (z materiału)

😞 kolorowy wyświetlacz są błędy • gumowa zaślepka gniazda mini-USB wydaje się zbyt delikatna • nietypowe gniazdo słuchawkowe • kiepskiej jakości słuchawki, za krótki kabel • przeciętny dyktafon • brak instrukcji po polsku

Dane techniczne cena dystrybutora 596,00 zł

- do 18 godzin działania, akumulator Li 650 mAh
- odtwarza: MP3, WMA, JPEG, MPEG-4
- ID3 tag
- DRM 10
- pamięć wbudowana: 5 GB
- equalizer (normal, bass, classic, rock, jazz, pop)
- złącze: Hi-Speed USB 2.0
- radio, zakres częstotliwości: 76 MHz - 108 MHz
- pamięć: 30 stacji radiowych
- pasmo przenoszenia: 20 Hz - 20 KHz
- wyświetlacz: ciekłokrystaliczny: C-STN 1.5", 128 x 128, 65 tysięcy kolorów
- masa: 72 g
- wymiary: 62 x 50 x 14 mm

Relacja ceny do jakości bardzo dobra. Niestety, podobnie jak w poprzednich modelach Zling, zastosowano nietypowe gniazdo (tym razem mini-jack słuchawkowy).



wać przejściówkę, bo wejście słuchawkowe ma nietypowe gniazdo mini-jack.

Odtwarzacz Zling to urządzenie solidne (metalowa, dopracowana obudowa), pojemne, a przede wszystkim funkcjonalne i wygodne w użytkowaniu. Co więcej, cena Karli jest niewygórowana – jak na tę klasę urządzeń.

Saitek Cyborg Evo Force

Nowy Saitek to mocniejszy brat Cyborg Evo Wireless. Największa różnica pomiędzy modelami dotyczy zastosowanego w Evo Force systemu wibracji. Sam joystick jest też oczywiście cięższy (ze względu na silnik). Dodatkowo wyposażono go w spory transformator (który nie został wbudowany w urządzenie, lecz połączony jest przewodem).

Cyborg Evo Force posiada pięć cyfrowych przycisków fire na drążku, cztery buttony wbudowane w podstawkę oraz dwa shifty. Ma też ośmiokierunkowy przełącznik HAT, cyngiel i kontroler przepustnicy. Model przewidziany jest zarówno dla prawej, jak i leworęcznych graczy, co jest pewną słabością konstrukcji (podstawka pod dłoń nie jest idealnie wyprofilowana).

Cyborg Evo Force najbliższy jest chyba konstrukcji Logitech, Extreme 3D Pro. W przeciwieństwie do swego konkurenta manetka joya chodzi nieco lżej (mimo



mocnej sprężyny osadzonej w rękojeści). Logitech jest za to stabilniejszy (szersza, lepiej skonstruowana podstawka) i nie razi tak w oczy jak produkt Saiteka. A światełek Cyborg ma sporo – aż sześć w podstawie oraz jedno w główce manetki. Świecą intensywnie i nie można ich wyłączyć (sic!). Warto jeszcze dodać, że prze-

Siedem niebieskich diod w ciemnym pokoju może wypalić oczy. Dlaczego nie można wyłączyć tego efektu?!

Saitek Cyborg Evo Force

Producent: <http://www.saitek.pl/>
Dystrybutor w Polsce: <http://www.saitek.pl/>

błyskawiczna instalacja • dobry efekt wibracji • dobry spust • wielostopniowa regulacja ustawienia manetki bez konieczności używania narzędzi (metalowe pokrętła) • wysoka jakość wykonania • świetna praca i precyzja

wysoka cena • nieco za mała podstawka • intensywne niebieskie podświetlenie, którego nie można wyłączyć • mocno rozgrzewająca się podstawka

Dane techniczne

cena dystrybutora 249,00

- pięć cyfrowych przycisków fire zamontowanych na drążku
- cztery cyfrowe przyciski wbudowane w podstawkę
- dwa przyciski shift wbudowane w podstawkę
- ośmiokierunkowy grzybek
- kontroler przepustnicy
- funkcja 3D TWIST
- wibracje: tak
- podłączenie: USB
- cyfrowy spust ognia ciągłego
- sprzężenie zwrotne jak w kierownicy R440 (wbudowane dwa silowniki)

Dwa mocne silowniki potrafią niemal wyrwać drążek Evo Force z dłoni. Sprzęt wysokiej klasy i – co za tym idzie – niestety drogi.

MOŻLIWOŚCI 5

WYGLĄD 5

CENA 3

5- OCENA

pustnica Saiteka działa z większą precyzją niż w Logitechu. Bardzo zaskoczyło mnie, że Evo Force mocno się rozgrzewa. Szczególnie odczuwalne jest to w okolicy przepustnicy i nieco mnie irytowało. Poza tym nowy joystick Saiteka doskonale sprawdził się w działaniu. Zastanawiam się tylko, biorąc pod uwagę jego dość delikatną budowę, jak długo wytrzyma ostre granie.

Speed Link 4in1 Power Feedback Racing

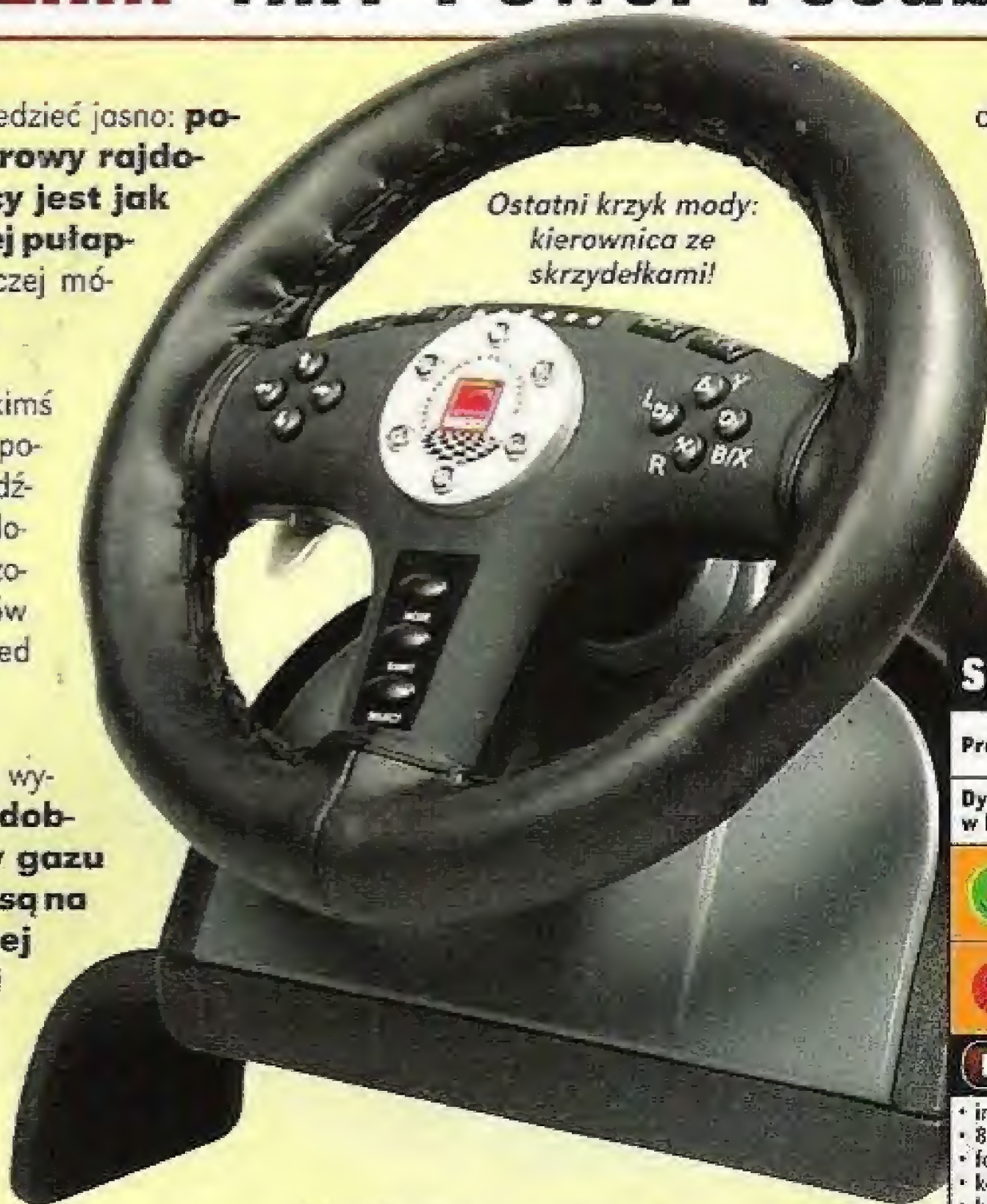
Trzeba to sobie powiedzieć jasno: **ważny komputerowy rajdowiec bez kierownicy jest jak święta bez „Szkłanej pułapki” w telewizji.** Inaczej mówiąc: nie do pomyślenia.

Samo kółko jednak po jakimś czasie już nie wystarcza, potrzeba również innych bodźców. Te z powodzeniem dostarczone zostaną większości amatorów wyścigów przez kierownicę Speed Linka.

Jest ona bardzo solidnie wykonana – **ma skóropodobne obicie, a pedały gazu i hamulca osadzone są na odpowiednio dużej podstawie, dzięki czemu nie ślizgają się pod biurkiem.** Głównymi atrakcjami są tu jednak efekt force feedback (dość mocny, trzeba przyznać) oraz aż 250° obrotu. Jeśli to dla kogoś za wiele, nic nie stoi na przeszkodzie, by szybko i sprawnie zwiększyć nieco strefę bezwładności, dzięki której nie trzeba maksymalnie wychylać kierownicy, by uzyskać pełny skręt.

Urządzenie wyposażono dodatkowo w specjalne skrzydełka, które ułatwiają trzymanie go na kolanach (nie zaś, jak w większości kierownic, między nogami). Oczywiście istnieje też możliwość przypięcia do biurka, co jest w sumie najwygodniejsze. Nie ma niestety sprzętu bez wad,

Ostatni krzyk mody: kierownica ze skrzydełkami!



choć te nie są tu bardzo uciążliwe. Właściwie to podczas testów natrafiłem na dwa mankamenty: **Speed Link nie oferuje manetki zmiany biegów, a pedały są nieco za wysoko osadzone,** przez co noga się po jakimś czasie może zmęczyć.

Aha, jeśli kogoś ciekawi, skąd w nazwie „4in1”, już tłumaczę: kierownica działa na Xbokse, PS2, GC i oczywiście PC.

Speed Link 4in1 PFR

Producent: <http://www.speed-link.com/>
Dystrybutor w Polsce: <http://www.mmv.pl/>

wykonanie • 250 stopni obrotu • dobry i dość mocny efekt force feedback

brak manetki skrzyni biegów • zbyt wysoko osadzone pedały

Dane techniczne

cena dystrybutora 319,00

- interfejs: USB
- 8 przycisków + 4 kierunkowe
- force feedback
- kąt obrotu: 250°
- kompatybilność z PC/PS2/Xbox/GameCube
- konfiguracja czułość ruchów
- osłona na kierownicę ze sztucznej skóry

Kadna, stabilna, dobrze sprawdza się w grach. Niezłe rozwiązanie dla kogoś, kto chce mieć wysokiej jakości sprzęt za stosunkowo niewygórowaną cenę.

MOŻLIWOŚCI 4

WYGLĄD 5

CENA 4

4+ OCENA

7164 konkurs SMS



Zdobądź czarną jak smoła koszulkę z logo Sky Fighters! Osłoń oczęta czapkę z logo filmu!



DO WYGRANIA pięć koszulek i czapeczki! Aby wygrać, wybierz jedną, właściwą odpowiedź!

Czy Mirage 2000 to:

- Nowy model sokowirówki
- Impreza techno w Mrągowie w 2000 roku
- Francuski samolot myśliwski

Odpowiedź wpisz według schematu: **CL.MI.X**, gdzie X to prawidłowa odpowiedź na pytanie konkursowe (A, B lub C)

i wyślij SMS-em pod numer **7164**. Koszt wysłania SMS-a to 1,22 zł brutto (1 zł netto). Na zgłoszenia czekamy do 15 lutego 2006 r.

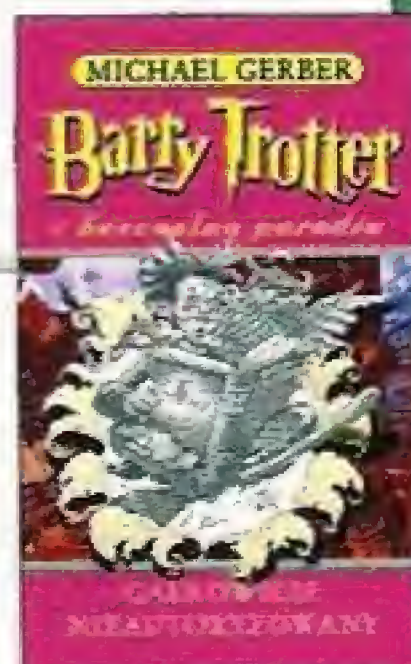
Fundatorem nagrody jest Monolith Films.

Barry Trotter i beczelna parodia

„Barry Trotter i beczelna parodia” to satyryczne, zabawne spojrzenie na fenomen Harry’ego Pottera. Tytułowy bohater ma 22 lata i wciąż studiuje w Szkole Magii Hogwash. Nie musi się spieszyć, bo dzięki opowiadamym o nim książkom G.K. Rollin został milionerem, z radością zatem oddaje się rozkoszom pijackiego, studenckiego życia.

Książka zawiera ironiczne aluzje pod adresem „Harry’ego Pottera”, lecz **Gerber kieruje ostrze humoru głównie przeciw twórcom marketingowemu, jakim stał się Harry**. W Stanach Zjednoczonych ukazały się już cztery tomy przygód Barry’ego Trottera. Książka dozwolona jest od lat szesnastu.

„Barry Trotter” to dobrze zapowiadająca się, interesująca parodia literacka, rzucająca nowe światło na książki Rowling i wychytująca ich niuanse i irytujące szczegóły. Nie trafia do was Harry? Być może Barry was zachwyci!



Tytuł: „Barry Trotter i beczelna parodia”
Autor: Michael Gerber
Wydawca: Mag
Rok wydania: 2006
Edycja: oprawa miękka
Cena wydawcy: 25 zł

Warcraft: Smocze Łowy

Ciekawa rzecz – **komiks osadzony w uniwersum Warcrafta rysowany w mangowym stylu**. „Smocze Łowy” to pierwsza część trylogii „Sunwell”, której głównym bohaterem jest błękitny smok Kalec, tyle że występujący tu głównie w ludzkiej postaci. Przy pomocy Anveeny, pięknej wieśniaczki skrywającej nie lada sekret, Kalec wyrusza w podróż, która może zadecydować o losach świata Azeroth. **Fabula – mimo że jej autorem jest ceniony przez fanów fantasy Richard A. Knaak – jest więc dość standardowa**, trudno liczyć na większe fabularne zaskoczenia, ale znany i lubiany świat (gra się w tego WoW-a, he, he, he) oraz gęsta, egzotyczna kreska koreańskiego rysownika Joe Hwan Kima sprawiają, że „Smoczymi Łowami” – tak samo, jak i pozostałymi tomami z trylogii „Sunwell” – warto się poważnie zainteresować. Szczególnie jeśli większą część doby spędzasz na serwerach World of Warcraft...



Tytuł: „Warcraft: Smocze Łowy”
Autor: Richard A. Knaak
Rysunki: Joe Hwan Kim
Wydawca: Kassen
Rok wydania: 2005
Cena wydawcy: 19 zł

Panasonic DVD-S49

Nowy stacjonarny odtwarzacz DVD Panasonic nie tylko profesjonalnie wygląda (sprzęt tej firmy zawsze charakteryzował się niekonięcznie efektywnym, ale solidnym designem), ale również oferuje sporo możliwości. Odtwarza wszystkie przydatne obecnie standardy (w tym także pliki MP3 i DivX), jak i formaty zapisu (też DVD-RW i DVD-RAM). Ma bardzo porządną przetwornik wideo o parametrach 108 MHz/12 bitów. Posiada również dekodery DTS i Dolby Digital oraz dodatkowe bajery, jak np. system wywołujący wrażenie dźwięku dookólnego na słuchawkach czy zwiększający słyszalność dialogów. Na dodatek, **jak na sprzęt renomowanego producenta, kosztuje stosun-**

Problem, polega głównie na tym, że Panasonic DVD-S49, podobnie jak wiele sprzętów renomowanych firm, po prostu „się szanuje”. W związku z tym normalne płyty DVD czy CD-Audio odgrywa bez najmniejszych problemów, ale gorzej jest z odtwarzaniem nośników nagrywanych na niemarkowych nagrywarkach komputerowych; płyt, na których jednocześnie znajdują się np. zdjęcia i pliki MP3, a także niektórych DivX-ów. **Bez aktualizacji firmware’u – na szczęście przebiega ona bezproblemowo – DVD-S49 nie odtwarza napisów z polskimi znakami.** Tymczasem typowy „oszczędny użytkownik” właśnie tego typu kłopotów chciałby jak najbardziej uniknąć.



kowo niewiele. Idealny odtwarzacz dla oszczędnego użytkownika? Niestety – nie do końca...

Jeśli nie zamierzasz kłaść na tacce odtwarzacza płytek zbyt „szemranych”, wtedy Panasonic DVD-S49 jest sprzętem god-

Panasonic DVD-S49

Producent: <http://www.panasonic.pl/>
Dystrybutor w Polsce: <http://www.sigma.com.pl/>

poważny, profesjonalny wygląd • bardzo dobry przetwornik wideo • obsługuje wszystkie niezbędne formaty i standardy zapisu • bogaty zestaw wyjść • funkcjonalny pilot • dwie wersje kolorystyczne: czarna i srebrna

wygląd poważny, ale przez to mało efektywny • kłopoty z odtwarzaniem niektórych rodzajów płyt i plików • konieczność aktualizacji firmware’u, by móc wyświetlać polskie znaki

Dane techniczne cena dystrybutora 359,00 cena w sieci 339,00

- system TV: PAL, NTSC
- nośniki: DVD-Audio, DVD-Video, DVD-RAM, DVD-R, DVD-RW, CD, CD-R, CD-RW
- formaty: MP3, WMA, JPEG, MPEG4, DivX, VCD, SVCD, Audio-CD, DVD, HighMAT
- napisy: TXT, SUB, SRT
- wymiary: 430 x 43 x 248 mm
- gwarancja na 24 miesiące

Poważny sprzęt za nieduże pieniądze. Jeśli nie zamierzasz odtwarzać na nim wielosesyjnych płyt DVD z nietypowymi plikami DivX, wypalonych na starej nagrywarkę, nie będziesz na niego narzekał.

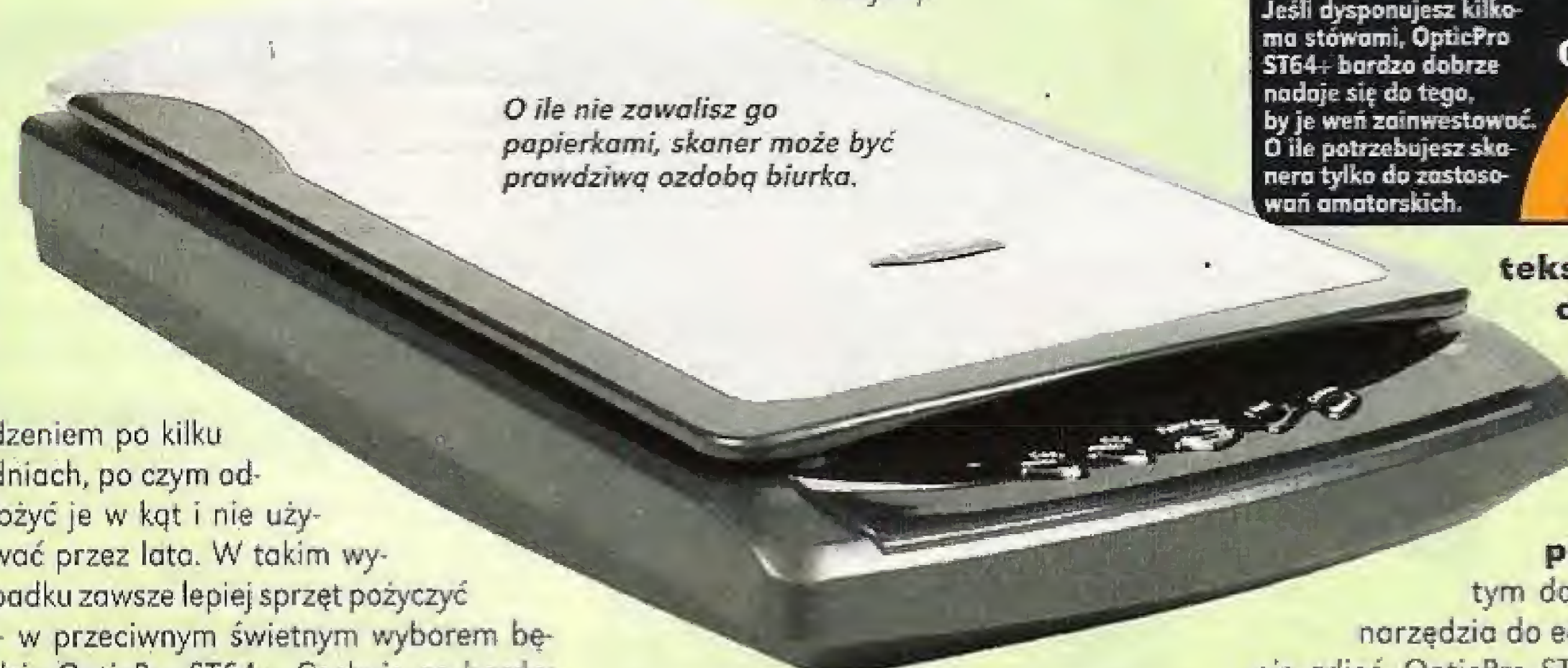
MOŻLIWOŚCI 4+
WYGLĄD 4
CENA 4+
OCENA 4+

Plustek OpticPro ST64+

Zanim zaczniesz myśleć o skanerze, odpowiedz sobie na jedno pytanie: do czego jest ci on potrzebny? Jeśli nie potrzebujesz go na co dzień, tylko uważasz, że to fajny gadżet – spożytkuj swoją kasę inaczej.

Piszę tak dlatego, że mam wielu znajomych, którzy kupili sobie dawno temu skanery tylko po to, by na początku radośnie skanować mnóstwo rzeczy (łącznie z różnymi częściami ciała) i znudzić się urzą-

Plustek oferuje 3200 x 6400 dpi, co **pozwala zeskanować zdjęcie legitymacyjne (!) w rozdzielczości około 4000 x 6000 pikseli**. Jest to wynik zdecydowanie za wysoki jak na potrzeby przeciętnego użytkownika. Sprzęt został też wyposażony w nakładki do skanowania slajdów i negatywów. Nadaje się do tego nieźle, o ile używać go będziesz tylko do zastosowań amatorskich (do profesjonalnych przeznaczone są urządzenia, których ceny wahają się od 2 do 150... tysięcy złotych).



O ile nie zawalisz go papierkami, skaner może być prawdziwą ozdobą biurka.

dzeniem po kilku dniach, po czym odłożyć je w kąt i nie używać przez lata. W takim wypadku zawsze lepiej sprzęt pożyczyć – w przeciwnym świetnym wyborze będzie OpticPro ST64+. Cechuje go bardzo **estetyczny wygląd, duże możliwości, bogate oprogramowanie i nade wszystko przyzwoita jakość skanów.**

Pochwalić też należy bogate oprogramowanie, ze znakomitą softem do „czytania” – FineReaderem 6.0 Sprint PL. **Prze- nosi on nadrukowany na kartce**

Plustek OpticPro ST64+

Producent: <http://www.plustek.com/>
Dystrybutor w Polsce: <http://www.mmv.pl/>

ładny • bogate oprogramowanie • podkładki na slajdy etc.

ciut droższy od konkurencji • dość ciężki

Dane techniczne cena dystrybutora 499,00 cena w sieci 429,00

- rozdzielczość optyczna: 3200 x 6400 dpi
- głębokość barw: 48 bitów
- nakładka do slajdów i negatywów
- możliwość przechowywania w pionie
- przyciski szybkiego dostępu na obudowie
- gwarancja: 24 miesiące z bezpłatnym serwisem Door-To-Door
- wymiary: 440 x 265 x 79 mm
- waga: 2,8 kg
- oprogramowanie: m.in. FineReader 6.0 Sprint PL, CorelDRAW, Corel Photobook, Corel PhotoAlbum

Jeśli dysponujesz kilkoma słowami, OpticPro ST64+ bardzo dobrze nadaje się do tego, by je weń zainwestować. O ile potrzebujesz skanera tylko do zastosowań amatorskich.

MOŻLIWOŚCI 5
WYGLĄD 5+
CENA 4+
OCENA 5

tekst do Wordpada, rozpoznaje polskie znaki i wymaga wprowadzenia naprawdę niewielu poprawek. Poza tym dostajesz też proste narzędzia do edycji i katalogowania zdjęć. OpticPro ST64+ to dobre rozwiązanie dla każdego, choć należy pamiętać, że można kupić amatorski skaner, o nieco mniejszych możliwościach, znacznie taniej (już od 200 złotych).

Avacs Friend 256 MB

Zwykle o odtwarzaczach, które do nas przychodzą, niewiele można napisać, bo wszystkie są do siebie bardzo podobne. Zdecydowana większość ma przyzwoite radio i dyktafon, a muzykę gra tak dobrze, że właściwie różnice pomiędzy poszczególnymi modelami są niezauważalne. Avacs Friend jest inny.

fatalnego dźwięku nie słyszałem jeszcze nigdy wcześniej, nawet w najtańszych, najbardziej tandetnych odtwarzaczach! Tego nie rekompensuje zupełnie nic – cena Frienda, jak na przenośną pamięć z możliwością nagrywania dźwięku, jest zdecydowanie za wysoka.

Jedynym racjonalnym wytłumaczeniem takiej sytuacji byłoby to, że do testów ja-



Player ten zostanie twoim szczerym i prawdziwym przyjacielem, z którym pewnie nie będziesz chciał się rozstawać, ale tylko pod jednym warunkiem. Miłość, którą będziesz go darzyć, musi być oślawiczą platoniczną. Inaczej mówiąc: **nawet nie próbuj słuchać przy jego użyciu muzyki!!!** Tak

Standardowy wygląd i tragicznie zła jakość dźwięku. Trzymaj się od tego z daleka!

Avacs Friend 256 MB

Producent: <http://www.avacs.com.pl/>

Dystrybutor w Polsce: <http://www.megabajt.com.pl/>

działa jako dysk • jest niedrogi!

ja ładniej śpiewam, niż on gra (ja śpiewam tragicznie...) • poprzedni minus to mało!!

Dane techniczne cena dystrybutora 169,00 cena w sieci 167,47

- dyktafon
- transfer przez USB 2.0
- odtwarzane formaty: MP3 / WMA
- pamięć: 256 MB
- tuner radiowy
- zasilanie: bateria AAA

Dla masochistów albo tych, którym stado słoni przydeptało uszy. Dźwięk wydawany przez to urządzenie powinien być zakazany, jak każda inna broń masowego rażenia.

MOŻLIWOŚCI

WYGLĄD

CENA

2

OCENA

kimś zrzuceniem losu dostałem wadliwy egzemplarz. **Patrząc jednak na wykończenie słuchawek, obawiam się, że producent chciał zaoszczędzić na czym tylko się dało.** Po jednym dniu używania zepsuł się klips łączący odtwarzacz z obrożą. Nie wiem, co stałoby się po kolejnym, bo dbając o swoje zdrowie psychiczne i słuch, więcej odtwarzacza nie uruchamiałem. Krótko: jeśli chcesz „zniechęcić” jakiś kawałek – posłuchaj go na Avacs Friendzie, skuteczność gwarantowana.

A4 Tech X-708

A4Tech postanowił zaatakować pozycję okupowane przez Razera i Logitecha. Nowa seria X-7 składa się na razie z trzech egzemplarzy, z których najlepszy (X-718) może poszczycić się DPI 2000. A4Tech X-708 różni się od wspomnianego modelu właśnie DPI (800) i designem.

Pozostałe parametry kontrolera są bardzo wysrubowane. **Układ optyczny charakteryzuje się świetną czułością. Może wychwycić 5,8 megapiksela na sekundę.** Czas reakcji X-708 wynosi 1 ms, a próbkowanie 6500 klatek na sekundę (Razer Copperhead: 7080 fps). Mysz wyposażona jest w 6 programowalnych przycisków, w tym dwa umieszczone z boku obudowy (w optymalnej odległości

ści od kciuka). Praca przycisków i rolki jest bez zarzutu. X-708 błyskawicznie reaguje na najmniejsze nawet drgnienie ręki.

Długi przewód X-708 ma jedynie 2 mm grubości. Moje obawy, że jest zbyt delikatny i podczas ostrej gry go uszkodzę, okazały się nieuzasadnione. **Mysz przeznaczona jest dla graczy praworęcznych, ma optymalną długość i wysokość.** Podczas intensywnego grania gładka powierzchnia może jednak zwilgotnieć.



Dwa górne, zintegrowane klawisze X-708 działają lekko i precyzyjnie (w przeciwieństwie do droższego modelu Trust MI-4500X).

A4 Tech X-708

Producent: <http://www.a4tech.pl/>

Dystrybutor w Polsce: <http://www.megabajt.com.pl/>

solidna konstrukcja • dobre wykończenia • długi i cienki kabel • bardzo przyzwoite parametry techniczne • gwarancja na 24 miesiące • świetna cena • dobrze rozmieszczone, skuteczne ślizgacze

błyszczący plastik dość łatwo się rysuje • 800 dpi to za mało dla profesjonalistów

Dane techniczne cena dystrybutora 75,00

- typ myszki: optyczna
- przyłączenie: USB
- liczba przycisków: 6 + rolka
- próbkowanie: 6500 klatek na sekundę
- czas reakcji: 1 ms
- rozdzielczość: 800 dpi i duży czujnik optyczny 30 x 30 (zwiększa dokładność)
- szybkość: 40 cali/s (1 cal = 25,3995 mm)
- długość kabla: 175 cm

Japońskie mikrosterki OMRON użyte w X-708 wytrzymują podobno do 800 000 kliknięć. Warto zapłacić 75 zł, żeby się tym przekonać.

MOŻLIWOŚCI

WYGLĄD

CENA

4+

OCENA

*profesjonalnych graczy

Bardzo dobrym pomysłem są lekko chropowate, boczne ścianki kontrolera (dzięki temu mysz pewnie trzyma się nawet w spoczonej dłoni).

Wielkie dzięki dla A4Techu za brak świecących elementów w myszy. Jedyne dolne klawisze kontrolera lekko opalizuje czerwonym kolorem (od lasera). A4Tech X-708 oferowany jest za bardzo przystępną cenę i wsparty 24-miesięczną gwarancją. W tej chwili wydaje się, że to jedna z lepszych ofert na rynku.

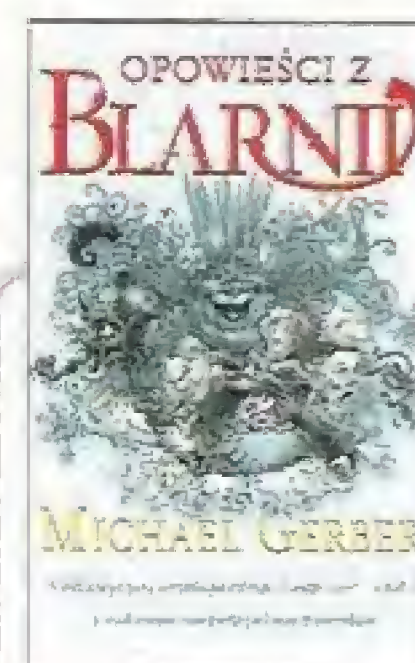
Opowieści z Blarnii

Disney chce zrobić z Narnii następnego „Władcę Pierścieni”. My natomiast chcemy zarobić na Blarnii mnóstwo pieniędzy. To w sumie proste.

Między innymi w ten sposób reklamowana jest nowa powieść Michaela Gerbera, którego ostry język i cięta riposta wykształciły się w „The Yale Record”, najstarszym amerykańskim studentckim piśmie satyrycznym. Jego teksty pojawiały się w najróżniejszych tytułach, m.in. w „The New Yorkerze”, „Playboyu” i „The Wall Street Journal”.

Gerber bierze na cel jeden z fenomenów medialnych, jakim na naszych oczach stają się „Kroniki Narnii”. Autor specjalizuje się w zabawnych parodiach znanych hitów, wielkim sukcesem okazała się m.in. jego powieść „Nudy Pierścieni” (sam zgadnij, do jakiej książki nawiązuje tytuł). „Kroniki Blarnii” ukażą się

w Polsce w dzień premiery filmu „Kroniki Narnii”, 6 stycznia 2006 r.



Tytuł: „Opowieści z Blarnii”
Autor: Michael Gerber
Wydawca: Mag
Rok wydania: 2006
Edycja: oprawa miękka
Cena wydawcy: 25 zł

7164 konkurs SMS

Chcesz dołączyć do profesjonalistów? Działaj na najwyższej klasie sprzęcie! Wygraj wyjątkowego gryzonia RAZER Copperhead!



Wybierz właściwą odpowiedź i ślij SMS!

Co produkuje RAZER?

- Zestawy kubków i talerzyków jednorazowego użytku
- Mrożonki mięsno-warzywne
- Myszy i inny sprzęt komputerowy

Odpowiedź wpisz według schematu: **CL.RC.X** gdzie X to prawidłowa odpowiedź na pytanie konkursowe (A, B lub C)

i wyślij SMS-em pod numer **7164**.
Koszt wysłania SMS-a to 1,22 zł brutto (1 zł netto).
Na zgłoszenia czekamy do 15 lutego 2006 r.

Fundatorem nagrody jest **MULTIMEDIA VISION**



Złoty środek

(...) A co do ciągłych próśb o więcej stron na listy to jest na to złoty środek, mianowicie grupa dyskusyjna lub bardziej popularne za wschodnią granicą forum dyskusyjne. A co do Zue~ to słyszałem, że jego brat narobił tak na serio mamie do trampka ale wstyd mu było się przyznać!

PS: „Zwróćcie” nam półnagie nastolatki z mózgiem wielkości zawartości kozaka mamy Zue~

PS2: Co do odwiecznej walki z piractwem na łanach CLICKA! To jest na to rozwiązanie, a są to tak zwane MMORPG-i, więc jeżeli nie stać cię na grę to załóż neta i ściągaj gry pokroju Tibie, Conquer itd. Można by temu poświęcić parę stron których nie macie lub założyć pod-forum na forum którego również nie macie, a więc do roboty droga ekipo!

Sir Wyder

CLICK! Chcesz powiedzieć, że mają być głupie jak but? Fakt, że w wypadku „takich zdjęć” niewiele osób zwraca uwagę, czy w oczach dziewczęcia błyszczy inteligencja, hehe. A ponieważ jest zimno, szaro i byle jako, to wyjątkowo jedna fotka na rozgrzewkę. Jedna z bohaterek „Gotowych na wszystko” – w sam raz na długie zimowe wieczory.

Założenie podforum na forum, którego nie mamy. Podobają mi się. Zaraz po tym jak uruchomimy nowy serwer, którego nie mamy. Tak około 32 kwietnia może być? O! Dziwne, takiej daty w kalendarzu też nie mamy!

OK, a teraz powaga. Powiem ci, że wszyscy chcemy forum, tylko gdy w ogólnej euforii pada pytanie: „kto się tym zajmie?”, pojawia się problem. Zaraz okazuje się, że ten musi właśnie wyjść, tamten nagle zauważył płamę po keczupie na swojej koszuli, a ten trzeci to właściwie w ogóle jest tutaj tylko przejazdem, hehe. A na serio, już naprawdę serio: nie mamy na razie czasu się tym zająć, za mało nas do pieczenia chleba. W planach jednak jest...



www.desperatehousewivesonline.com

Wreszcie są! Całe dwie strony szczęścia! Nareszcie możecie wziąć głęboki oddech, złapać za długopisy (lub klawiatury) i smarować ile wlezie, jeee! Jest dwa razy większa szansa, że list zostanie opublikowany. Dodatkowo wzrasta nadzieja na Niebieską Skrzynkę lub obecność w UFO, czyli dziale listów niezwykłych, których autorzy są najprawdopodobniej forpocztą ICH wśród nas. Bierzcie się do roboty!

Herr Odyn

Nagrodę Niebieskiej Skrzynki dostaje dziś Jarek (co ma 5 dojarek, lol). Gratulujemy!

Złota Jesień

Dzień dobry! My (emerytki) z domu spokojnej starości „Złota Jesień” zastanawiamy się, czy Szanowna Redakcja „Clicka!” nie zechciałaby zamówić moherowych beretów z kolekcji Jesień/Zima 2005 za skromną opłatą. Berety te są HITEM sezonu! Do wyboru mix wzorów i kolorów. Polecają: Pensjonariuszki oraz Koło Gospodyń Wiejskich (jola nie podam)

CLICK! Witamy i dziękujemy za tę niezwykle interesującą ofertę. Zwracam jednak uwagę, że kolekcja jesień/zima jest już trochę passe. W tej chwili myślimy o kolekcji wiosennej oraz o inte-

resującą linię beretów pływackich, które pozwolą cieszyć się tym wspaniałym nakryciem głowy również w basenie. Prosimy o kontakt w tej sprawie.

...

Żałują przyjemności!

Ja mam takie pytanie: Mam DC (Dream-Cast) który w Polsce nie miał premiery. I skąd ja mam brać oryginalne gry???? Teraz przedstawię moją sytuację z grami a wy mi powiecie czy u mnie występuje piractwo. Załatwiam sobie grę pirata od kolesia który oryginałów też nie posiada bo nie ma skąd ich brać, dajmy że wezmę Resident Evil Code Veronica, jak bym

nie wziął „kopii zapasowej” to i tak nie miałbym oryginału. Ja grami nie handluje więc oni na niczym nie tracą, zamówię pirata i co im to przeszkadza jeśli go dalej nie sprzedaje co oni mi załatują chwilę przyjemności???? Wiem że piractwo to kradzież ale ja gier nie kopiuję i sprzedaje dalej! To jak piratuje gry czy nie?

Wierny czytelnik K@mil

CLICK! Miłościwie poprawiłem ci największe błędy, ale na tym skończył mi się zapas dobroci. Sprawa jest prosta. Wyobraź sobie sytuację: ktoś ukradł z fabryki telewizorów sporo sprzętu. Od jednego z pośredników dowiedziałeś się, że ma gorący towar, kupiłeś jedną sztukę. Oglądasz sobie spokojnie w domu,

Dzisiejsze czasy



nikomu nie wadzi. Nagle wpada policja, zabiera ci TV i zakuwa w kajdanki. Co robisz? Tłumaczysz, że takich modeli w ogóle nie sprzedają w Polsce, bo wszystkie wysyłają na eksport? Że przecież nie sprzedałeś telewizora babci?

Uczestniczysz w procederze kradzieży jako paser (odkupujesz kradziony towar). Na dodatek robisz to świadomie. W świetle prawa niewiele różnisz się od tego, co ukradł. Teraz kolejna kwestia. Jeśli produkt nie miał premiery w Polsce, można sprowadzić go z zagranicy, co oczywiście wiąże się z kosztami, ale na to rady nie ma.

PS Dzisiaj na Allegro znalazłem 45 gier do Dreamcasta. Nie jest to bardzo dużo, ale daje już jakieś pole manewru.

Ciechanów rulez!

elo, w każdym liście w Clicku ktoś porusza problem papieru. A Click drukuje się w drukarni w Ciechanowie czyli tam gdzie ja mieszkam. Jako że jestem

patriotą (lokalnym:)) to uważam że Click ma najlepszy papier na świecie!! wszystko co z Ciechanowa jest najlepsze!! :D

Ciechanowianin:) (gepiuu)

CLICK! To interesujące, chciałbym poznać jakąś ciechanowiczkę w takim razie, heh.

...

Ogromny wysiłek

Drogi Herr Odyne jak i cała Redakcja Clicka. (...) mam pytania do was: 1. Czy kiedykolwiek wygram coś w tych wszystkich konkursach o sprzęcie (kilka minut temu wysłałem smsa o słuchawki XD)? 2. Czy jest to taki ogromny wysiłek fizyczny jak i psychiczny aby do numerów dodać jakieś plakaty z gier albo chociaż jeden plakat? A tak poza tym to macie świetne czasopismo. Pozdro.

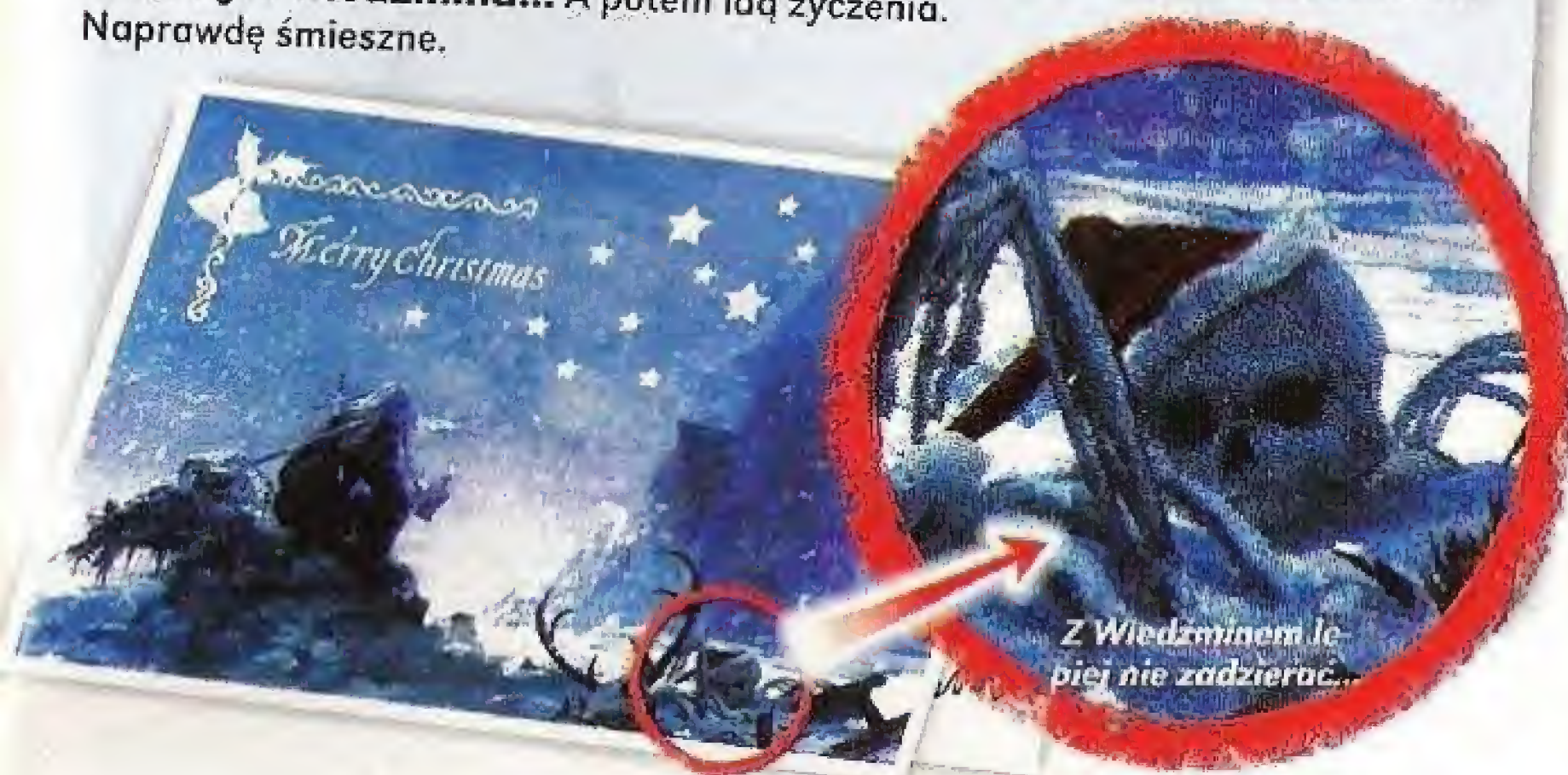
Lexter

CLICK! Wciąż muszę kasować te twoje SMS-y, zwolnij trochę!

A na serio, to szansa zawsze jest większa od zera i uzależniona przede

Święta, święta

Jak zwykle w okolicach Wigilii – czyli corocznego Armageddonu karpi – dostajemy wiele okolicznościowych kartek pocztowych, zarówno od czytelników, jak i od firm, które w ten sposób chcą się nam podliznąć, żebyśmy lepiej pisali o ich produktach, he, he, he. W tym roku najbardziej spodobała nam się kartka, którą dostaliśmy od CD Projektu. Z przodu widnieje obrazek z zamyślonym Wiedźminem, siedzącym na wywróconych, zaspanych śniegiem saniach (obok jest jeszcze coś...), z tyłu zaś znajduje się tekst: **Wówczas rzekł Wiedźmin do Mikołaja: „I pamiętaj, żebyś dla każdego miał prezent”. Ale Mikołaj nie myślał słuchać byle wiedźmina...** A potem idą życzenia. Naprawdę śmieszne.



Zespół redakcyjny:

Tymon Smektała (redaktor „kupujcie polskie rapwoski” naczelny), tel. (0-71) 341-20-83 wew. 220; Maciej Kuc (spasowiały z-ca red. naczelnego), tel. (0-71) 341-20-83 wew. 200; Andrzej Sitek (czyżby z-ca red. naczelnego), tel. (0-71) 341-20-83 wew. 222; Adam Szumilak (korektor redakcyjny).

Reklamacje płyt CD i DVD:

Jan Jankowski (0-71) 341-20-83 wew. 100.

Dział graficzny:

Jacek Sawicki (kierownik działu DTP), Janusz Oziom, Kuba Siepkowski, Katarzyna Majcher-Buszeńska.

Texty w numerze: Łukasz Bonczol, Artur Dąbrowski, Krzysztof Grudzień, Krzysztof Kołosowski, Piotr Lewandowski, Artur Okoń, Marcin Traczyk.

Zarząd:

Prezes wydawnictwa: Witold Woźniak. Członek zarządu: Jerzy Szulwic. Dyrektor wydawniczy: Zbigniew Bański. Dyrektor finansowy: Andrzej Chaynowski. Dyrektor ds. kolportażu: Maria Kardas.

Adres do korespondencji:

CLICK!
ul. Sukienice 6
50-107 Wrocław

Siedziba Wydawnictwa:

ul. Motorowa 1
04-035 Warszawa



UFO, CZYLI LISTY OD KOSMITÓW

Elo ziomy!

Jo jem rolnik i jo chciał powiedzieć, że wy soma najlepsi. Dajeta super gry. Mata boską stronke w necie. Normalnie full wypas. Kilka wożnych spraw:

1. Dacie więcej stron na listy i sprzęt?
2. Moje motto: KUPA.
3. Musze chodzić za stodołę, żeby zrobić XXX [cenzura]
4. Faceci z waszej redakcji są bogami, a kobiety boginiami. (...)

ADAM

CLICK! Mam nadzieję, że twoje motto nie bierze się z fascynacji. Jeśli za stodołą masz pole, to wszystko OK, ziemniaki i marchewka będą na pewno bardzo dorodne.

4. Jak na to wpadłeś!? Wróżyłeś z... fusów?!

wszystkim od liczby osób, które biorą udział w konkursie. My zresztą jedynie organizujemy nagrody, konkursy przeprowadza współpracująca z nami firma.

Temat 2. Zapakuj do woreczka razem z Clickiem plakat i powtórz to kilkadziesiąt tysięcy razy. Gwarantuje ci, że się zmęczysz zarówno fizycznie, jak i psychicznie, hehe. Zapytanie o plakaty pojawia się w waszych listach incydentalnie. Na razie nie planujemy więc tej atrakcji.

...

Fini będą klękać

Mam świetny pomysł. W dziale listy pojawiła się (wskrzeszona) nagroda miesiąca. Zamiast gry komputerowej (obiektu marzeń coponiekórych) i długopisa z logiem click'a (obiektu moich najskrytszych marzeń:)), moglibyście, Szanowni Panowie i Panie dać coś bardziej praktycznego. Piję tu do skoryzytu czy segregatora jak kto woli na Clickowe CDki, dzięki któremu wasze płytki miałyby swój domek. Czyż to nie cudne? Segregator w konkursach SMS? OK! Segregatorek w sklepiu on-line na waszej stronie? OK! Segregator w którymś z następnych numerów? OK OK OK, ale byłaby JAZDA!!! Pomyślicie, wujek Jarek (znaczy się ja) to jednak ma łeb, co? - fini będą klękać Wam do nóg, a fanki rzucać stanikami he-

heheh. Can U feel it? Z gorącymi acz zimowymi życzeniami zwiększenia czytelnictwa Clicka

pisał Jarek, co ma w domu 5 dojarek

CLICK! Tu Odynek, co nie ma dwóch z przodu jedynek, hehe. Przyznaj się, chyba się tutaj kręciłeś w pobliżu i skanowałeś nam mózgi! Pomysł kołatał się w naszych głowach już od jakiegoś czasu. Na razie nic więcej nie powiem! Z tych dwóch atrakcji, które prorokujesz, to staniki brzmią ciekawiej.

...

Wyciąć i zachwycić

Czy jest jakaś szansa żebyście dali plakat Heather z silent hill3? Wiem że to już nie nowa gra ale takie kobiety się nie rodzą, a w żadnej recenzji nie znalazłem odpowiedniego zdjęcia żeby ewentualnie wyciąć i się zachwycić. p.s. no co? każdy jest trochę psycholem, nie:)

Mścigniew

CLICK! Specjalnie dla ciebie Heather Morris w całej okazałości. Mam dla ciebie dobre wieści. Jeśli Heather uważasz za ideał kobiety, nie martw się, szybko znajdziesz dziewczynę, lol.



Dział reklamy

Katarzyna Jabłońska (Dział Reklamy – Dyrektor Zarządzający), Janusz Jędrzejczak (Dyrektor Maximus), janusz.jedrzejczak@bauer.pl, tel. (0-22) 516-35-50, Lidia Ukleja, tel. (0-22) 516-35-02, Maciej Szwałkowski, tel. (0-22) 516-35-17. Faks (0-22) 516-35-60.



Copyright:

Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o., Sp. K., ul. Motorowa 1, 04-035 Warszawa

Druk

Drukarnia Wydawnictwa Bauer w Ciechanowie i R.R. Donnelley Europe Sp. z o.o. Kraków.

Wydawnictwo Bauer ostrzega Sprzedawców, że sprzedaż numerów aktualnych i archiwalnych pisma po cenie innej niż ustalona przez Wydawcę jest zabroniona i skutkuje odpowie-

dzialnością sądową. Kopiowanie i rozpowszechnianie w jakiegokolwiek formie materiałów zawartych w piśmie oraz na płycie CD bez pisemnej zgody wydawcy zabronione. Za treść reklam redakcja nie odpowiada. Wszystkie nazwy handlowe i towarów występujące w piśmie są zastrzeżonymi znakami towarowymi lub nazwami zastrzeżonymi odpowiednich firm i zostały użyte wyłącznie w celach informacyjnych.

Wydawnictwo Bauer jest członkiem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Wydawców oraz członkiem Izby Wydawców Prasy. Niezamówionych materiałów redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo do skracania i redagowania tekstów.

ISSN 1509-0558

Click! w Sieci:

www.click.pl
e-mail: click@click.pl



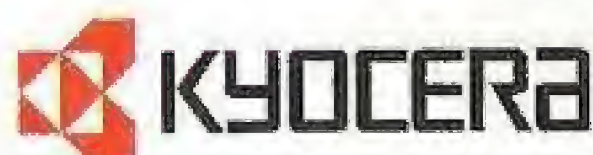
Karnawałowy konkurs SMS

Nowy rok to nowe postanowienia, nowe wyzwania, a może także... nowy sprzęt komputerowy. Wraz z firmami Arcus i Action przygotowaliśmy konkurs, w którym wygrać można kilka bardzo interesujących urządzeń.

Co jest do wygrania?



Drukarka laserowa
Kyocera FS-920



Prawdziwa gwiazda naszego konkursu – drukarka laserowa korzystająca z nowoczesnej technologii ECOSYS, gwarantującej najwyższą wydajność i efektywność.



Mysz laserowa
iBOX SILICON



Zestaw klawiatura
+ mysz iBOX XEON



Głośniki
iBOX 2.1 SP-319R



Głośniki
iBOX 5.1 SP-9100F

Telefon VOIP iBOX
Simplyhouse USB



iBOX

1 Które modele myszy marki iBOX są laserowe?

- A. Pilot, Silicon, Equinox 291Pro, Navigator 230
- B. Discovery, Silicon, Pilot, Pyramid

2 Czy drukarka laserowa Kyocera FS-920 jest:

- A. kolorowa
- B. czarno-biała

Podpowiedzi szukaj na stronie internetowej www.i-box.pl, www.kyoceramita.pl

Odpowiedzi wpisz według schematu:

CL.AC.X.Y, gdzie **X** to prawidłowa odpowiedź na pierwsze, a **Y** na drugie z pytań konkursowych. W polu odpowiedzi wpisz **A** lub **B**.

Odpowiedzi wyślij SMS-em pod numer **7164**.

Koszt wysłania SMS-a to 1,22 zł brutto (1 zł netto).

Na zgłoszenia czekamy do 15 lutego 2006 r.

Fundatorem drukarki
 **KYOCERA**
jest firma Arcus

arcus

Fundatorem produktów
iBOX
jest firma Action

 **ACTION**

Odpowiedzi wyślij SMS-em pod numer **7164**